CELJE, 22. OKTOBER 1981 – ŠTEVILKA 42 – LETO XXXV – CENA 8 DIN

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

SPOMIN NA ČRETO

V soboto, 24. oktobra ob 11. uri bo na Čreti na prizorišču prve frontalne bitke Štajerskega bataljona osrednja proslava v počastitev tega dogodka pred 40 leti. Slavnostni govornik bo Rado Zakonjšek-Cankar, udeleženec te bitke. Na proslavi bodo podelili še živečim borcem posebne plakete, prejelo pa jih bo tudi sedem domačij s Črete. Dostop do prizorišča proslave je možen z Vranskega in Mozirja. Po proslavi bo tovariško srečanje borcev in mladine Štajerske.

V proslavo se bo vključil tudi Radio Celje, ki bo v nedeljo posvetil prvi frontalni bitki na Štajerskem literarno oddajo s spomini še živečih borcev te bitke.

JANEZ VEDENIK

NOVE ZVEZE

Četudi se težave v medkrajevnem telefonskem prometu še pojavljajo, so napori za uveljavitev normalnega stanja očitni. Tudi sicer. Ob koncu minulega tedna so delavci celjskega podjetja za ptt promet uspeli vzpostaviti proti Ljubljani 36 in proti Mariboru 12 novih telefonskih zvez. Tako je Celje zdaj proti Ljubljani in seveda preko te centrale naprej povezano z 285, proti Mariboru pa s 60 telefonskimi zvezami.

MB

PRIPRAVLJENI SO

Semenarna Ljubljana, Poslovna enota Celje ima svojo vrtnarijo tudi v Drešinji vasi. Tu gojijo predvsem cvetje in trenutno so najbolj aktualne mačehe in krizanteme. Jesensko sajenje mačeh in drugih cvetlic je v glavnem končano, medtem ko krizanteme še delajo in bodo prišle na vrsto za Dan mrtvih. V Drešinji vasi skrbita zanje Drago Zagojšek in Slavko Švab. V rastlinjaku jih je okrog 12 tisoč, kot predvidevajo, pa jih bodo prodajali po 40 dinarjev.

T. TAVČAR

O PROGRAMSKO-VOLILNI SEJI OK ZSMS LAŠKO

O MLADIH ZADRUŽNIKIH

Govorili so tudi o problemih štipendiranja

Delegati občinske konference Zveze socialistične mladine Laško so se v preteklem tednu ponovno zbrali v polnem številu da bi, po preteku enega leta, ocenili delo in aktivnosti ter se pogovorili o uresničevanju nalog, ki jih še čakajo.

Programsko-volilna seja občinske konference mladih v občini Laško je bila v petek v Zdravilišču Laško. Poleg delegatov, predstavnikov osnovnih organizacij in članov predsedstva, so se seje udeležili še predstavniki občinske Skupščine in družbenopolitičnih organizacij občine Laško.

V oceni dela mladi niso skoparili s kritiko na račun nekaterih pomanjkljivosti v lastni organizaciji, jasno pa so pokazali tudi na probleme, ki nastajajo izven mladinske organizacije, ti pa, kot vemo, negativno vplivajo na razpoloženje ter delo in sodelovanje mladih pri reševanju skupnih nalog.

Mladim so ob tej priliki spregovorili tudi predstavniki družbenopolitičnega življena v občini. Tako je Roman Mavri, namestnik predsednika OK ZK Laško pohvalil delo mladih, obenem pa opozoril na potrebo po boljšem organiziranju v osnovnih organizacijah ter na prešibko aktivnost mladih komunistov. Franc Lipoglavšek, predsednik občinskega sindikalnega sveta je izrekel nekaj kritičnih pripomb na račun družbenopolitičnega dela mladih v delovnih organizacijah, opozoril na problem zaposlovanja in nagrajevanja mladih ter na potrebo po stalnem sodelovanju mladinske organizacije s sindikalno. Opozoril je tudi na vse večjo potrebo, da se mladi aktivno vključujejo v delo družbenih organizacij in društev. Jože Rajh, predsednik Skupščine občine Laško je pohvalil revolucionarnost mladih s pripombo, da bi se naj ta močneje odražala tudi v njihovi produktivnosti dela. Janez Renko član predsedstva občinske konference je opozoril na problematiko ustanavljanja aktivov mladih zadružnikov v krajevnih skupnostih, Marjan Trontelj o problemih štipendiranja in zaposlovanja mladine, Zdenka Pešec pa je govorila o potrebi po boljšem organiziranju občinske konference ZSMS Laško. Cveto Knez, sekretar OK ZK Laško je mladim dejal, da morajo več časa posvečati idejnopolitičnemu usposabljanju ter iskati nove, boljše oblike dela v mladinski organizaciji, da bodo učinki čimboljši.

Na seji OK ZSMS Laško so delegati sprejeli tudi akcijski program dela do oktobra prihodnjega leta, nato pa izvolili novo vodstvo. Novi predsednik laške občinske mladinske organizacije je od petka dalje Saši Pešec iz Radeč, sekretar pa Marjan Salobir iz Marijagradca.

MARJELA AGREŽ

HMEZAD V NIGERIJI

MLEKARNA IN FARMA

Morda bodo zgradili tudi farmo brojlerjev

S septembrskim podpisom pogodbe o vstopu Hmezada v mešano podjetje Royal Dairy Q Agro Foods Nigeria se pričenja za Hmezad nova faza razvoja. Z nigerijskimi partnerji so se v Hmezadu pričeli pogovarjati že lansko leto. Takrat je beseda tekla o gradnji farme piščancev z letno zmogljivostjo 6000 ton piščančjega mesa. Zaradi omejenih možnosti financiranja te naložbe, naj bi gradnja potekala v fazah, vendar pogodba za to še ni podpisana.

Ko so letos predstavniki Hmezada obiskali Nigerijo, pa je jugoslovanska ambasada v Lagosu predlagala drugi projekt – gradnjo mlekarne in farme krav. Hmezad je torej podpisal pogodbe o vstopu v nigerijsko podjetje. Tako bo v prvi fazi zgrajena konzumna mlekarna z zmogljivostjo 30.000 litrov mleka. Redna dobava svežega mleka v tem področju Nigerije ni zagotovljena. Osnovna surovina za mlekarno bo zato mlečni prah. Mleko bodo predelovali v konzumno mleko, jogurte in skuto, natrtujejo pa tudi proizvodnjo sladoleda. V mešanem podjetju bo imel Hmezad 40 odstotkov, nigerijski partner pa 60 odstotkov delnic. Pogodbo so sklenili za deset let, s tem da bo nigerijski partner letno odkupil desetino Hmezadovih delnic. Hmezad bo dobavil vso opremo za mlekarno in jo bo oskrboval s potrebnimi surovinami. Ob polnem obratovanju, piše v Hmeljarju Polde Škafar, bo vrednost jugoslovanskih dobav znašala vsako leto šest milijonov dolarjev. V mešanem podjetju bo zaposleno tudi šest jugoslovanskih delavcev. Idejna študija poleg tega zajema drugo fazo gradnje, to je gradnjo farme krav molznic. V okviru tega bo, kot kaže, zgrajena tudi farma brojlerjev. Tja naj bi Hmezad izvažal enodnevne piščance. Možen pa bo izvoz tudi drugih Hmezadovih proizvodov.

V Nigeriji nastopa Hmezad skupaj s celjskim razvojnim centrom, ki bo pripravil tehnično dokumentacijo.

Vsekakor pomeni »nigerijski projekt« večjo vključitev Hmezada v širša družbena prizadevanja za povečanje izvoza ter vključevanje Jugoslavije v mednarodno delitev dela.

JANEZ VEDENIK

ZA VEČ KRUHA

Kmetijske organizacije imajo nalogo pritegniti k pridelovanju pšenice tudi kar največ zasebnih kmetovalcev. V ta namen so že sklenile z njimi pogodbe o odkupu ali zamenjavi pšenice za koruzo. Jesenska setev se je že pričela. Tudi v Savinjski dolini bo to jesen posejano s pšenico precej več ha kot doslej. Med tistimi, ki so se odločili za pšenico so tudi Rojškovi iz Založ pri Polzeli, ki jih vidimo na posnetku med setvijo.

T. TAVČAR

ATELJE 212 V GOSTEH

V sredo, 28. oktobra bo v Slovenskem ljudskem gledališču Celje zanimivo gostovanje gledališča Atelje 212 iz Beograda. Prominentni gostje se bodo predstavili celjski publiki z večkrat nagrajenim delom Deane Leskovar »Slike žalostnih doživljajev«. Beograjski ansambel prihaja k nam z Borštnikovega srečanja v Mariboru. Redka so ta gostovanja, zato sprejemamo beograjske umetnike s tem večjim veseljem in radostnim pričakovanjem.

izotal

termoizolacijski pod

IZOTAL je nov toplotno-zvočni izolacijski izdelek, namenjen za izdelavo izolacijskih tlakov. Nanj lahko polagamo katerikoli zaključni pod (parket, topli pod, keramiko itd.). Vgrajujemo ga v debelini 4–5 cm.

IZOTAL pripravimo tako, da ga premešamo s cementom v razmerju 6 : 1. Poraba po m² je okrog 50 kg.

Informacije: Ljubečna Celje, telefon (063) 25-800.

Ljubečna Celje

VOLILNE KONFERENCE ZK PRED DURMI

Med 25. oktobrom in 25. novembrom bodo v osnovnih organizacijah ZK ter v svetih ZK v krajevnih skupnostih potekale volilne konference komunistov. Vsebinske, organizacijske in kadrovske priprave nanje so že doslej dodobra razgibale partijske sredine, kajti čas, v katerem smo in razmere, ki so značilne za gospodarski in družbeni trenutek, zagotovo vplivajo na akcijsko naravnanost sleherne osnovne organizacije.

V vsebinskem smislu bodo volilne konference komunistov celovito in poglobljeno ocenile družbenopolitične, samoupravne in ekonomske razmere v svoji sredini. Poseben poudarek bodo komunisti namenili uresničevanju stabilizacijskih nalog ter ciljem, ki iz njih izhajajo, obenem pa bodo ocenili tudi delovanje osnovnih organizacij znotraj političnega sistema.

Glede kadrovskih priprav velja poudariti, da so jih v večini osnovnih organizacij že izpeljali. In kot kažejo prve ocene, so komunisti veliko bolj dosledno kot pretekla leta v svojih vodstvih zagotovili dogovorjeno strukturo. To pa pomeni, da je v ožjih vodstvih osnovnih organizacij več žensk in mladih kot prejšnja leta. Zanimivo je tudi, da se bo ob volitvah zamenjalo skoraj dve tretjini partijskih vodstev.

DS

JOJ, KAM BI GA DEL?

Večina meni, da je članstvo v Zvezi sindikatov Slovenije povsem preprosta, sama po sebi umevna stvar. Pa ni tako. Zgodi se lahko celo, da se izven organizacije znajde občan, ki je bil predsednik osnovne sindikalne organizacije delavcev, zaposlenih v družbenopolitičnih organizacijah. Samo tajnik krajevne skupnosti Slovenske Konjice mora postati, pa že nihče ne ve, v katero osnovno organizacijo bi ga vključili. Najraje nikamor.

MBP

SZDL O KADRIH V ŠOLSTVU

VEČ VPRAŠANJ

Učitelj ne more biti vsak

Na ponedeljkovi seji predsedstva občinske konference SZDL Celje je tekla beseda o kadrovskem vidiku vzgojno izobraževalne dejavnosti v celjski občini ter o aktivnosti ZSMS na področju mladinskega prostovoljnega dela.

V zvezi z osrednjo točko dnevnega reda so ugotovili, da bo tudi v prihodnje potrebno redno spremljati in analizirati kadrovsko problematiko na področju vzgoje in izobraževanja, zlasti še, ker kljub nekaterim ugodnim rezultatom, kadrovska struktura v vzgojno varstvenih organizacijah in osnovnih šolah se je bistveno izboljšala, povišala se je kakovostna raven izobraževanja, vedno več kadrov se vključuje v skupna družbena prizadevanja, ostaja še cela vrsta nerešenih vprašanj.

Zlasti problematično je stanje kadrov v srednjih šolah, še posebej se je to pokazalo ob začetku srednješolske reforme. Zato bo potrebno nameniti več pozornosti usposabljanju pedagoških kadrov tako za potrebe srednjega šolstva kot za vse ravni vzgoje in izobraževanja v občini. Posebno pozornost bo treba nameniti izbiri učencev v ta poklic, ki naj bi po svojih sposobnostih, nagnjenjih, znanju in nenazadnje po idejno politični samoupravni opredeljenosti, lahko opravljajo to odgovorno in družbeno pomembno nalogo. Tudi šole se v večji meri morajo angažirati pri načrtovanju svoje kadrovske politike in v zvezi s tem opredeliti svojo štipendijsko politiko.

Velik problem je materialna neenakost med različnimi šolami, ki pogojuje diferenciacijo tako v delovnih pogojih učiteljev kot tudi v osebnih dohodkih. Zato bo potrebno težiti k izenačevanju materialnih pogojev za delo. Za nagrajevanje po delu pa naj bi se izdelali ustrezni kriteriji. Poenotiti bo potrebno ta merila v občinskem prostoru, kajti sedaj je tako, da se naprimer osebni dohodki med posameznimi šolami razlikujejo celo za 20 odstotkov. Ta merila naj torej zajamejo dejanski prispevek vsakega posameznika znotraj kolektiva kot tudi njegovo angažiranost navzven.

VIOLETA V. EINSPIELER

KOMENTAR

Doslej še nihče ni točno ugotovil, koliko imamo v državi funkcionarjev. Še vedno pa je govora o številki dva tisoč, do katere smo prišli pred desetletjem. Bolj bo brzkone držala trditev, da je vse bolj izražen pritisk na pridobitev poklica funkcionarja. Kako je ta poklic privlačen prepričljivo potrjuje dejstvo, da funkcionarji, ki so prišli na položaj iz baze, niti ne razmišljajo o povratku. Tudi ko odhaja funkcionar na položaj iz proizvodnje, se takoj najde zamenjava, ki jo, že spet, ni mogoče prestavljati. Kako bi bilo videti, če bi funkcionar, bivši direktor na primer, prišel nazaj v svojo organizacijo na mesto pomočnika? Pojasnil in komentarjev je lahko veliko, toda ostanimo pri vprašanju nagrajevanja ljudi, ki opravljajo pomembne politične funkcije.

DOHODKI FUNKCIONARJEV

Izračunali so, četudi ti podatki niso v celoti preverjeni, da se osebni dohodki funkcionarjev v federaciji gibajo od 38 do 42 tisoč dinarjev. V to številko pa niso vračunani dohodki iz minulega dela, ki včasih znašajo tudi 17 odstotkov. Doslej so osebne dohodke za funkcionarje računali po formuli pet proti ena, kar pomeni, da je bila najvišja plača funkcionarjev petkrat večja od poprečnih dohodkov v gospodarstvu. Kot številnih drugih, tudi tega dogovora niso spoštovali in na seji Zveznega sveta za družbeno ureditev je bilo nedavno rečeno, da je poprečno razmerje 1 proti 3,8.

Z osebnimi dohodki funkcionarjev se pogostoma špekulira. Ne redko se pojavljajo izjave o vrtoglavih številkah, na osnovi teh izjav pa prihaja do odgovarjajočih političnih ocen. Da bi govorice ustavili, je najbolje objaviti resnično višino osebnih dohodkov. Največ pa je mogoče pričakovati od dogovora o nagrajevanju, ki bi moral biti sprejet do konca leta, v uporabi pa bi bil od pričetka volitev v prihodnjem letu. Predlog dogovora izhaja iz osnove, da mora biti nagrajevanje funkcionarjev skladno z merili, ki jih dajeta Ustava in Zakon o združenem delu. To pa so principi, ki so v rabi za določanje osebnih dohodkov vseh delovnih ljudi. Torej ne izgrajujemo posebnega sistema za osebne dohodke funkcionarjev, ampak gre za splošen sistem nagrajevanja. O skupnih osnovah dogovora so razpravljali člani Zveznega sveta za družbeno ureditev. Vprašanje osebnih dohodkov funkcionarjev in osebnih dohodkov na sploh je v pristojnosti družbenopolitičnih skupnosti. Sprejeta pa je opredelitev, da se nagrajevanje funkcionarjev uredi na skupnih osnovah.

Ponujena zasnova za izračun osebnih dohodkov izhaja iz vrednotenja tekočega in minulega dela in je postavljena v odnos z dohodkom v gospodarstvu. Vrednotenje minulega dela pa je zahteva, da opustimo dosedanje oblike plačanja let delovne dobe. S tem se odpirajo možnosti, da postane minulo delo za določeno število funkcionarjev pretežni del osebnega dohodka. Tekoče delo bi bilo odvisno od opisa in nalog vsake funkcije in ocene rezultatov dela. Višina osebnega dohodka funkcionarjev pa bi bila odvisna od skupnih družbenoekonomskih rezultatov, od rasti produktivnosti dela in gibanja dohodkov v gospodarstvu. Eden od kriterijev bi bil tudi, ali gre za funkcije, kjer se kreira politika, ali pa gre za politično-izvršilne funkcije. To praktično pomeni, da tudi osebni dohodki članov ZIS ne bi bili isti, ker bi med njimi morali narediti razlike v odvisnosti od kvalitete dela.

TANJUG

!

NAVADE

V zadnjih petih letih se je pri nas znatno povečal odstotek zbranega starega papirja (glede na porabljeni papir) in sicer s komaj 20% leta 1975 na več kot 30% v lanskem letu. Po odstotku izkoriščenega starega papirja smo se povsem izenačili z nekaterimi razvitimi zahodnoevropskimi državami – Italijo, Francijo, Švedsko in ZRN, čeprav še vedno precej zaostajamo za Japonsko, Nizozemsko in nekoliko manj za Avstrijo.

Slovenija se je s 45,5% zbranega starega papirja prebila v vrsto najracionalnejših, saj le malo zaostajamo za Nizozemsko. Odstotek izkoriščenega starega papirja v SR Hrvatski znaša 31,7, v Srbiji 30,9, v Makedoniji 25,4, v BiH 15,8 in Črni gori 12,8. Razumljivo je, da so nezadostno razvite republike na repu, predvsem zato, ker je pri njih poraba papirja manjša, pa tudi zaradi oddaljenosti predelovalnih obratov. Občutni porast izkoriščanja starega papirja v zadnjih petih letih je zgovoren dokaz, kako se nekaterim zakoreninjenim navadam lahko odpovemo, če življenjske okoliščine zahtevajo drugačno ravnanje.

(VJESNIK)

CELJE: IMENOVANJA IN RAZREŠITVE

Delegati zborov celjske občinske skupščine so na zadnjih ločenih sejah med drugim sprejeli tudi nekatere predloge predsednika izvršnega sveta ter komisije za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve.

Tako so na predlog predsednika izvršnega sveta in na lastno željo, ker bo 1. novembra sprejel že funkcijo sekretarja za notranje zadeve občine Žalec, razrešili Jožeta Kučerja kot člana izvršnega sveta in kot občinskega sekretarja za notranje zadeve občine Celje. Do imenovanja novega sekretarja v Celju bo to nalogo kot vršilec dolžnosti sekretarja opravljal Dušan Šega, vodja odseka za javni red in mir v občinskem sekretariatu za notranje zadeve.

Na predlog Javnega tožilstva SR Slovenije so delegati za nova namestnika javnega tožilca Temeljnega javnega tožilstva v Celju imenovali Jožeta Manfredo in Marinko Čakš.

Vrh tega so razrešili Janeza Kapuna kot načelnika občinskega oddelka za občo upravo. V obrazložitvi je bilo napisano, da zavoljo tega, ker je v izvršnem svetu, katerega član je, sprejel nekatere nove zadolžitve.

Hkrati s tem so za novega načelnika oddelka za občo upravo imenovali Štefko Bornšek, ki je bila doslej samostojna svetovalka za upravnopravne zadeve, dve leti nazaj pa tudi namestnik predsednika občinskega komiteja za družbenoekonomski razvoj.

In končno so na lastno željo in zaradi upokojitve razrešili Jožeta Cerjaka kot predsednika sodišča združenega dela v Celju.

MB

VLADO MATKO

OBRAZI

Med letošnjimi dobitniki mozirske občinske nagrade je bil tudi upokojenec Vlado Matko iz Mozirja. To visoko občinsko družbeno priznanje je prejel za zasluge pri ustanovitvi Elkroja.

Četudi je že poldrugo desetletje, odkar je stopil v pokoj, še vedno živi in diha s svojim Elkrojem. In ko beseda v pogovoru z njim nanese na ta, danes velik, kolektiv, se razživi in iz notranjosti prihajajo spomini, ki so značilni za tista prva leta po vojni, ko je zagnanost veljala na vsakem koraku.

Da, spomini živijo in so postali že zgodovina. Zlasti Elkroja in ljudi, ki so osnovali to veliko konfekcijsko industrijo. Toda, pot do prvih korakov je bila tudi značilna, svojstvena.

»Takrat, v letih po vojni, sva bila v Mozirju dva krojača – šušmarja. Delala sva in šivala. Poleg mene še Franc Kokalj. Pa so naju zalotili in kaznovali z 800.000 dinarji, kar je bilo 1947. leta pravo in veliko premoženje. Če pa ne bosta plačala, so dejali občinski možje, ustanovita krajevno krojaško delavnico. Slednji predlog je bil mikavnejši in tako je prišlo do krajevne delavnice ‚Krojaštvo in šiviljstvo', do delavnice, ki je delala v zasebnih prostorih in s privatnimi stroji. Toda, kdo je tedaj spraševal, čigavo je kaj,« se spominja Vlado Matko.

Zdaj je za hip utihnil. Morda se je v spominih vrnil v tisto leto, ko so v delavnici delali trije, poleg obeh mojstrov še vajenka. Potem je krmilo nad tem delom v celoti prevzel letošnji nagrajenec. To je bila bitka za uveljavitev prve serijske proizvodnje. To so bile moške dolge spodnje hlače na trak. In kadar niso imeli dela, so nalagali hlodovino, popravljali strehe, ki jih je uničila toča, sekali led in delali ledenice.

In potem delovne obleke, otroške hlače ter kavbojke. Delo na veliko. In tako tudi misel o spremembi imena, ki bi govorilo, da gre za večje podjetje, skoraj industrijsko, čeprav so bili delovni pogoji, stroji in še kaj vse prej kot tisti, ki bi govorili o industrijski poti.

Na pobudo Vlada Matka so se odločili za »Elegantno krojaštvo«, kar je z začetnicami obeh besed prineslo »ELKROJ«.

Ko je zapuščal kolektiv, marca 1967. leta, je delalo v tem kolektivu že 68 ljudi. Pot je bila zastavljena, tudi ali zlasti po zaslugi Vlada Matka.

M. BOŽIČ

CELJSKA SKUPŠČINA

ZA REALNI OPTIMIZEM

Sprejet sporazum o Tednu domačega filma

Zadnje ločene seje zborov celjske občinske skupščine, 8. in 15. oktobra, so bile pomembni koraki v obravnavanju in reševanju aktualnih vprašanj zdajšnjega časa, še posebej gospodarskih. Zlasti razprava o uresničevanju resolucije občine v prvem polletju letos je pokazala, da v kolektivih ne spijo, da se spopadajo z premnogimi težavami z veliko odgovornostjo in želijo, da bi probleme rešili najhitreje in najbolje. Seveda, to ne bo mogoče v vseh primerih in izvoz je prav gotovo eden izmed elementov, ki letos ne bo dosegel pričakovanih rezultatov. Huda je bitka za zagotovitev reprodukcijskega materiala ne samo iz uvoza, ampak tudi iz domačih virov. Pri uvozu opreme smo več ali manj že izkoristili večji del možnosti, zato pomembnih korakov na tem področju ni pričakovati.

Delegati, tudi najodgovornejši predstavniki delovnih organizacij, so v razpravi na seji zbora združenega dela odkrito povedali o prizadevanjih za rešitev položaja, tudi o težavah, s katerimi se srečujejo in ki jih bodo spremljale še v prihodnje. Ob vsem tem pa se je kot rdeča nit vlekel realen optimizem in jamstvo, da bodo delovni ljudje, tudi ob boljši organizaciji dela, večji delovni disciplini na vseh ravneh, varčevanju in še čemu, izpolnili naloge v največji možni meri.

Pomembna je nadalje ugotovitev, da so bile seje zborov celjske občinske skupščine tudi kot konference delegacij za zasedanje zborov republiške skupščine in da so tako dale svojim delegatom za republiško skupščino dovolj gradiva za razpravo o aktualnih gospodarskih vprašanjih.

Sicer so delegati na 35. zasedanju občinske skupščine sprejeli osnutek družbenega dogovora o pospeševanju drobnega gospodarstva v občini do 1985. leta. Ta dogovor prihaja zdaj v javno razpravo. Razprava o uresničevanju dogovora o temeljih plana na področju gostinstva in turizma je opozorila, da bo treba sprejete naloge znova oceniti in jih morebiti, tudi zaradi pomanjkanja investicijskega dinarja, spremeniti.

Delegati so nadalje potrdili pokroviteljstvo celjske občinske skupščine nad slovenskima društvoma naših delavcev na začasnem delu v Grevenbroichu ter Gütersloh u v zvezni republiki Nemčiji.

Potrdili pa so tudi Samoupravni sporazum o organizaciji, izvedbi in načinu financiranja Tedna domačega filma v Celju, prav tako osem odlokov, četudi z mnogimi pripombami in podobno.

M. BOŽIČ

TEDEN DOMAČEGA FILMA - CELJE

ŽALEC

MANJ PORABE

Večji družbeni proizvod

V delitvi dohodka dosegajo v žalski občini zadovoljive rezultate. Z rastjo dohodka zaostajajo vse oblike porabe, usklajeni pa sta tudi rast cen ter naložb glede na udeležbo v načrtovanem družbenem proizvodu. Ekonomski odnosi s tujino, še zlasti pa premajhen izvoz na konvertibilno področje, pa je problem tudi v občini Žalec.

Sicer pa je treba zapisati, da so družbenoekonomske razmere v občini, z izjemo gibanja izvoza in uvoza, ugodne. Tako v Žalcu predvidevajo, da bo dohodek gospodarstva v tem letu porastel za skoraj pet milijard dinarjev. Organizacije združenega dela tudi dobro izvajajo vse ukrepe varčevanja z materiali in energijo. Ob ugodni delitvi dohodka in čistega dohodka se krepita akumulativna in reproduktivna sposobnost gospodarstva. Tako v občini ocenjujejo, da bodo do konca leta presegli milijardo dinarjev akumulacije, kar pomeni, da bo za sto odstotkov večja kot lani. Sredstva za reprodukcijo bodo znašala milijardo in pol dinarjev ob le 30 odstotni obremenjenosti teh sredstev z dolgoročnimi obveznostmi.

Zanimivo je tudi to, da v občini Žalec ni bilo treba zaustaviti nobene naložbe. Skupna vrednost naložb v teku znaša manj kot 18 odstotkov družbenega proizvoda, kar je v skladu z resolucijskimi opredelitvami za to leto. Do konca letošnjega junija je bilo v teku ali pripravi 29 naložb, od tega 18 gospodarskih. Njihova skupna predračunska vrednost je znašala 769 milijonov dinarjev.

Skupne porabe v občini Žalec niso dvignili na nivo, ki bi bil možen. Če bi le-ta bila za deset odstotkov nižja kot rast dohodka, bi se lahko povečala za 45 odstotkov. Upoštevali so le potrebna sredstva za realizacijo osebnih dohodkov ter nekaj podražitev. Glede na to ocenjujejo, da letos ne bo treba zviševati prispevnih stopenj. Splošna poraba, ki je bila letos omejena na osemnajstodstotno rast, bo letos porasla le za 14,5 odstotkov. Gibanje osebnih dohodkov je na nivoju občine v celoti usklajeno z določili dogovora o uresničevanju družbene usmeritve. Pri 57 odstotni rasti dohodka so sredstva za osebne dohodke povečali le za 37,9 odstotkov, kar pa je pod dopustno mejo. Pri tem pa je bilo v gospodarstvu in družbenih dejavnostih 19 temeljnih organizacij, ki so od dogovora odstopale. Povprečni osebni dohodek v gospodarstvu je znašal v prvem polletju 10.241 dinarjev.

JANEZ VEDENIK

24. OKTOBER – DAN OZN

Organizacija Združenih narodov je bila ustanovljena 24. oktobra 1945, le nekaj mesecev po koncu največje in najstrašnejše svetovne morije. Vsa gesla, obljube, želje in priporočila takratnih dni, neglede od kod so prihajala, bi lahko strnili v dve besedi: NIKOLI VEČ!

Ni se vselej posrečilo. Pravijo, da smo na svetu med tem imeli čez 130 raznih vojn in spopadov, manjših in velikih. V času nenehnih sporov, zdaj tu, zdaj tam, je bilo veliko grozečih spopadov preprečenih, s posredovanjem združenih narodov prekinjenih in nešteto problemov, ki so navadno končevali z vojno, je bilo prav po zaslugi OZN, znotraj teh pa po zaslugi neuvrščenih, rešenih po mirni poti.

Morda bi se zavedali pomembnosti in zaslug te organizacije temeljiteje, če bi je ne bilo?

ZAPOSLOVANJE

NIČ SE NI PREMAKNILO

Strokovni mladi kadri še naprej čakajo na delo

Obravnava gibanj in rezultatov zaposlovanja v celjski občini ob prvem polletju kažejo na nadaljnjo stagnacijo zaposlenosti, oziroma celo na zmanjšanje števila zaposlenih tako na področju negospodarstva kot na področju gospodarstva.

Ta proces lahko z vidika ekonomske stabilizacije in prekinitve ekstenzivnega zaposlovanja, ki je bilo značilno za celotno preteklo srednjeročno obdobje, ocenjujemo kot pozitivno. Vendar nam polletni rezultati še naprej kažejo na porast strokovnih kadrov, ki iščejo prvo zaposlitev neposredno po zaključku šolanja ali odsluženju vojaškega roka. Tak pojav je nedopustljiv spričo dejstva, da je v večini organizacij združenega dela izredno neustrezna kvalifikacijska struktura zaposlenih. Če pa hočemo uresničiti sprejete cilje in naloge na področju izboljšanja kvalifikacijske strukture zaposlenih, moramo že na začetku srednjeročnega obdobja v celoti angažirati vse mlade kadre, ki zaključujejo strokovno izobraževanje. Ti kadri namreč predstavljajo večino tekočega priliva populacije med aktivno prebivalstvo, na tem dejstvu pa so zastavljeni cilji in planske obveznosti.

Ob bistveno manjših možnostih za zaposlovanje je potrebno ponovno poudariti, da morajo vse delovne organizacije in delovne skupnosti ponovno proučiti potrebo po zaposlovanju upokojencev in drugih delavcev po pogodbi o delu ter delavcev, ki izpolnjujejo pogoje za polno upokojitev in ugotoviti, če je potreba po delu izven delovnega časa tako nujno potrebna. Kajti kljub naraščanju brezposelnosti strokovnih in mladih kadrov na omenjenih področjih v delovni organizaciji se v celjski občini ni nič spremenilo.

Izvršni svet in občinski svet zveze sindikatov zato zahtevata, da se tudi z reševanjem teh vprašanj zagotovi možnost za zaposlovanje absolventov strokovnih šol. Brezpogojno pa je potrebno takoj odpraviti delo upokojencev in delavcev, ki izpolnjujejo pogoje za polno pokojnino v vseh administrativnih in drugih režijskih službah.

VIOLETA V. EINSPIELER

SLOVESNOST NA VINI GORI

Na Vini gori pri Lesičnem so v soboto odkrili spominsko obeležje na zidanici, kjer je bila maja 1940. leta ustanovna seja Okrožnega komiteja KPJ za Posavje. Slovesnosti na Vini gori so se udeležili številni gostje, med njimi tudi članica Sveta federacije Lidija Šentjurc, član CK ZKS Ivan Križnar in preživeli udeleženci ustanovnega sestanka Jože Borštnar, Valter Šuštaršič, Jože Pungarčič in Martin Mencelj. Slavnostni govornik je bil Jože Borštnar, ki je opozoril na razmere v partijskem gibanju pred vojno ter orisal potek ustanovnega sestanka Okrožnega komiteja KPJ za Posavje.

Slovesnost so popestrili s kulturnim programom učenci osnovne šole Lesično in pevski zbor iz Kozjega. V okviru srečanja na Vini gori pa so sprejeli v vrste teritorialne obrambe 67 mladincev in mladink iz občin Brežice, Krško in Sevnica.

ZM – SM

OSEBNI DOHODKI

NI VSE PRAV!

Nekateri dobili več, kot bi smeli

Gospodarske organizacije združenega dela v celjski občini so v prvem polletju letos dosegle v primerjavi z enakim obdobjem lani le 30% rast dohodka, kar je bilo za 5% manj, kot je znašalo regijsko povprečje in za 2% manj od republiškega. Zato so bile tudi možnosti za povečevanje sredstev za osebne dohodke manjše. Vtem, ko je znašala dovoljena rast sredstev za osebne dohodke 28,5%, je bila v resnici za pol odstotka nižja od možne.

Organizacije združenega dela s področja družbenih dejavnosti pa so v tem času povečale sredstva za osebne dohodke za 29,5%, oziroma za poldrugi odstotek nad dovoljeno rastjo.

Ko je izvršni svet ocenjeval poročilo delovne skupine za spremljanje uresničevanja dogovora o razporejanju dohodka, je ugotovil, da so bila gibanja v občini v povprečju v redu, da pa so navzlic temu nekateri kolektivi izplačali v celoti več za osebne dohodke, kot bi smeli. Razlogov za to je bilo več, v nobenem primeru pa ni šlo za pretiravanje, niti za razporejanje čistega dohodka v nasprotju s temeljnimi usmeritvami. Takih organizacij je bilo sedemindvajset, od tega triindvajset gospodarskih.

Izvršni svet vztraja, da bodo morali v vseh kolektivih uskladiti gibanje osebnih dohodkov že ob koncu tega meseca, najpozneje pa do konca leta. Naloga ne bo lahka, navzlic pripravljenosti kolektivov, da to storijo. Morda bo k rešitvi te obveznosti pripomogla tudi boljša rast dohodka v gospodarskih delovnih organizacijah že po devetmesečnem poslovanju. Sicer pa gre za vrsto vprašanj, ki se postavljajo ob tem dejstvu, še zlasti ker so ponekod presegli sredstva za osebne dohodke nad dogovorjeno stopnjo zaradi povečanja obsega dela in večjega števila zaposlenih, tudi zaradi manjše rasti dohodka in podobno.

M. BOŽIČ

MOZIRJE

BISTVO FRONTE

Priprave na volitve

Tudi dosedanje priprave na volitve prihodnje leto v mozirski občini potrdile, da Socialistična zveza v tej akciji ni bila osamljena, marveč, da je znova prišla do izraza njena frontna vloga. Že doslej, v evidentiranju možnih kandidatov za delegate v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti ter za zbora občinske skupščine, so sodelovale vse družbenopolitične organizacije. Zato ni naključje, če dosedanje priprave na volitve v Gornji Savinjski dolini ocenjujejo kot uspešne.

V krajevnih skupnostih in temeljnih, oziroma organizacijah združenega dela imenovali koordinacijske odbore za kadrovska vprašanja in volitve, seveda povsod tam, kjer teh teles doslej niso imeli. Nadalje so določili evidentiranje za enotno kadrovsko evidenco o evidentiranih možnih kandidatih za nosilce družbenih dunkcij vse od 1974. leta dalje.

Evidentiranje možnih kandidatov za volitve prihodnje leto je zajelo širok krog delovnih ljudi in občanov. Pri tem so uveljavili načelo, da je že evidentiranje pomembno družbeno priznanje za dosedanje delo na družbenopolitičnem področju. Od aprila pa doslej so za delegate organov samoupravnih interesnih skupnosti evidentirali v temeljnih organizacijah in krajevnih skupnostih 1500 možnih kandidatov, za delegate za zbora občinske skupščine pa 892.

Pomembna je ugotovitev, da so med evidentiranimi možnimi kandidati tudi takšni, ki so bili že doslej delegati za interesne skupnosti, oziroma za zbora občinske skupščine. Tako želijo ohraniti kontinuiteto delegatskega dela. Računajo, da je med zdajšnjimi evidentiranimi možnimi kandidati okoli 30 odstotkov takšnih, ki so že doslej uspešno delali kot delegati.

M. BOŽIČ

POGLED V SVET S **kovinotehno**

NOVI MOŽJE V VRHOVIH

Svetovni dogodki zadnjega tedna so se tako dohitevali in prehitevali, da ni prav lahko slediti jim, ustaviti se ob vsakem in pomisliti, kaj pomeni ali kaj utegne pomeniti sam po sebi in kaj v sprepletenem vozlišču mednarodnih odnosov. Drugače rečeno: kaj neki dogodek prinaša v dobro pomiritve na svetu, manj zaostrenih odnosov, in narobe, koliko skrbi zbujajoče razmere pospešuje, podpihuje.

Po umoru egiptovskega predsednika Sadata je prišel na krmilo države nekdanji podpredsednik Hosni Mubarak. S tem se dogajanje v Egiptu samem in njegovi bližnji pa širši okolici še ni normaliziralo. Nova vodilna ekipa ima obilo opravka z zatiranjem nasprotnikov režima in ni še mogoče reči, da so opozicijo na egiptovskih tleh že izkoreninili, pri čemer velja pripomniti, da gre za politično dovolj pisano, raznorodno opozicijo. Prav tako še ni mirno v sosednjem Sudanu, egiptovskem zavezniku, kjer prav tako še poteka obračun z opozicijo, ki naj bi bila – kot uradno trdijo v Sudanu – plačana in podpihovana od libijskega voditelja Gadafija. Odnosi na meji med Libijo in Sudanom so še naprej napeti, kar še dodatno zaostruje že tako precej napet položaj na Bližnjem vzhodu.

Do druge pomembne personalne (pa ne samo personalne) spremembe je prišlo na Poljskem. General Jaruzelski, ministrski predsednik in obrambni minister, je bil na plenumu CK poljske partije izvoljen tudi za prvega sekretarja poljske združene delavske partije. To je bila razumljivo nezaupnica dosedanjemu prvemu sekretarju Kanii, ki se mu – kot kaže – v času po prihodu

Piše: JOŽE ŠIRCELJ

na krmilo in zlasti še po izrednem partijskem kongresu ni posrečilo zasnovati programa, kako bi Poljsko popeljali iz gospodarske, družbene in tudi politične krize.

Prvi odmevi na izvolitev Jaruzelskega kažejo na bolj ali manj trdno upanje, da bo novi mož na čelu partije znal bolje kot njegov prethodnik popeljati partijo iz njene lastne krize. Zadržano, vendar po svoje dovolj določno podporo Jaruzelskemu je dalo tudi vodstvo sindikata Solidarnost. Čeprav v polemičnem tonu, je v sporočilu vendarle izrazilo pripravljenost na sodelovanje z vlado in zanikalo, da bi ravnalo protirevolucionarno in protisovjetsko.

Obenem je potrebno reči, da je kriza na Poljskem tako globoka, da je težko določno reči, kako hitro bo mogoče odpreti Poljski pot obnove, ozdravitve gospodarstva in demokratizacije. Za zdaj torej ostane sklicevanje na izjavo Lecha Walese, da sprememba v poljskem vrhu »omogoča hitrejše in učinkovitejše sprejemanje odločitev«.

Tretja velika sprememba, ki jo je prinesel minuli teden, je prepričljiva zmaga socialistov na grških parlamentarnih volitvah. Levica je tako v Grčiji po dolgih letih prišla na krmilo. Zmagala je stranka, ki jo vodi Andreas Papandreu in ta je že sestavil novo vlado. Kako leva bo vlada? Kakšen bo njen odnos, recimo, do ameriških vojaških oporišč v Grčiji? Papandreu po zmagi ni več tako oster kritik teh oporišč, vztraja pa na pogajanjih o njih.

Kakor nastop vsake nove vlade, je tudi ob Grčiji zanimanje svetovne javnosti razumljivo. In razumljiva so tudi ugibanja.

RAZVOJNI CENTER CELJE

USPOSABLJANJE FINANČNIKOV

Priprave za šolo se že iztekajo

Gospodarska zbornica Slovenije je celjskemu Razvojnemu centru zaupala organizacijo in vsebinsko izvedbo šole za usposabljanje finančnih delavcev v gospodarstvu. Šola bo v Dobrni, kjer so zaenkrat najboljši pogoji za tovrstno delo. Priprave na šolo se bližajo h koncu.

Šola za finančne delavce v gospodarstvu na Dobrni se bo tako pridružila že obstoječim štirim šolam v republiki, ki se ukvarjajo s posameznimi področji v gospodarstvu in so širšega republiškega pomena. Na Brdu je šola za poslovne kadre in kadrovske delavce, šola za tehniške kadre je v Ljubljani ter šola za zunanje trgovske delavce v Radencih.

»Namen šole je usposabljati delavce iz gospodarstva, ki se v svojih delovnih organizacijah ukvarjajo s področjem financ«, pravi Roman Boben, samostojen svetovalec za izobraževanje na Razvojnem centru v Celju. »Gre za vodilne finančne delavce, tiste, ki so odgovorni za celotno finančno politiko v delovni organizaciji.

Izvajanje usposabljanja je zastavljeno tako, da naj bi udeleženci tega usposabljanja prišli v šolo dvakrat po pet dni v enem letu, v približno dveh letih pa bi šli skozi šolo vsi najodgovornejši finančni delavci s področja gospodarstva v Sloveniji. Cikel usposabljanja bi se potem ponovil, seveda z novo aktualno vsebino, ki ji bo potrebno, z vidika konkretne gospodarske situacije, nameniti še posebno pozornost.

Temelj usposabljanja pa je predznanje, ki so si ga udeleženci šole pridobili v višjih in visokih šolah. »Kajti to ni izobraževanje,« poudarja tovariš Boben, »naš program temelji na že obstoječem znanju, ki ga ti ljudje, glede na funkcijo, ki jo opravljajo, morajo imeti. V šoli na Dobrni se bodo seznanili z metodami dela za reševanje konkretne finančne problematike. Ta področja so celovito in aktualno pripravili strokovni timi, sami udeleženci pa bodo ob tej priložnosti lahko izmenjavali svoje izkušnje, se med sabo spoznali, začeli s sodelovanjem in izmenjavo konkretnih pozitivnih rezultatov, ki so jih s tega ali onega področja finančne politike dosegli v svoji delovni organizaciji.«

Namen te šole je torej usposabljati finančne delavce za kreativno, samoupravno delovanje. Kajti le tako lahko šola doseže svoje osnovne cilje. Zagotoviti rast, učinkovitost in uspešnost gospodarjenja s sredstvi družbene reprodukcije v samoupravnem socialističnem gospodarstvu.

V. V. E.

ZRCALO RIŠE: BORI ZUPANČIČ

PRED VOLILNIMI KONFERENCAMI ZK

KOMUNISTI O ODNOSIH MED TOZD IN DSSS

Tudi v Zdravilišču v Rogaški Slatini se komunisti temeljito pripravljajo na programsko volilne konference v svojih osnovnih organizacijah ZK. Pri sekretarki osnovne organizacije ZK v delovni skupnosti skupnih služb Mariji Žerdoner smo povprašali, katerim vprašanjem bodo dali na programsko volilni konference največ poudarka. Marija Žerdoner je med drugim povedala:

»Komunisti bomo na programsko volilni konferenci obravnavali vrsto vprašanj, ki izhajajo iz sedanjih gospodarskih in družbenih razmer. Čeprav se natančno še nismo dogovorili o vsebinskih poudarkih konference menim, da bomo največ pozornosti namenili vprašanju odnosov med delovno skupnostjo skupnih služb in temeljnimi organizacijami v Zdravilišču. Kajti na ta vprašanja zelo pogosto naletimo v vsakdanji praksi in zdi se mi, da jih moramo enkrat temeljito osvetliti. Posebej tudi zato, ker s strani temeljnih organizacij mnogokrat letijo očitki na naše delo, češ, da službe premalo delajo, da niso učinkovite in da je v njih zaposlenih preveč ljudi. Vse to bomo na konferenci komunisti temeljito ocenili in nato videli, kaj je mogoče v bodoče storiti, da bi bile skupne službe v Zdravilišču še bolj učinkovite in da bi se odnosi s temeljnimi organizacijami še izboljšali. Datuma, kdaj točno bo naša konferenca, še nismo določili. To bomo storili v najkrajšem času, vendar pa je že sedaj jasno, da se bomo sestali najpozneje do sredine meseca novembra.«

DS

ŽIVAHNE VOLILNE PRIPRAVE V KORSU

V vseh temeljnih organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih in drugih samoupravnih organizacijah poteka v tem času evidentiranje možnih kandidatov za volitve, ki bodo prihodnje leto. Tudi v delovni organizaciji Kors v Rogaški Slatini so se evidentiranja temeljito lotili, saj se zavedajo, da bo od ljudi, ki jih bodo pozneje kandidirali v delegacije, odvisno, kako bo funkcioniral delegatski sistem, kakšno bo delo delegacij in kako bodo interesi Korsovih delavcev izraženi v skupščinah. O tem, kako poteka evidentiranje možnih kandidatov v tej slatinski delovni organizaciji, smo se pogovarjali z Danico Dimitrovič, predsednico konference sindikata v Korsu.

»Pri nas v Korsu smo se že pred meseci dogovorili, da bomo vse priprave na volitve čimbolje izpeljali. Kajti zavedamo se, kako pomembne so te priprave v poznejšem delu delegatov, oziroma delegacij. Tako smo sedaj v času, ko evidentiramo možne kandidate za delegate. Pri tem imamo manjše težave, kajti ljudje ne vedo natanko, da je to samo spisek aktivistov, iz katere bomo pozneje, po razgovoru s posamezniki, oblikovali delegatsko listo. Težave so tudi zato, ker ljudje neradi sprejemajo delegatske funkcije, ker so dobro seznanjeni s težavami delegacij, obenem pa se zavedajo odgovornosti, ki jo s tem prevzamejo. Kljub temu pa v dogovoru z ljudmi težave premagujemo in oblikujemo liste evidentiranih možnih kandidatov za delegate.«

DS

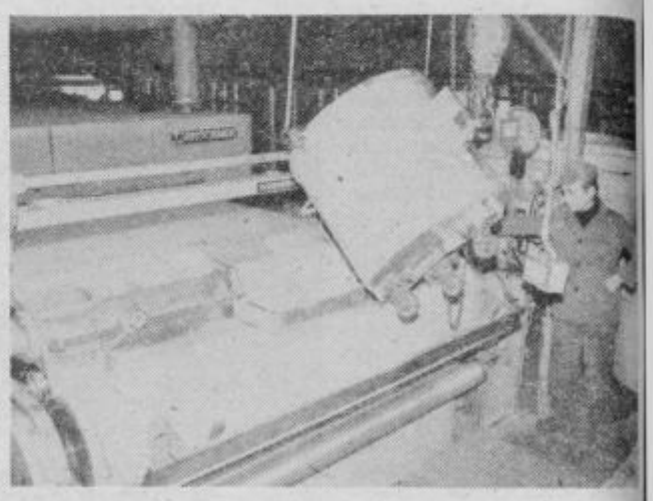

DOBRO POSLOVANJE V JUTEKSU

Na zadnji seji izvršnega sveta žalske občinske skupščine so razpravljali tudi o problematiki poslovanja tovarne Juteks v letošnjem letu.

Ta organizacija združenega dela pravzaprav zaenkrat nima večjih problemov pri poslovanju. Zadovoljni so celo z izvozom, čeprav bi raje videli, da bi več izvažali na konvertibilno tržišče. Pretežni del izvoza se nanaša na Sovjetsko zvezo, pri tem jih ovira le pomanjkanje vagonov za odpremo blaga. Sicer so planirani izvoz na klirinško področje močno presegli. Zadovoljni so tudi z oskrbo s surovinami. Pri tem dobro sodelujejo s svojim izvoznikom v SZ Generalexportom. Tudi na domačem tržišču je povpraševanju po proizvodih Juteksa veliko, tako, da je zaposlenost polna. V TOZD delajo skoraj vse proste sobote, v obratu proizvodnje filca pa delajo celo v štirih izmenah. Glede na to, da imajo maso osebnih dohodkov omejeno v primerjavi z lanskim letom, so zaprosili izvršni svet za povečanje, da bodo lahko uskladili osebne dohodke z doseženimi rezultati.

V bodoče bodo povečali proizvodnjo tehničnih mrežastih tekstilij, čeprav to ne bo predstavljalo pomembnega deleža v poslovanju. Glede na to, da bodo že v bližnji prihodnosti lahko nabavljali večino surovin doma, smatrajo tudi, da je investicija na Spodnji Ložnici, kjer gradijo nov obrat, smotrna. Seveda morajo za dograditev in opremo tega obrata zagotoviti še cca 12 milijonov DM, s čimer so povezane še številne težave, ki pa so jih v Juteksu trdno odločeni premagati. Na sliki: S proizvodnje talnih oblog.

T. TAVČAR

LJUBEČNA: NOVI PROIZVODNI PROGRAMI

Posledica dobrih poslovnih rezultatov v zadnjih letih je tudi uvedba novih proizvodnih programov, je povedal direktor Ljubečne, industrije keramičnih, kislinoodpornih in opečnih izdelkov, dipl. oec. **Marjan Krajnc.**

Poudariti kaže, da je proizvodnja Ljubečne sicer zelo težavna za uvajanje novosti, saj je po tradiciji ustaljena. Pa kljub temu so svoj razvoj usmerili na nekatere vzporedne programe. Dobre rezultate so dosegli predvsem pri naslednjih novih izdelkih.

Prva je skupina posebnih šamotnih cevk, ki se uporabljajo v železarnah v livnih sistemih. Ob inovacijskem dosežku delavca iz proizvodnje v Ljubečni jim je uspelo izdelati tudi nekatere posebne izdelke kot, so lijaki, loki, razdelilni komadi, kar smo še do nedavnega pri nas uvažali. Razvili pa so ta izdelek v Ljubečni skupaj z Vatrostalno iz Jesenic.

Druga skupina novosti so mlevski proizvodi: hlevit, tenisit in izotal. Bistveno za te izdelke je to, da pri njihovi proizvodnji uporabljamo odpadne surovine. Od teh je zadnja novost prav izotal, material za termično izolacijo tlakov. Takšni materiali so prav v sedanjih energetskih slabih časih še kako pomembni, saj z dobro izolacijo v gradbeništvu lahko prihranimo veliko energije, ki nam sedaj prav poceni uhaja v zrak. Pri tem zlasti mislimo na toplotno energijo. Sem sodi še nov izdelek – klinker fasadni votlak, ki ga je mogoče vgraditi tako v stare kot tudi nove zgradbe. Z njim se obloži fasada, in je poleg termične izolacije še estetsko upoštevanja vreden in trajen material, saj ne zahteva pogostega obnavljanja fasad.

Zadnja skupina novih izdelkov pa so še: klinker dekor ploščice, ki pomeni dekorativno keramiko za oblaganje znotraj ali zunaj zgradb, prav tako je ta izdelek zanimiv za izvoz, saj vsaka ploščica po likovni predlogi praktično pomeni unikat. Klinker hobi palčke so izdelek po sistemu »naredi si sam«. Daje možnost lastne kreacije in z njim je mogoče popestriti notranjo opremo v stanovanjih. Klinker kombi pa je izdelek, ki bo v kratkem prišel na tržišče, predstavlja pa posamezne ploščice, vezane na mrežo v kvadraturi četrt metra. Možnost uprabe tega izdelka je zelo široka.

To so v glavnem izdelki, ki so jih razvili v Ljubečni v zadnjem času, predstavljajo pa že sedaj vrednostno približno petino v vsem prihodku Ljubečne.

MITJA UMNIK

20 LET ŠTORSKEGA ŽELEZARJA

LE ČASOVNA VEZ!

Obveščanje za samoupravno odločanje

O pomenu obveščanja v združenem delu je bilo prilitega že veliko tiskarskega črnila in izrečenih veliko besed. Glede na splošne razmere v praksi dovolj, če bi praksa tudi v celoti potrdila in uresničila povedano in napisano. Razumljivo, da tako ni, zato bomo o pravici in dolžnosti biti obveščeni in obveščati, še veliko poslušali.

Pa tale sestavek ni namenjen le razpredanju misli o tem, kako se moramo še bolj organizirati na področju obveščanja v združenem delu, ampak nekaterim izkušnjam pri dolgoletnem izdajanju glasila, kot je to primer z dvajsetletnico izdajanja glasila Štorski železar.

To je obletnica, na katero so pri nalogah obveščanja v združenem delu v štorski železarni lahko ponosni. Čeprav je njihovo glasilo rastlo skupaj z razvojem samoupravljanja in poslovanja v Železarni Štore, so tudi za naprej ostala aktualna nekatera načela o poslanstvu tovarniškega glasila, četudi so v železarni do sedaj razvili vrsto drugih oblik obveščanja. Predvsem so razvili neposrednejše oblike samoupravnega odločanja preko številnih samoupravnih delovnih skupin. Na tem področju so štorski železarji orali tudi prve brazde na širšem celjskem območju.

Vsekakor drži, da mora tovarniško glasilo tolmačiti načela in cilje novega gospodarskega sistema, seznanjati sodelavce s celotno problematiko, predvsem pa spodbujati k sodelovanju pri poglabljanju samoupravljanja, pri izpopolnjevanju sistema razdelitve dohodka, pri odkrivanju obstoječih rezerv za hitrejši razvoj proizvodnje in delovne storilnosti.

Naš prihodnji razvoj je v marsičem odvisen od tega, kako bomo mnoga načela novega gospodarskega sistema doumeli, razumeli, sprejeli za svoje in jih predvsem uveljavljali v neposredni ter vsakodnevni praksi.

Od uredniškega odbora in predvsem urednika je v veliki meri odvisna rast in vsebinsko oblikovanje glasila. Če to počno samoupravljanju predani ljudje, toliko bolje za glasilo in za uresničevanje njegove vsebinske zasnove. Glasilo Štorski železar je v svojih dvajsetih letih izhajanja imelo to srečo, da so v njegovem uredništvu delali takšni ljudje. Nedvomno ima največ zaslug dolgoletni urednik Stane Ocvirk, ki je bil urednik dve tretjini vsega obdobja izhajanja Štorskega železarja. Predolg pa bi bil seznam vseh tistih, s katerimi je sodeloval in so pri oblikovanju glasila do sedanje ravni veliko prispevali. Pomembno pa je, da vsi tisti, ki delajo pri glasilih za obveščanje v združenem delu, pa tudi v bolj poklicnih vrstah obveščujočih, spoznavajo, da nikdar ne smejo biti zadovoljni z doseženim delom. Tega se zavedajo tudi v Štorah, zato je njihova 20-letnica le zaradi časovne razdalje, obenem pa obveznost za nadaljnjo rast glasila štorskih železarjev.

MITJA UMNIK

VARČEVANJE S TOPLOTNO ENERGIJO

PROJEKTANTI, KURJAČI, PORABNIKI

Le zaključena veriga bo dala učinkovite rezultate

»Intenzivno kmetijstvo ni mogoče brez traktorjev in drugega orodja ter goriva, ki vse to poganja, pa tudi ne brez transportnega sistema (in pogonskega goriva). Sodobnega kmetijstva pač ni brez umetnih gnojil, ki jih izdelujejo kemične tovarne ob veliki porabi energije. In še marsičesa je treba, od pesticidov do mlekarskih strojev in celo ograj. Najbrž je samo v pašniških ograjah ZDA vdelanega več jekla in železa, kakor v vsem železniškem omrežju, na primer Velike Britanije. In vse to jeklo in seveda tudi druge kovine, da ne govorimo o betonu in azbestu, je bilo treba pridobiti ali izdelati ob uporabi goriva.

Ako vso stvar gledamo z energetskega stališča, potem bomo ostrmeli, ko bomo zvedeli za resnico, da smo za večino živil, ki jih kupujemo, vložili in porabili več energije, kakor jo vsebuje hrana sama. Naš saldo v energetski banki je torej v nenehnem upadanju.

To pa je v daljnji perspektivi mogoče le toliko časa, dokler nam ne bo pošlo gorivo... Zato je stvar pametne politike, kako uporabljati nenadomestljive energetske vire. Z uvedbo jedrskih goriv bomo ta čas najbrž pomaknili za leta in leta naprej, dokler ne bodo, tako vsaj menijo optimisti, rešila situacijo nova odkritja, o katerih danes še ničesar ne vemo. Zatorej ni nobenega razloga, da bi se razburjali.

Že večkrat so napovedali, da bo na svetu zmanjkalo goriv in do sedaj so se napovedi še vsakič izkazale kot neosnovane. Vedno so namreč le ob pravem času našli nova goriva. Prav nič ne dvomim – pravi Taylor – da bi svet lahko še nekaj tisoč let vozil tako naprej, preden bi popolnoma izčrpal energetske vire. Toda že veliko prej, preden se bo to zgodilo, bomo porušili toplotno ravnotežje na Zemlji. Vendar pa ni prav gotovo ali bomo sposobni od nekod izvrtati nove vire tako hitro, kakor bodo naraščale potrebe človeštva, ki se množi kot mravlje. Kaj radi namreč mislimo, da so z odkritjem atomske energije za sedaj rešeni vsi problemi.«

Tale daljši uvod za našo okroglo mizo o varčevanju s toplotno energijo na samem začetku letošnje ogrevalne sezone smo si sposodili pri G. R. Taylorju iz njegove knjige Sodni dan. Sicer pa okrogla miza pred mikrofoni Radia Celje ni bila prav okrogla, saj so nam za dobro zaokrožitev manjkali predstavniki Razvojnega centra Celje in Gradisa. So pa bili ostali udeleženci pogovora toliko izčrpnejši in smo na koncu koncev le osvetlili podrobneje probleme okrog toplotne energije. Za okroglo mizo so bili: **ALBERT JARH** iz Zavoda za planiranje in izgradnjo občine Celje, **TONE ŠEPEC** in **HINKO JORDAN**, člana delovne skupnosti za gospodarjenje s stanovanjskimi in komunalnimi objekti Samoupravne stanovanjske skupnosti Celje, **BORIS LONČAR** iz GIP Ingrada in podpisani, ki je del pogovora pripravil za objavo.

NAJPREJ JE PROSTORSKI PLAN

A. JARH: »Tudi vprašanja toplotne energetike in zlasti varčevanja s to energijo se začnejo v sklopu prostorskih, urbanističnih načrtov, v katerih pride seveda v poštev sodobno daljinsko ogrevanje. Dober prostorski plan upošteva torej vse elemente varčevanja z energijo, saj je logično, da načrtovanje naselij, zaselkov, skupin objektov, ki jih je potrebno ogrevati in oskrbeti s toplo vodo iz toplarniških jeder mora upoštevati sicer šele pred tremi leti v Sloveniji sprejeti družbeni dogovor ukrepov za racionalizacijo pridobivanja, pretvarjanja, transporta in porabe energije. Mnogi so mnenja, tudi na osnovi ugotovljenega dejanskega stanja, da ta dogovor žal še ni zaživel, čeprav so v zadnjih dveh letih narejeni odločnejši premiki za pametno rešitev energetskih problemov na ogrevalnem področju.

Oblikovanje zgradbe oziroma stanovanjskega objekta je v veliki meri odvisna od arhitekta, ki mora upoštevati vrsto elementov, ki pridejo v poštev pri toplotni energetiki. Še najbolj pa se s konkretno toplotno energetiko nato sreča projektiva izvajalca – gradbenega podjetja.

VGRADITEV TOPLOTNIH NAPRAV

B. LONČAR: Pri uresničevanju toplotnega sistema znotraj zgradb oziroma skupin objektov so največji problemi pri izkoriščanju tega sistema in toplotnih naprav. Posegi v regulacijo, ventile, so potrebni še večkrat po obratovanju in preizkusu, dokler toplotna postaja ne deluje tako kot mora. Na vsak način je takšna postaja bistven del toplotnega energetskega sistema v stanovanjski gradnji prav zaradi varčevanja. S podpostajo je mogoče vplivati na boljše oziroma slabše gospodarjenje. Razvoj toplotne regulacije je na splošno tudi v Celju naredil velike korake, vse več je avtomatike, tranzistorjev. Namen takšne regulacije je, da temperaturo, ki jo imamo v daljinskem omrežju, znižujemo na tisto temperaturo, ki jo potrebujemo ob določeni zunanji temperaturi za srednjo temepraturo, na primer radiatorjev v stanovanjih. Sedanje toplotne postaje so načini za varčevanje, še večje toplotne varčevalne učinke pa bi dosegli s količinskimi merilnimi napravami, s toplotnimi števci, ki bi bili zaenkrat vgrajeni centralno. Imamo pa v Celju že tudi nekaj stavb, kjer bi bilo mogoče meriti količino porabljene toplote v posameznih stanovanjih.

MERITVE ZA SPODBUJANJE VARČEVANJA

Vsi udeleženci pogovora so si bili edini, da same meritve porabe toplotne energije še ne pomenijo, da bo na razpolago zaradi njih več energije, da pa je to način, ki izrazito spodbuja pametno, varčevalno porabo toplotne energije. Na tem področju pa smo še vsi zelo nebogljeni.

H. JORDAN: Postavlja se mi vprašanje, ali projektanti premalo smelo načrtujejo toplotne sisteme in naprave za regulacijo toplote, s katero pa imamo mi potem kot vzdrževalci velike težave. Te naprave so težko dostopne, težko se menjajo deli, pestijo pa nas še druge stvari, od katerih bi navedel celjsko siromaštvo v strokovnjakih. Ponavadi toplotne strokovnjake »uvažamo« s strani proizvajalcov, poseben problem v zadnjem času pa so določeni rezervni deli, ki jih vsepovsod primanjkuje.

TOPLOTNA IZOLACIJA ZGRADB

T. ŠEPEC: Nam vzdrževalcem dostikrat priporočajo ali od nas zahtevajo izboljšano toplotno izolacijo zgradb, kajti po sedaj veljavnih predpisih namreč dostikrat tudi ne ustreza. Reševanje tega problema ni tako preprosto, kot se morda zdi na prvi pogled. Namreč, gre za veliko ceno, stroške dodatnih izolacij. Za ilustracijo naj povem, da bi približno 5000 stanovanj v upravljanju naše stanovanjske skupnosti potrebovalo za dodatno toplotno izolacijo okrog 200 milijonov dinarjev. Letni stroški za kurjenje znesejo okrog 45 milijonov dinarjev ali na okroglo 50 milijonov, z izolacijo pa bi lahko privarčevali kakšnih 20 odstotkov toplotne energije. Torej bi se vložena sredstva lahko vrnila v kakšnih dvajsetih letih. Ne zanikam, da je treba skrbeti za izboljšanje toplotne izolacije, vendar pa radikalne rešitve ni mogoče pričakovati v kratkem času. Nastaja pa še tu veliko vprašanje materialov, kajti tudi stiropor dobimo v bistvu iz nafte. Te pa tudi primanjkuje in je predvsem draga devizna postavka v našem uvozu.

Menim pa, da bomo morali pripraviti sistem ocenjevanja, merjenja toplotne energije, da bo vsak stanovalec, ali vsaka hiša, vedela v okviru neke kotlovnice ali zaprtega sistema, kako je treba z energijo gospodariti in varčevati.

Posebnih zaključkov naša okrogla miza ni delala, saj smo o vrsti varčevalnih ukrepov že govorili v eni od prejšnjih številk in nimamo kaj novega dodati. Podčrtamo pa lahko dvoje dejstev, ki jih je potrdila tudi razprava za okroglo mizo.

Vsi, ki kakorkoli lahko prispevajo za učinkovito in varčno delovanje toplotnih sistemov in podsistemov, morajo storiti več, kot so do sedaj. Na to jih zavezujejo tudi nekateri že obstoječi predpisi, drugi se še pripravljajo tudi v republiškem merilu. To pomeni družbeno plat organiziranosti in delovanja na splošnem energetskem področju, kjer so potrebne seveda še nove razsežnosti ugotavljanja, zagotavljanja in porabe novih energetskih virov.

Druga plat istega problema, pa je naše zasebno in samoupravno – hišno samoupravno – obnašanje državljanov, ki se začne pri spreminjanju energetske zapravljive miselnosti do naravnosti za pametno, varčno gospodarjenje s toplotno energijo. To še posebej velja za tiste v družbenih, daljinsko ogrevnih stanovanjskih enotah, saj tisti, ki iz lastnega žepa ogrevano etažno ali vsa stanovanja v zasebnih hišah zelo dobro ravnajo z vsakodnevno računico okrog izkoristka in porabe toplotne energije.

MITJA UMNIK

NEKAJ VARČEVALNIH NAPOTKOV

Vsaka zaščita ali ovira pred ali na radiatorju je škodljiva. Zmanjšuje toplotno oddajanje radiatorja in povzroča neustrezno temperaturo v prostoru. Grelna telesa naj ne bodo založena s pohištvom, perilom, ali kakšno navlako, ali tudi z nestrokovnimi okrasnimi lesenimi ali plastičnimi »škatlami«.

Tudi barvanje radiatorjev je strokovno opravilo in s pravilno izbiro barve – obstoje posebne radiatorske barve – lahko privarčujemo oziroma izboljšamo učinek radiatorskega ogrevanja, seveda pa tudi zmanjšamo ta učinek, če ne izberemo pravilne barve.

Ekonomično in učinkovito je zračenje prostora 10 ali 15 minut pri popolno odprtem oknu. Trajno odprto okno pomeni sicer svež zrak, prav tako pa tudi večje izgube in prenizko temperaturo v stanovanjskem prostoru. Tu so še vprašanja odprtosti in zaprtosti vrat med posameznimi prostori v stanovanju oziroma prestopa toplote, kar tudi kaže upoštevati. In še to: temperatura radiatorja ni merilo za kakovost ogrevanja. Pravo sliko daje termometer, postavljen v točki, kjer se sekata prostorski diagonali in, ki smo ga ob zaprtih oknih opazovali najmanj pol ali več ure!

KOLIKO KAVE (NE) BOMO POPILI?

Slaba preskrba tržišča s kavo, ki traja že dalj časa, tudi v bodoče ne bo nič boljša. Sprememba sistema za zagotavljanje deviz za nakup kave, in sicer, da morajo republike same skrbeti za devize, v naši republiki pa celo vsaka pražarna ali sozd, nas je postavila v nerešljiv problem.

Za normalno preskrbo tržišča v Sloveniji potrebujemo 9.000 ton surove kave. V letošnjem letu bomo uvozili samo 4.000 do 5.000 ton kave. Na sestavljeno organizacijo Merx odpade od celotne količine za Slovenijo samo 400 ton, kar znese skoraj dva milijona dolarjev ali 41 milijonov deviznih dinarjev. Ta količina kave predstavlja samo 60 do 65 odstotkov realnih potreb našega območja. Poseben problem pa seveda predstavlja združiti tolikšna sredstva za tolikšno količine kave. Z ustanovitvijo interne banke bo to lažje, kljub temu pa se bodo morale vse delovne organizacije s kmetijskega področja čimbolj potruditi, da bodo pripravile blago, ki bo primerno za izvoz. Gostinske delovne organizacije, ki so velik potrošnik kave, bodo morale združevati sredstva (devizna) za te namene.

Precej je bilo vloženega truda tudi pri komiteju za tržišče in splošne zadeve pri SISEOTU, da bi del potrebnih deviznih sredstev za kavo lahko dobili iz združenih sredstev republike. Toda ob tej gospodarski situaciji in sedanji devizni bilanci, ko potrebujemo devize za druge bolj pomembne uvozne artikle, na ta denar ne kaže preveč računati.

CVETO KOLENC

tednikov intervju

POTREBNIH VEDNO VEČ SAMOUPRAVNIH ODLOČITEV

V tovarni kovinskih izdelkov in opreme Alpos v Šentjurju se v tem času ubadajo s podobnimi težavami, kot v drugih delovnih organizacijah. Večina je vezana na težje pogoje gospodarjenja, zlasti pa na uvozne probleme. Vedno več je odločitev, za katere se morajo odločati delavci in tako je tudi delo samoupravnih organov vse obširnejše in pomembnejše. Tako meni tudi predsednik delavskega sveta temeljne organizacije Oprema Bojan Slatinšek. Mlad je še po letih in mlad je kot predsednik delavskega sveta temeljne organizacije, kjer združuje delo 430 delavcev, saj je to njegova prva mandatna doba.

NT: Če hočemo govoriti o vlogi samoupravnih organov v vaši temeljni in delovni organizaciji, je prav, če povemo najprej, kakšen je danes vaš gospodarski položaj.

B. Slatinšek: »Poslovni rezultati v celotni delovni organizaciji so zaenkrat še zadovoljivi, res pa je, da se je od polletja dalje nakopičila vrsta problemov, ki so vezani predvsem na uvoz. Temeljna organizacija Oprema je vezana na dolgoročne kooperacijske pogodbe z zahodno-evropskimi državami, zaradi česar seveda včasih trpi domače tržišče, saj moramo najprej izpolniti izvozne obveznosti, na katere je vezan naš uvoz. Kljub nekaterim težavam pa nam izredno širok program omogoča prilagajanje tako težavam pri uvozu kot sicer pogojem gospodarjenja, medtem ko je v temeljni organizaciji Cevarna to težje. Toda, kljub težavam, s katerimi se tamkajšnjih 180 delavcev srečuje, je to še edina cevarna v Jugoslaviji, ki letos proizvodnje še ni prekinila.«

NT: Kako pa se samoupravni organi, kako se vključuje vaš delavski svet v razreševanje gospodarskih vprašanj?

B. Slatinšek: »Vsekakor intenzivno. Materiale o vprašanjih, za katera se moramo odločiti, pripravljajo strokovne službe, saj je jasno, da se delavski svet sam, da se delavci iz neposredne proizvodnje ne morejo odločati na pamet. Seveda se ob obravnávi materialov pojavljajo številna vprašanja. V zadnjem času je ljudem najtežje razložiti različne omejitve, ki nas vse bolj omejujejo pri odločanju. Nenavadno bi bilo, če ne bi bila večina vprašanj vezana na osebne dohodke delavcev in omejitve v zvezi z njim.

Če govorimo o razreševanju gospodarskih vprašanj po samoupravni poti, moram omeniti, da se bomo v kratkem na samoupravnih organih odločali o novem, izključno izvoznem proizvodnem programu. Vsi delavci so se tudi preko referenduma izrekli za sovlaganja v skupne investicije, zlasti na mizarski obrat in novo barvarno lesa. To dvoje smo letos končno pričeli graditi, kljub restrikcijam. Delavci sami so se za to odločili in nikakor ni bilo mogoče razložiti vsega, kar je vplivalo, da z gradnjo nismo pričeli že prej. Tako je tudi pri ureditvi dvorišča.«

NT: Kdaj pa se pri samoupravnem odločanju zatakne?

B. Slatinšek: Težave so pri nas skoraj izključno vezane na slabo informiranost in s tem pogojeno nerazumevanje. Ravno temu pa posvečamo vedno večjo pozornost. Žal še nismo uspeli, da bi o stvareh, o katerih odločamo na delavskem svetu, spregovorili prej delavci po samoupravnih delovnih skupinah, razen seveda, kadar je tema zanimiva res za vse. Ljudje se tudi izmikajo samoupravnim funkcijam, kar niti ni presenetljivo, saj je poleg njih treba opraviti redno delo (večina ga je pri nas normiranega), velika večina delavcev pa ima tudi doma posestva. Obremenitve članov samoupravnih organov pa so vse večje. Letos se je na primer naš delavski svet sestal že 16-krat, lani pa v celem letu le 9-krat. Saj se ne sestajamo kar tako – potrebe so vedno večje. Sedanji delavski svet problematiko že dobro pozna, menim pa, da so dveletni mandati prekratki, saj ga je polovica že mimo, ko šele dobro spoznaš problematiko.«

NT: To pa kaže na to, da delavski svet ni celovito vpet v temeljno organizacijo?«

B. Slatinšek: »Res je. Stvari, ki jih obravnavamo, je toliko, da je nemogoče, da bi bili vsi delavci o vsem seznanjeni. V resnici niti vsi člani delavskega sveta gore gradiv ne predelajo. Kaj šele ostali! Pogosto pa je proučevanje gradiv enostransko – vse bolj se namreč delavci nagibajo k iskanju pravic, pripravljenost za delo, za tisto brezplačno, pa upada.«

NT: Menite, da samoupravni organi lahko vplivajo na gospodarski položaj temeljne organizacije?

B. Slatinšek: »Vedno več je področij, na katera ni mogoče vplivati, saj se veča število dogovorov in omejitev, ki nas vežejo. Še vedno pa lahko storimo veliko. Pri nas smo na primer letos namenili vso skrb inovacijski dejavnosti. Obravnavali smo že osem predlogov. Vplivamo lahko tudi na primer na dosledno spoštovanje rokov preko oblikovanja miselnosti o njihovem pomenu. Za delo našega delavskega sveta je pomembno tudi to, da vedno zadolžimo za posamezne naloge konkretne ljudi, da izvajanje sprejetega tudi preverjamo. Zavedati se moramo, da so rešitve gospodarskih težav v veliki meri odvisne od nas samih. Prej se bomo tega zavedali, boljše bo. Sicer pa sem prepričan, da imajo v naši delovni organizaciji pri vsem delu in življenju samoupravni organi pomembno vlogo, saj odločitev brez njih ni, pa naj gre za investicije v proizvodnji ali za sredstva za stanovanjske kredite in stanovanja sploh.«

MILENA B. POKLIČ

PRED REFERENDUMOM V OBČINI LAŠKO

SOLIDARNOST NA PREIZKUŠNJI

Treba je nadaljevati z izgradnjo šolskega prostora

Solidarnost in samoprispevek sta v občini Laško že dolgo poznani besedi, sploh pa je solidarnost tista, ki že leta kroji napredek krajev v občini, ki ni sicer uradno proglašena kot nerazvita, je pa gotovo na njenem ozemlju moč najti tipične znake nerazvitosti, posebno v višinskih krajevnih skupnostih, kjer so pogoji življenja še vedno težki. Takih krajev je v občini resda vse manj, razloge pa je moč najti v mnogih oblikah solidarnosti, ki so že kar nekako vgrajene v občanov vsakdanjik. Še močneje od leta 1972 dalje, takrat ko so občani prvič rekli svoj »da« za samoprispevek, z namenom, da bi tako hitreje reševali pereče probleme oziroma potrebe naložbe v osnovnem šolstvu ter da bi skozi zaselke speljali nove ceste in poti, napeljali vodovod itd.

Po petih letih so občani ugotovili, da se je splačalo, kajti s sredstvi prvega samoprispevka je bila v občini zgrajena osnovna šola v Rimskih Toplicah, telovadnica pri šoli v Laškem ter prva faza osnovne šole v Radečah. Tudi v krajevnih skupnostih so, po programih, ki so jih občani izoblikovali, ob pomoči krajanov, ki so prostovoljno združili sredstva in delo pridnih rok, zrasli novi kilometri cest in vodovoda.

Drugič so se v laški občini izrekli za nadaljevanje samoprispevka ob koncu leta 1976, saj je bilo vsem jasno, da je treba z izgradnjo šolskega prostora v občini nadaljevati, da bi bili s tem omogočeni vsaj približno enaki pogoji za izobraževanje vsem šolarjem v občini. Tako je bilo v obdobju 1977–81 s sredstvi drugega samoprispevka iz skupnega programa uresničeno: dozidana je bila osnovna šola v Radečah, obnovljene naprave za centralno ogrevanje na tej šoli, odplačane anuitete za laško telovadnico ter zgrajen prizidek k osnovni šoli v Laškem, poleg tega pa so bili odplačani vsi najeti krediti za gradnjo in nakup šolske opreme.

Na žalost je celotna investicijska vrednost zgrajenih objektov znatno presegla zmogljivost sredstev samoprispevka, kar je obremenilo organizacije združenega dela v občini, občinski proračun ter izobraževalno skupnost, v Laškem pa se regionalno zdravstveno skupnost, saj je bila podražitev gradnje Zdravstvenega doma precejšnja. Kljub težavam se je tudi drugič splačalo.

In tudi danes, ko se drugi samoprispevek izteka, ni več vprašanje; tako nadaljevati ali ne, kajti program izgradnje šolskega prostora še ni v celoti uresničen, glavni razlog za to pa je v vsem dobro poznani divji rasti cen oziroma stroškov. Zmanjkalo je sredstev za izgradnjo šolske telovadnice v Radečah, ta pa je, glede na pogoje, v kakršnih tamkajšnji učenci telovadijo, več kot potrebna.

V prvem in drugem samoprispevku so v občini Laško predvideli večji del sredstev za realizacijo skupnega, občinskega programa, manjši del pa je ostal krajevnim skupnostim za realizacijo krajevnih programov. V tretjem samoprispevku je predvideno razmerje, izhajajoč iz 1,5%, nekoliko drugačno: večji del naj bi ostal za realizacijo krajevnih programov, manjši odstotek 0,7 pa za skupni program nadaljnje izgradnje šolskega prostora v občini.

Aktivnosti v zvezi s pripravo na izvedbo referenduma za tretji samoprispevek so po vsej laški občini v polnem teku. V pripravi je tudi informativno glasilo Naše delo, ki ga bo prejelo vsako gospodinjstvo v občini, in ki prinaša občanu celovito informacijo o preteklih dveh samoprispevkih ter o programu načrtovanega. Skupščina občine Laško bo koncem meseca tudi sprejela odlok, s katerim bo razpisala referendum, ki bo 22. novembra.

S tretjim samoprispevkom bi v naslednjih petih letih v občini zmogli v celoti uresničiti sedanji osnovnošolski investicijski program ter programe krajevnih skupnosti.

Po izračunih naj bi 0,70% delež samoprispevka znašal v denarju 51.323.734 dinarjev. Z zbranimi sredstvi prihodnjega samoprispevka bi bilo omogočeno pokritje kreditnih obveznosti sedanjega samoprispevka iz naslova gradnje prizidka k osnovni šoli v Laškem in obnove naprav za centralno ogrevanje v osnovni šoli Radeče, izgradnja telovadnice pri osnovni šoli Radeče, pričetek gradnje prizidka k osnovni šoli v Rimskih Toplicah, ostanek sredstev pa bi porabili za vsa potrebna pripravljalna dela in za odkup zemljišč za gradnjo osnovne šole v Debru. Ostalih 80 odstotkov zbranih sredstev samoprispevka pa naj bi se namenilo za financiranje izvedbe programov krajevnih skupnosti.

MARJELA AGREŽ

ŠMARSKA OBČINA IN SAMOPRISPEVEK

ODPRTA VRATA ZA NAPREDEK

Referendum bo predvidoma 22. novembra

V občini Šmarje pri Jelšah so prižgali zeleno luč za podaljšanje samoprispevka občanov. Odločitev je padla po številnih razpravah v najodgovornejših političnih, delegatskih in občastnih organih v občini, ki so vestransko osvetlile ekonomske, pa tudi politične razsežnosti takšne akcije. Vrsta je namreč dejstev, ki jih je bilo treba pretehtati pred sprejetjem takšne odločitve. Upoštevati je bilo treba dejansko gospodarsko situacijo, gmotni položaj delovnih ljudi in občanov in številne ter raznolike interese krajevnih skupnosti v občini. Ob tem pa je bilo treba upoštevati tudi drugo, da bi razvoj družbenega standarda v občini brez dvoma zastal, če bi usahnil samoprispevek občanov kot pomemben vir financiranja teh objektov, da bi se spremenili tudi srednjeročni razvojni cilji v občini in nenazadnje, da bi verjetno obstal samoupravni utrip v krajevnih skupnostih, ki mu sredstva samoprispevka pomenijo pomembno gmotno osnovo. Tehtanje teh in številnih drugih razlogov, ki so govorili za in proti podaljšanju samoprispevka v šmarski občini, je premaknilo jeziček na tehtnici v prid odločitvi o podaljšanju samoprispevka. Tudi zato, ker je bilo s pomočjo doslej zbranih sredstev v občini že marsikaj storjenega v krajevnih skupnostih, zgrajeni pa so bili tudi objekti, ki so v ponos šmarskim občanom: osnovna šola v Rogatcu, osnovna šola v Bistrici ob Sotli, osnovna šola v Kostrivnici, vrtec v Kozjem, začeta je bila gradnja osnovne šole v Rogaški Slatini. Žal pa je nebrzdana rast cen storila svoje in onemogočila, da bi tudi ta objekt v celoti zrastel s pomočjo sredstev sedanjega samoprispevka.

In kakšen program predlagajo v Šmarju za prihodnje petletno obdobje? Tako kot doslej naj bi s 55% zbranih sredstev iz podaljšanega samoprispevka financirali programe krajevnih skupnosti, 45% sredstev pa bi namenili za financiranje tako imenovanega skupnega programa. Ta sredstva naj bi zadoščala za dograditev osnovne šole v Rogaški Slatini ter za dograditev in adaptacijo vrtcev v Šmarju pri Jelšah in v Rogaški Slatini. Zelo pomembno pa je poudariti, da predvideva predlog programa novost. To namreč, da bi 6% sredstev iz skupnega programa namenili financiranju nalog, ki sodijo v okvir spominskega parka Trebče. Po izračunu naj bi za financiranje programov krajevnih skupnosti zbrali v petih letih nad 78 milijonov dinarjev, za financiranje skupnega programa pa 64 milijonov dinarjev.

Predlog o podaljšanju samoprispevka občanov je, kot rečeno, doživel že široko podporo različnih političnih, samoupravnih, delegatskih in oblastnih teles v šmarski občini. O njem pa bo v naslednjih dneh stekla temeljita razprava še v krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah, ki mora razčistiti vse dileme in odstraniti vse nejasnosti v zvezi s ponujenim programom. Kajti le program, ki ga bodo sooblikovali delavci in občani sami, bo lahko 22. novembra z referendumom doživel najširšo podporo ljudi in se izrazil v njihovi odločitvi o podaljšanju samoprispevka.

DAMJANA STAMEJČIČ

RAZSTAVA DRUŠTVA INVALIDOV CELJE

Skromna, preveč skromna za napore, ki jih vsak dan premagujejo invalidi, člani celjskega društva invalidov, je bila otvoritev razstave njihovih ročnih del.

Ob otvoritvi, bila je v ponedeljek popoldne v prostorih Muzeja revolucije v Celju, je zbranim članom društva spregovoril nekaj spodbudnih besed Ludvik Pregelj, predsednik celjskega društva invalidov.

Tudi v letu invalidov se je članom celjskega društva zdelo primerno, da pokažejo, kaj zmorejo, da so lahko še vedno ustvarjalni in morda tudi družbi kdaj potrebni. Uredili so razstavni prostor, se dogovorili za dežurstvo, skratka, naredili vse potrebno, da bi občanom pokazali številne izdelke, ki so že prave mojstrovine. Prejšnja leta so na otvoritev razstav vselej povabili predstavnike javnega oziroma družbenopolitičnega življenja celjske občine. Pa se, razen predstavnikov borcev in mladine, njihovemu povabilu ni nihče odzval. Zato so bili tudi letos ob otvoritvi sami. Prijatelja po navadi le enkrat ali dvakrat povabiš, potem pa nikoli več. Pa so morali invalidi trdo delati, da so ustvarili vse to, kar nam danes ponuja razstavni prostor. Je takšen odnos obenem odraz družbenega vrednotenja dela pridnih rok?!

M. AGREŽ

110 LET GASILSTVA V CELJU

V letošnjem tednu požarne varnosti, ki se je začel v ponedeljek in bo trajal do nedelje, so tudi v Celju pripravili več različnih prireditev. Tako so med tednom skoraj vsak dan sektorske vaje, ogledi gasilskih domov in strokovna predavanja, v teden požarne varnosti pa so vključene tudi šole z akcijo pod naslovom »Mladi gasilec«.

Med drugim so v Lokrovcu pri gasilskem domu in v organizaciji domačega gasilskega društva pripravili tekmovanje v gasilskem troboju za trojke in posameznike, kjer je nastopilo 25 trojk in 80 posameznikov iz šestnajstih gasilskih društev Občinske gasilske zveze. Pri trojkah do 30 let je bilo najboljše GD Šmartno pred Prožinsko vasjo in Strmecem, nad 30 let pa GD Škofja vas pred Gaberjem in IGD EMO. Med posamezniki do 30 let je zmagal Roman Mastnak iz Prožinske vasi pred Mirom Rošerjem iz Dobrne, medtem ko sta si tretje in četrto mesto razdelila Drago Kasesnik in Branko Žnider, oba iz Škofje vasi. Nad 30 let je zmagal Vinko Sentočnik pred Vladom Fidlerjem, oba Škofja vas, tretji pa je bil Franc Grubenšek iz IGD EMO.

Osrednja celjska proslava s taktično in reševalno vajo pa bo v soboto, 24. oktobra v KS Center v Celju. Po vaji bo na trgu V. kongresa predstavitev gasilske opreme ter zbor članov ob Dnevu gasilcev občine Celje. Zatem bo slavnostna seja s proslavo 110 letnice gasilstva v Celju (to je eno najstarejših organiziranih gasilstev v Sloveniji!) s kulturnim programom in podelitvijo spominskih plaket. Slavnostni govornik bo predsednik Občinske gasilske zveze Celje Janko Rebov.

T. VRABL

JOŽE TANKO SEDMI V EGIPTU

Iz Egipta se je vrnil Jože Tanko, ki je sodeloval na mednarodnem plavalnem maratonu v Sueškem kanalu v dolžini 28 kilometrov. Plavanje je bilo težko, saj so plavali polovico proge s tokom, polovico pa proti, plavalce pa je motila tudi vsa nesnaga, ki je plavala po vodi. Med 23 tekmovalci iz vsega sveta je Jože osvojil sedmo mesto. Drugega maratona v Aleksandriji ni bilo zaradi atentata na predsednika Sadata. Vse prireditve so takoj odpovedali. Jože je tako letos odplaval šest maratonov: tri v Egiptu, dva v Jugoslaviji in enega v Italiji. Zdaj je čas za počitek in nabiranje kondicije za nove podvige.

TONE VRABL

SOLČAVA ZA KRAJEVNI PRAZNIK

Štiriindvajseti oktober 1944. leta. Črn in žalosten dan za mnoge vasi v Gornji Savinjski in Zadrečki dolini. Nemci so vdrli v dolino in se maščevali za poraze, ki so jih doživljali v teh krajih malo prej. Zažigali so hiše in cele vasi, domačine pa odganjali proč.

Tako je bilo tudi v Solčavi, in prebivalci te krajevne skupnosti praznujejo prav 24. oktober za svoj praznik, v spomin na trpljenje in zmago.

Tisti dan ob koncu oktobra je samo v Solčavi zgorelo 260 stanovanjskih in gospodarskih poslopij!

Za letošnji praznik bi radi odprli in tudi končali vsa dela pri novi smučarski vlečnici v Logarski dolini. Gre še za nekaj zemeljskih del, za priključek na električno omrežje, za postavitev primernega objekta in podobno. To delajo skupaj s kolektivom mozirskega Turista.

Prav tako si prizadevajo, da bi prazniční dan počastili z začetkom del poštne enote in zdravstvene ambulante v novem večnamenskem objektu, ki so ga dobili za letošnji občinski praznik. Tu so tudi prostori za delo krajevne skupnosti in krajevnih družbenopolitičnih organizacij, ki pa zaradi pomanjkanja denarja najbrž še ne bodo opremljeni do tega časa.

Sicer pa bodo praznik počastili tudi z ustrezno proslavo.

M. BOŽIČ

POVSOD NABORI

Na celjskem območju so pripravili nabore, ki so potekali ves pretekli teden, o čemer smo že poročali iz šmarske občine, tokrat pa je posnetek iz žalske občine. Mladini so pripravili vrsto zanimivih predavanj, razstav in drugega propagandnega gradiva. Največ zanimanja pa je bilo na razstavi pehotnega orožja.

T. TAVČAR

SLOGA NA KLANCU

Klanc je prijazna vasica nad zdraviliščem v Dobrni. V tem tihem in mirnem kraju najdejo tudi mnogi turisti zaželeni počitek. Klanc je še posebno zanimiv, ker ga krasijo vinogradi, sadovnjaki, obrobljajo pa ga smrekovi gozdovi.

Pred leti je tudi Klanc dobil novo asfaltirano cesto, ki v tem turističnem kraju mnogo pomeni. Včasih pa se zgodi, da jo neurje krepko zagode in iz bližnjih hribov hudourniki nanosijo na asfalt peska in zemlje. Takrat krajani ne čakamo na opomin ali pomoč krajevne skupnosti, ampak se kar sami organiziramo in naenkrat spravimo cesto v prejšnje stanje.

SILVO ŠLAVS
6. razred OŠ Dobrna

S POTI PO KOROŠKI

CELJANKA NA POVESTNI MIKLOVINI

Pred šestimi leti so jo svati odpeljali iz Svetne v Svatne

Pred šestimi leti so jo svati odpeljali iz Svet'ne v Svatne. No, saj bi to ne bilo nič posebnega ob dejstvu, da je poroka dogodek, ki se pripeti vsaj stoterim parom vsak teden po širni domovini. Pa je pri tej naši ohceti vendar cela vrsta zanimivih naključij:

Svet'na, pravilno zapisano Svetina nad Celjem je znamenit kraj, kjer znane božjepotne cerkve zato niso ometali, da bi se na daleč ne svetila in bi jo, bognasvari, Turek ne videl in napadel. Svetina, dva puškina streljaja od Celja, je privlačen turistični kraj, znan po Svet'nčanih – muzikantih, po znameniti Celjski koči, Svetinski koči štorskih železarjev, po azilu za čist zrak v celjski občini, po grobu svetovne popotnice in pisateljice Alme Karlinove, ki si je tihoto teh gozdnih strmin izbrala za svoje domovanje po vrnitvi iz velikega sveta.

Kaj pa Svatne?

Najbolj pomembno je, da je to vasica v Rožu, nedaleč od Celovca na Koroškem in da je v tej vasici Miklova domačija, rodni dom Miklove Zale, ki jo po zaslugi Šketove povesti pozna vsak otročaj, Če je zgodba bila zapisana po resničnem dogodku, o tem se ne bomo pravdali. V Šentjakobu baje imajo v tamošnjem župnišču dokaze o tem, predvsem pa, da Miklov rod v tej hiši živi in gospodari že štiristo let.

Severno od Miklovine v Svatnah je strm in z gozdom obraščen hrib, kjer naj bi bilo nekoč gradišče, pribežališče za ljudi, ki so se semkaj zatekli, če je Turek pridrl ob Dravi navzgor.

Na Miklovini, tako pravijo domači, vsak rod, če se rodijo tudi dečve, da navadno prvi ime Zala. Tudi sedanji rod jo ima...

* * *

Cvetka, Koprivčeva iz Kanjuc pri Svetini, je na Miklovini le začasno. Z možem Hanzejem si kanita blizu domačije postaviti hišo, pa na Koroškem občinski mlini meljejo počasneje od božjih. Zato sta zaenkrat še doma s Hanzejevima staršema in bratovo družino. Hiša je dovolj velika, da stiske ravno ni.

Pa se vrnimo šest, sedem let nazaj, ko je bila Cvetka še svetinsko dekle in ko je Hanzej čisto po naključju pripeljal v Kanjuce enega od svojih svatniških sosedov, ki ima tudi ženo iz naših krajev. Pa jo je ugledal, rožco, potem pa se je vse pogosteje vozil čez Ljubelj, pol Slovenije daleč v Svetino vasovat, kar navsezadnje niti ni tako poceni, čeprav Korošci niso ne Savinjčani, ne Gorenjci. Potem sta se pred šestimi leti vzela in svatovščina je iz Svet'ne krenila v Svatne, kjer je bila tudi ohcet in so svati z ene in druge strani morali precej napenjati ušesa, da so razgonetili narečno govorico drug drugega. Bojda so bili fantje s Svetine slabe volje, da jim je Hanzej speljal dekle v neko neznano farmo tam za sedmimi gorami, ker bi se bila, čedna kot je, tudi tukaj marsikomu prilegla. In ker ljubezen ne priznava farnih, pa tudi državnih mej ne, je Cvetka, ki jo tašča rada prekrščuje v Rož'co, zdaj Miklova na Koroškem.

Takle hrust je Hanzi Mikel mlajši, sicer pa priljuden in dobrodušen možak. Ob njem naša svetinska Cvetka, v Svatnah tudi Rož'ca imenovana.

* * *

Pri Miklovih so ravno pospravljali repico, kar je po naše krompir. (Ponekod na Koroškem mu pravijo tudi čompe.) Bolj zahodno mu pravijo tudi »podzemeljske hruške«, zato sva z Dragom imela vzrok za pomenoslovski prepir, kajti vse kaže, da je naš krompir spačenka, ki prihaja od nemške inačice »podzemeljske hruške« – Grundbirne.

No, glavno, da je bil Miklov krompir lep in da je dobro obrodil. Pomagali so vsi domači, tudi Zala z družino, razen dveh najmlajših, ki loščita klopi v celovški slovenski gimnaziji.

Miklovina, pred katero je ogromna košata lipa, je prostran kmečki dom in pogost cilj popotnikov, zlasti onih iz matične domovine, ki jim je romantična zgodovinska povest pri srcu. Cvetka Mikel se je dobro vživela v Svatnah, tudi nemščine se je privadila in prav pristno žgoli po koroško, kot vsi Slovenci v roškem okolišu.

* * *

Dokler bodo Mikli in še nekatere slovenske hiše v Podrožci, bo v Šentjakobski šoli tudi slovenski pouk, seveda, če bo veljala določba, da o tem odločajo starši. Dan, ko so pospravljali krompir je že bil eden takih, ko se jih veliko zbere, navsezadnje atej Hanzi in mama Justi sta dala življenje osmim otrokom, od katerih jih je nekaj že poročenih in je dedek z velikim veseljem drobižu – svojim vnukom – natresel hrušk. Med tremi otroci je seveda tudi triletni Robert, prvenec Hanzeja in Cvetke.

Prav zanimivo je pogledati to družino, v kateri so fantje hrusti, dekleta pa krhkejša, stasita in ponosne drže. Očeta Mikla, ki sicer pravi, da je že malo skup zlezel, sinova, spoznali smo dva, prekašata za glavo. Bradači pa so vsi trije, da bi se jim, slabe vesti, raje izognil.

Vse je kazalo, da za vajeti na kmetiji že krepko prijema Hanzejev mlajši brat Tomi, na skupni sliki je skrajno desni. Hanzi mlajši, Cvetkin mož, je zaposlen kot buldožerist in upravljalec težjih strojev, se bo osamosvojil tudi pod lastno streho, ko bo dobil dovoljenje za gradnjo. Zalika, na sliki se ji vidi pol glave skrajno levo, je poročena blizu doma in je menda učiteljica, kaj bo z najmlajšima, Hubertom in Milanom, ki sta gimnazijca, eden na celovški slovenski gimnaziji, kam ju bo peljala pot, je seveda še vprašanje, vendar kaže, da so vsi zelo prirasli na ta prelep kraj, na rodni dom.

In še beseda o kmetiji. 24 hektarjev ima, od tega je 10 hektarjev obdelovalne. Ne sodi med velike, zato tudi tu kak šiht prav pride. Oče Hanzi, hud lovec, je leta tovariševal prav tako navdušenemu lovcu Karlu Prusniku-Gašperju, s katerim sta bila velika prijatelja. V prostrani veži hiše je nekakšna kmečka točilnica, katere zidove krasijo rogate in pernate lovske trofeje. Tudi gostilna, nekak pušenšank je pri hiši, kajti obiski tu niso redki, saj je bilo samo letos menda šest avtobusov iz Slovenije pri njih, da o posameznikih ne govorimo.

V prijazni hiši čas hitro mine. Ko sva se nazadnje le poslovila, sva pozabila vprašati, koliko sva dolžna. Je že res, da sva bila sprejeta toplo kot gosta, v gostilni pa je vseeno treba poravnati zapitek. Pa drugič. Kdor enkrat pride sem, navadno ne prvič in zadnjič.

Zapisal:
JURE KRAŠOVEC
Fotografiral:
DRAGO MEDVED

Nad vhodnimi vrati velike hiše na Miklovini je pod jelenjim rogovjem napis, da je hiša v Svatnah številka 11 rodni dom proslavljene Miklove Zale (in da tu vrh tega še bog roko ven moli).

Ni vsa zasedba tega krompirjevega popoldneva na tej fotografiji. Nekateri so jo prej pobrisali. V sredini pod oknom naš par, ki je bil povod obiska. Njima na vsaki strani mati Justi in oče Hanzi, pred njima najmlajši – Robert.

ZLATARSKA RAZSTAVA IN OBLIKOVANJE

VEČ DRUŽBENIH VIDIKOV

Zbliževanje oblikovalskih dosežkov z javnostjo

V času XV. zlatarske razstave v Celju, ki je bila odlično obiskovana, smo lahko videli izredno zanimive eksponate. Zaradi razvoja oblikovanja na tem področju, in zaradi izrednega obiska, torej velikega zanimanja javnosti, namenjamo ta prispevek zaradi njegovega strokovnega vidika na vsebino letošnje XV. zlatarske razstave v Celju. Prispevala ga je umetnostna zgodovinarka Milena Moškon, ki je bila ob Günterju Krausu, oblikovalcu nakita in kritiku iz Pforzheima v ZRN, Viktorju Povšetu, akademskem slikarju – konservatorju iz Celja, Željku Salzbergerju, zlatarskem strokovnjaku iz Zagreba in Dragu Tršarju, akademskem kiparju v žiriji za ocenjevanje eksponatov na razstavi.

Za osnovno izhodišče pri ocenjevanju uporabnih zlatarskih izdelkov, ki so dobili priznanja, so bili pomembni kriteriji, ki so upoštevali uporabnost izdelka, estetske vrednote kot del designa, kakovost izdelave in izvirnost uresničitve.

Žirija je z velikim zadovoljstvom ugotovila, da so zlatarji letos izredno uspešno dokazali, da so šposobni tudi v težjih pogojih, ob omejenih možnostih, razvijati uporabno umetnost s svojo ustvarjalnostjo in to v smereh, kakršne nakazujejo pota vodilne mode v tujini in pri nas. Pri tem pa je treba seveda vedeti, da zahteva moda z ozirom na težke gospodarske situacije – tako doma kot v svetu, tudi pri nakitu večjo usmerjenost k zadržani eleganci, enostavnosti in dostopnosti. Člani žirije so se še posebej razveselili tistih eksponatov, ki lahko v današnjem času zadovoljujejo želje naših delovnih ljudi in seveda tudi tistih izdelkov, ki lahko ob naših zmogljivostih odgovarjajo zahtevam tujega tržišča.

Tudi ob letošnji razstavi si je žirija prizadevala, da dokaže, da obstajajo med razstavljenimi izdelki, ki so vsi rezultat znanja, talenta in tehničnih usposobljenosti uspele stvaritve z obeležjem, ki poudarja oblikovalsko raven našega zlatarskega dela in znova širi doseženi sloves jugoslovanske zlatarske proizvodnje. Uspehi naših zlatarjev so pomemben doprinos našim družbenim prizadevanjem, ki so namenjena zbližanju oblikovalskih dosežkov in žlahtnih kovin z delovnimi ljudmi, da jih lahko spoznavajo, občudujejo in v okviru možnosti tudi uporabljajo!

Žirija je menila, da se mora naša javnost znova zavedati, kolikšen in kakšen je pomen celjskih zlatarskih razstav. Te namreč nimajo samo komercialnega značaja, saj gre za najbolj množično informiranje o zlatarskem oblikovanju, načinu izdelave, o plemenitih kovinskih materialih, dragih kamnih, modi in estetiki nakita, o odsežkih oblikovalcev in sposobnosti naših izvajalcev. Zato je imela tudi letošnja, tako kot vsakoletne zlatarske prireditve v Celju, svoj gospodarski in kulturni pomen, ki ustvarja kontinuirano prisotnost oblikovalskih in umetniških dosežkov zlatarskih delavcev. Žirija je opozorila tudi na vrednote razstavnega ambienta v lapidariju Pokrajinskega muzeja v Celju, saj je ta ambient tudi v svetovnem merilu enkraten. Skratka, žirija je ocenila, da je bila letošnja postavitev razstave izredno uspela.

Člani temeljnih organizacij Zlatarn Celje, ki so osvojili plakete na letošnji petnaj zlatarski razstavi v Celju. Od leve proti desni: Stanko Mirnik (Celje), Zdravko Dolinš (Trbovlje), Helena Umberger, Žare Ognjenović (oba Ljubljana), Vinko Vipotnik, Ig Ratajc in Vlado Travner (vsi Celje). *Foto: M*

OB DVEH AVTORJIH V ROGAŠKI SLATINI

PRIJETNA DOSLEDNOST

Slike Rama Selimovića in Franca Klemena

Ne bi mogli reči, da sta v širši slovenski javnosti znana po številnih razstavah. Zato je slednja v Rogaški Slatini prava dragocenost, saj nam omogoča spoznavati dva ustvarjalca, ki nista prišla skozi akademska vrata s titulo poklicnih likovnikov, ampak ju je v svet barve in oblik pripeljala lastna vztrajnost in seveda primeren odnos do tega sveta ob rednem delu.

Ramo Selimović, po rodu iz Garažda, je v Sarajevu končal srednjo šolo za uporabno umetnost in je zaposlen v Cinkarni kot grafični oblikovalec. Po likovni fakturi bi ga najlažje uvrstili med surrealiste, saj nam s svojim fantazijskim svetom slika posamezne elemente, ki nas kar naprej postavljajo v soodvisnost s prostorom. Osebki ali ljudje, ki so tako ali drugače nakazani v njegovih delih, imajo vsak zase točno določeno funkcijo: opozarjajo na prostorske odnose na eni strani, gotovo pa imajo v svoji sporočilnosti tudi določeno filozofsko poanto, saj bi jih sicer drugače težko vključevali v naš miselni svet. Vse to je seveda usklajeno tudi z barvno lestvico. Kot ugotavlja v spremni besedi v katalogu dr. Ivan Stopar, je omejena na dva ali največ tri osnovne barve in sicer največkrat na modro ali zeleno. Še ena posebnost vlada v Selimovićevih slikah: gledalca nenehno vodi na robu opazovanja med stvarnim in nestvarnim svetom, zatorej lahko vsakdo zase najde dovolj manevrskega prostora za razumevanje njegovih del po svoji meri. Kljub tej navidezni svobodi, pa so Selimovićeva platna strogo odmerjena in izpričujejo nemajhno mero poznavanja osnovnih pa tudi že nadgraditeljskih likovnih prijemov, ki ga odločno odvajajo od tistih ljubiteljskih slikarjev, ki še ne ločijo dobro funkcijo barve in kompozicije v celovitem likovnem delu. A to ni samo barva: presenetljivo dosleden je tudi v tistem delu, ki služi kot slikarska, bolj risarska natančnost, da so liki, pa naj bodo še ta iracionalni, dosledno izpeljani, v danem poslanstvu so korektno podani in v celoti gledano, nas slikarstvo Rama Selimovića navdaja z zaupanjem v resno delo, ki dovolj suvereno podira meje med ljubiteljstvom in akademizmom. Vsekakor nam je razstava omogočila srečanje z zanimivim avtorjem žlahtnega sporočila.

Franc Klemen, sicer po poklicu gradbeni tehnik iz Rečice pri Laškem, udeleženec NOB, predstavlja posebno likovno smer v okviru delujočih v društvu likovnih amaterjev Celja. Nič posebnega ne bi bilo, če bi se loteval svojih krajin (teh je v njegovih delih največ) na realistični osnovi. Tako bi se uvrščal v široko plejado vseh tistih likovnikov – ljubiteljev, ki pač v vnetem in marljivem delu odslikujejo svet ki ga živimo, v svet svoje lastne predstave. No, navsezadnje to počne tudi Franc Klemen, vendar si je tudi pri tej transformaciji izbral svojo lastno in na prvi pogled nenavadno metodo tega odslikovanja. Dovolj je že to, če omenimo, da ga predvsem zanima odnos do spremenjene narave, do spremenjene kulturne krajine. Torej nas postavlja pod vprašanje našega odnosa do varovanja vsega kar nas veže z naravo. Franc Klemen na poseben način, predvsem bi lahko rekli z ostro barvno paleto opozarja na našo odgovornost in možnost nepopravljivih posledic, ki jih človekova takšna ali drugačna ravnanja s civilizacijskim predznakom puščajo v naravi. Morda je ravno zaradi tega Franc Klemen toliko samosvoj, ko z izrazito hladnimi barvami opozarja v bistvu na neko določeno toplino in nas skuša preusmeriti v razmišljanju na pozitivistične relacije.

Skratka, razstava v Rogaški Slatini nam je omogočila srečanje z dvema zanimivima avtorjema, ki potrjujeta že obstoječe dejstvo, da se je likovno ljubiteljstvo iztrgalo posplošenim ocenam, da zadovoljuje le kratkoročne vizualne apetite širše javnosti. Oba dokazujeta namreč to, da se tudi ljubiteljstvo na likovnem področju ukvarja s tehtnimi, razumskimi pa tudi likovno tehnološkimi in vsebinsko sporočilnimi težnjami.

Še ena posebnost: ustanove, ki prirejajo razstave, bi morale zagotoviti razstavljalcem minimalno dokumentacijo.

D. MEDVED

HITER RAZVOJ CELODNEVNE OSNOVNE ŠOLE V KONJIŠKI OBČINI

Na področju izobraževanja so v konjiški občini storili v zadnjih letih velik korak naprej. V petnajstih letih so se površine, namenjene učnovzgojnemu procesu povečale za več kot enkrat. Namesto nekdanjega dvoizmenskega pouka danes obiskuje pouk v dopoldanskem času 98 oddelkov otrok v osnovnih šolah in le še 15 oddelkov v popoldanskem času.

S širitvijo učnovzgojnega prostora pa so bili v občini dani pogoji za razvoj celodnevne osnovne šole. Pred sedmimi leti so bili organizirani prvi oddelki – na podružnični šoli – Stranice štirje in na osnovni šoli Pohorski odred štirje. Nadaljni razvoj je bil hiter in v tem šolskem letu je vključenih v celodnevne osnovne šole že 882 otrok v 42 oddelkih ali 32 odstotkov šoloobveznih otrok. S samoupravnim sporazumom o temeljih planov razvoja Izobraževalne skupnosti Slovensk Konjice za obdobje 1981–1985 je predviden počasnej razvoj, saj bi naj šele leta 1985 dosegli število 895 otro v celodnevni osnovni šoli. To pa so tako rekoč že dosegli, kar pa zahteva večje združevanje sredstev že v prihodnjem letu.

Hiter razvoj celodnevne osnovne šole, ki konjiško občino uvršča v republiški vrh, pogojuje tudi eno najvišjih prispevnih stopenj iz osebnih dohodkov delavcev za izobraževanje. Nadaljna širitev celodnevne osnovne šole zahteva znatna vlaganja v objekte: dozidave pri osnovni šoli Edvard Kardelj v Slovenskih Konjicah, šoli v Ločah in Vitanju, novogradnjo v Zbelovem in rekonstrukcijo jernejske šole. Zaradi tega bo tudi nadaljni razvoj odvisen od investicijskih vlaganj po programu samoprispevka.

MBP

ESPERANTO

ZAČETNI TEČAJ (3)

»MI« – jaz. Mi manĝaas – (jaz) jem. »VI« – ti ali vi. V esperantu v glavnem ne poudarjamo tikanja in uporabljamo zaimek »vi« tudi v drugi osebi ednine. Primer: vi manĝas – (ti) ješ. Zaimek »LI« – on, uporabljamo samo za osebe moškega spola. Primer: li manĝas – (on) je. »ŝI« – ona samo za osebe ženskega spola. Si manĝas – (ona) je. »ĝI« – ono. Primer: ĝi manĝas – ono je. Zaimek »ĝi« uporabljamo za vsak samostalnik, ki ni naravnega moškega ali ženskega spola, tudi za živali. »NI« – mi. Primer: ni manĝas – (mi) jemo. Vi manĝas – (vi) jeste. »ILI« – oni: Enak za vse spole v tretji osebi množine. Primer: ili manĝas – (oni, one) jedo. PONOVIMO: **Ednina:** MI mangás, Vi manĝas, LI manĝas, ŝI manĝas, ĝI manĝas. **Množina:** NI manĝas, VI manĝas, ILI mangâas.

Primeri: mi trinkas – pijem, vi trinkas – piješ, li trinkas – on pije, si trinkas – ona pije, ĝi trinkas – on, ona, ono pije; vi trinkas – pijemo, vi trinkas – pijete, ili trinkas – oni, one pijejo.

Po teh zgledih lahko v esperantu spregamo vse glagole.

Glagos ESTAS – biti. Primeri: mi estas – (jaz) sem, vi estas – (ti) si, li estas – on je, si estas – ona je, ĝi estas – ono je: ni estas – (mi) smo, vi estas – (vi) ste, ili estas – (oni, one) so.

»ĈU« je vprašalna členica, ki pomeni ali? Pri vprašalnem stavku moramo vedno vprašati z vprašalno členico ali vprašalnim zaimkom, sicer stavek ni vprašalni. V esperantu je namreč besedni red prost in je vsak stavek po pomenu vedno enak, čeprav so besede različno razvrščene. Primer: Ĉu vi estas lernantino? Ali ste vi učenka? Jes, mi estas lernantino. Da, jaz sem učenka. Ĉu vi estas instruisto? Ali ste vi učitelj? Mi ne estas instruisto. Ne, jaz nisem učitelj. JES – pritrdilnica, da. NE – nikalnica, ne. Za konec še nekaj novih besed. Kaj vidimo v sobi? Pordo-vrata, fenestro – okno, tablo – miza, seĝo – stol, sranko – omara, harloĝo – ura, lampo – svetilka.

Tečaj esperanta je po avtorju Ivanu Jazbecu priredila komisija za pouk esperanta pri društvu za mednarodni jezik v Celju.

Tečaj esperanta je na radiu Celje vsak torek od 9,30–10,00 ure.

CELJSKA FOLKLORNA SKUPINA V TURČIJI

V turškem mestu Kiršehir, jugovzhodno od glavnega mesta Ankare, se vsako leto odvija tradicionalni mednarodni festival folklornih skupin. Letos se ga je kot edini predstavnik iz Jugoslavije udeležila Celjska folklorna skupina ŽPD »F. Prešeren« na predlog Zveze kulturnih organizacij Slovenije in po prijavi Zavoda za mednarodno znanstveno, tehnično, prosvetno in kulturno sodelovanje. Festival se vsako leto odvija v začetku septembra, kot spomin na dni, ko je ustanovitelj moderne Turčije Atatürk ravno iz tega mesta začel svojo zmagovito revolucijo. Letos praznujejo stoletnico njegovega rojstva, zato je bil festival še posebej slovesen.

Po dolgi in naporni vožnji z avtobusom smo prispeli v Kiršehir. Prireditelji so nas prijazno sprejeli in namestili v dijaškem domu, kjer je bilo za našo varnost zelo dobro poskrbljeno. Še isti dan so se plesalci in godbeniki predstavili tamkajšnjemu vodstvu festivala in publiki s pestrim programom plesov jugoslovanskih narodov iz Posavine, Kozjanskega, Glamoča iz Bosne in Bele Krajine.

Nastop skupine je poslušalce zaradi svojega lahkotnega temperamenta navdušil. Čeprav je bila konkurenca na festivalu precej močna, saj se je italijanska skupina predstavila z znamenitim plesom Tarantello, je Celjska folklorna skupina popolnoma osvojila prebivalce tamkajšnjega mesta. Zadnji večer festivala se je naša skupina poslovila od prijaznega mesta z enim svojih najlepših spletov plesov iz Gorenjske. Lahkotni poskoki in potrki z bogatimi nošami so prepričali tudi strokov vodstvo festivala, tako da je naša skupina uvrstila sam vrh med nastopajočin

Skupina iz Celja je bila t di edina, ki se zaradi pest ga programa plesov jugos vanskih narodov na festiva ni nikoli ponavljala.

Na koncu uspešnega g stovanja je plesalcem pri dil sprejem tudi župan m sta, ki nam je izročil spom sko darilo in plaketo s po bilom, da se tudi naslednj leto zanesljivo udeležimo f stivala.

C

MUZEJ OBNAVLJAJO

Pokrajinski muzej v Celju obvešča, da bo od 21. 10. do 11. 1981 stalna razstava umetnostno in kulturnozgodovins zbirke v I. nadstropju stare grofije zaprta zaradi nuj obnovitvenih del.

TEDEN DOMAČEGA FILMA - CELJE

ŠTIRI POSVETOVANJA

Deveti Teden domačega filma prinaša med množico spremnih prireditev tudi štiri pomembna posvetovanja. V Celju se bodo zbrali uredniki kulturnih redakcij jugoslovanskih dnevnikov. Srečanje bo v soorganizaciji dnevnika Delo, udeleženci pa bodo govorili o deležu filmske kulture v jugoslovanskem dnevnem tisku.

Drugo pomembno posvetovanje sodi že v tradicionalna srečanja slovenskih filmsko vzgojnih delavcev. Tokrat bodo v soorganizaciji zavoda za šolstvo SRS posvetili razpravo o filmski vzgoji v usmerjenem izobraževanju.

Tretje posvetovanje pripravljajo prikazovalci filmov na Slovenskem. Vanj se uspešno vključuje tudi slovenska gospodarska zbornica s tozdom za kinematografijo, zveza kulturnih organizacij Slovenije in številni drugi činitelji na celjskem območju. Govorili bodo o tem, kako zagotoviti kulturno filmsko predstavo v naših kinematografih.

Četrto posvetovanje, gotovo med najbolj pomembnimi, pa je posvetovanje o trenutnem položaju slovenske filmske proizvodnje. Društvo slovenskih filmskih delavcev se resno pripravlja na posvet, na delu so štirje pripravljalci uvodnih tez za razpravo, sodelovali pa bodo tudi predstavniki AGRFTV, Vibe, Vesne, ZKOS, Kulturne skupnosti Slovenije, sveta za kulturo pri RK SZDL in drugi.

Teden domačega filma prinaša v svoj delovni okvir štiri pomembna posvetovanja, ki bodo po svoji vsebinski zasnovi pomenila dragocen prispevek k osvetljevanju in tudi reševanju določenih težav na področju domače filmske proizvodnje, v mozaiku prizadevanj za čim uspešnejše podružbljanje filmske kulture pa bo spet kamenček več.

D. MEDVED

ŠOŠTANJ: RAZSTAVA CELJSKIH LIKOVNIKOV

Člani likovne sekcije železničarskega prosvetnega društva France Prešeren iz Celja so v počastitev praznika občine Šoštanje pripravili v domu kulture v Šoštanju razstavo svojih likovnih del. To je prva likovna razstava v letošnji sezoni v domu kulture v Šoštanju, sicer pa so se celjski likovni ustvarjalci predstavili v Šoštanju že pred leti v Napotnikovi galeriji. Razstava, na kateri je prikazanih okrog 40 del v najrazličnejših tehnikah, predvsem pokrajine in cvetlična mirovanja ter nekaj portretov, je med šoštanjskim občinstvom vzbudila precejšnje zanimanje. Razveseljivo je, da se je članstvo likovne sekcije pomladilo.

Razstava je tako po kakovosti kakor tudi po tematiki zelo raznolika. Morda bi kazalo razstaviti bolj selektiven izbor, kar bi vsekakor bilo bolj učinkovito iz vzgojnega stališča. Vsekakor pa velja pohvaliti aktivnost likovne sekcije celjskega železničarskega prosvetnega društva France Prešeren.

V. K.

JUBILEJ PIONIRSKEGA DOMA

VEDNO BOLJE

Govorila A. Kornhauserjeva

V petek, 16. novembra je pionirski dom Cvetke Jerinove iz Celja praznoval desetletnico ustanovitve. V tem času so delavci pionirskega doma namenili največ pozornosti varstvu otrok v podaljšanem bivanju in v zvezi s tem so dosegli pomembne rezultate tudi v okviru vsebinskega razvoja podaljšanega bivanja v celjski občini.

Ob praznovanju so imeli slavnostno sejo Sveta zavoda, na kateri so sprejeli letni delovni načrt, ki temelji na razširjanju in vsebinski dopolnitvi interesnih dejavnosti v okviru pionirskega doma. Na sami svečanosti ob tem pomembnem jubileju je slavnostna govornica Aleksandra Kornahausejeva poudarila pomen vzgoje in izobraževanja za razvoj znanosti, ki je temelj vsestranskega družbenega in občečloveškega napredka. V svojem govoru je poudarila vlogo učiteljev na katerih sloni odgovornost za oblikovanje mladega rodu in pa pomen, ki so ga za obstoj slovenstva v preteklosti imeli ravno učitelji in da ta njihova vloga tudi v današnji družbi ni presežena. Še več, njihova vsestranska družbena angažiranost, zavednost in znanje, so zagotovilo, da bodo mlade generacije tudi v prihodnje sposobne ohraniti in razvijati naše zgodovinske pridobitve.

Kulturni program je pripravil Pionirski dom v sodelovanju z osnovnima šolama katerih pionirji imajo varstvo v podaljšanem bivanju. Gostoval je tudi otroški pevski zbor z osnovne šole Fran Roš, ki ga je vodila Jožica Janežič.

Ob tej priložnosti so dobili priznanja učitelji, ki že deset let združujejo delo v tej vzgojnoizobraževalni organizaciji, ter tisti, ki so imeli največ zaslug pri uvajanju podaljšanega bivanja in izgradnji pionirskega doma. Priznanje je dobila tudi skupnost otroškega varstva, ki že vrsto let uspešno sodeluje s pionirskim domom.

VVE

10 LET LEPEGA PETJA V VRHU NAD LAŠKIM

Pred desetimi leti so se fantje v Vrhu nad Laškim zbrali in začeli prepevati kobilčarske pesmi. Najprej jih je bilo pet, potem so prišli še novi, nekateri odšli, toda vsa leta sem so bili uradno in večjidel tudi dejansko – oktet.

Oktet z Vrha je prepeval doma in po bližnji okolici.

Začeli so prepevati zborovske pesmi, ko je vodstvo prevzel Matija Kovačič.

Poleg igralske skupine v sekciji mladih zadružnikov so pevci pravzaprav jedro kulturnega društva v njihovi krajevni skupnosti, ki ga kanijo še letos ustanoviti. Med tem so se tudi razširili. Dobili so nove pevce, za vsak glas po tri in tako je v Vrhu nastal moški zbor, vodil pa jih bo poslej glasbeni pedagog Ivan Nerad.

B. F.

ŠENTJUR: ŽARNICE – NE PETROLEJ!

Lani so v Šentjurju z akcijo in popisom ugotovili, da je po krajevnih skupnostih občine še 200 neelektrificiranih gospodinjstev. Vendar ni ostalo samo pri popisu. Na občini so se lotili dela skupaj s krajevnimi skupnostmi, krajani samimi ter Elektrom Celje in Krško, ki sta našla za ta problem izredno razumevanje. Največ uspeha pri napeljavi električne energije v posamezne domove je bilo tam, kjer se je pokazala enotnost med krajani in krajevno skupnostjo.

Lep primer za to je Loka pri Žusmu, kjer je na novo elektrificiranih 7 gospodinjstev. Podobno je tudi v krajevni skupnosti Slivnica, Dramlje in Ponikva in še ponekod drugod. V letu dni so tako v šentjurski občini po prioritetnem redu, da bi pomagali socialno ogroženim posameznikom ali družinam, elektrificirali 20 gospodinjstev. V letošnjem letu nameravajo elektriko speljati še do 10 hiš in z akcijo nadaljevati tudi v prihodnje, vse dotlej, dokler ne bodo z zadovoljstvom ugotovili, da so vsa gospodinjstva v občini elektrificirana.

Upati je, da bo to pred iztekom srednjeročnega obdobja. Vendar pa zadeva ni tako enostavna, kot jo je slišati ali videti na papirju. Marsikje namreč občani sami zavirajo to delo iz socialnih ali kakšnih drugih motivov, češ, da njim elektrika ni potrebna, da jo bo že napeljal tisti, ki bo za njimi prevzel hišo. To pa so navadno dediči, ki jim seveda še malo ni mar, da bi prispevali finančna sredstva ali pospeševali akcijo za napeljavo elektrike, pa čeprav gre v največ primerih za njihovo bodočo počitniško hišico.

MATEJA PODJED

NOVI TELEKS

VSTAJA NA CELJSKEM OBMOČJU 1941

BREŽIŠKI POHOD ŠTAJERSKEGA BATALJONA

Ko je 26. oktobra ob mraku boj na Črneti prenehal in Nemci ne napadajo več temveč samo še obkoljujejo bataljon, je namestnik komandanta Jože Golob-Letonja po posvetovanju s komandirji čet ukazal umik v dolino in proti Grižam. Pod vodstvom Viktorja Šoštarja-Mihe je bataljon krenil v dolino proti Tešovi, čez potok Selce, mimo Čepelj in čez cesto Ljubljana–Celje. Tu se je bataljon razdelil v dve skupini, ki se zaradi nemških zased ločeno prebijata. Savinjska četa z delom Revirske je tako že 27. oktobra zjutraj prišla v bližino Griž, Pohorska z delom Revirske pa je predanila na Črnem vrhu, se izognila hajki in nato 28. oktobra zjutraj prispela v Griže. V Griže je prišel tudi komandant bataljona Stane. Bataljon je bil razdeljen na tri skupine pri treh kmetijah: »pri Brinarju, pri Naprudniku in pri Novaku«. Terenska organizacija OF je prevzela skrb za prehrano bataljona in njegovo varnost.

Franc Rozman-Stane Mlinar, španski borec, komandant Štajerskega bataljona, narodni heroj

Piše: JOŽE VURCER

Pri preboju bataljona z Črete sta se na cesti Ljubljana–Celje ločila od bataljona in odšla po svojih kurirskih poteh Ivo Polančič-Ubo in Boris Čižmek-Bor. Bor je odšel v Arclin, kjer je na javki pri Antloga našel komandirja Celjske čete Petra Stanteta-Skalo in mu predal ukaz, da se pridruži Štajerskemu bataljonu.

Ivo Polančič-Ubo je ostal v Celju in 29. oktobra kot kurir bataljona odšel na javko v slaščičarno RU-GO v današnji Stanetovi ulici, takrat v neposredni bližini sedeža celjskega gestapa v poslopju današnje Ljubljanske banke. Slaščičarna RU-GO je bila javka za povezavo OK KPS Celje in PK KPS za Štajersko. Tu bi se moral sestati z Milošem Zidanškom in celjskimi organizatorji OF. Sestanek in javka pa sta bila izdani, izdajalka Sonja Oman je pripeljala gestapovce. Vsi udeleženci sestanka razen Iva Polančiča-Uba so se uspeli umakniti. Aretirani Ubo pa je poskušal zbežati ko so ga peljali proti Staremu piskru in padel pod rafalom. »Provala« pri RU-GO je bila nato začetek velikega vdora gestapa v organizacijo OF celjskega okrožja.

V Grižah je Štajerski bataljon nato vršil priprave za Brežiški pohod. Tu bi se mu morala tudi pridružiti Radomeljska partizanska četa in mu prinesti še dodatno strelivo in orožje. Radomeljska partizanska četa je v noči na 27. oktober prispela na Golčaj nad Blagovico, kjer je čakala na kurirje, da jo odpeljelo do Štajerskega Bataljona. Zaradi boja na Črneti pa so se kurirji zamudili in četa je ostala na Golčaju še naslednji dan. Bila pa je izdana in razbita, padlo je deset borcev in četa je prenehala obstajati. Štajerski bataljon pa tako ni dobil potrebnega streliva in orožja.

28. oktobra zvečer se je bataljon zbral pri Brinarjevem čebelnjaku. Komandant Stane je borce seznanil z njihovimi novimi nalogami, ter jim pojasnil pomen nameravanega pohoda na Kozjansko in na izselitveno področje. Med deveto in deseto uro zvečer je nato bataljon krenil. Rudi Cilenšek-Urankar je kot vodič vodil bataljon čez Savinjo in Savinjsko dolino do Šmarjete, kjer so vodstvo prevzeli aktivisti iz Škofje vasi, ki so bataljon vodili na Dobrotin nad Vojnikom. Hodili so po desnem bregu Savinje, prišli čez petrovški most na levi breg, zavili nad Levcem proti Joštovemu mlinu na Ložnici in Ostrožnem ter za Golovcem nad opekarno proti Šmarjeti, kjer so brez težav prešli često Celje–Maribor in se preko Ljubečne podali do Dobrotina nad Vojnikom. Od Šmarjete je vodil bataljon Boris Bekež iz Škofje vasi.

Pri Dobrotinškovih je bataljon predahnil. Terenska organizacija OF Škofja vas–Vojnik in Dobrotinškovi so poskrbeli za prehrano bataljona in varnost. Tu so se bataljonu pridružili njegov politkomisar Tone Žnidarič-Martin, Peter Stante-Skala in sem je prišel po izdaji pri RU-GO tudi Miloš Zidanšek.

Na Dobrotinu sta se tako prvič srečala znamenita štajerska partizana Stane in Skala. Peter Stante-Skala je ob tem prvem srečanju podal slikovit opis komandanta Staneta: »Šele tedaj sem si lahko natančneje ogledal moža, ki je bil tisti trenutek v središču splošne pozornosti. Zdelo se mi je, da ni videti preveč ugleden. Oblečen je bil še prav posebno smešno, vsaj po mojem okusu, čeprav sam zase vem, kako sem se v tistih časih lahko oblačil po modi. Pred mano stoječi možak si je posadil na glavo klobuk, ki smo mu svoj čas rekli »pinč« in je bil okrašen z gamsovim peresom (kar je nekoč pomenilo na Štajerskem izzivanje), krasile pa so ga še mnogotere planinske značke. Poslej sem opazil, da je bil lastnik opisanega klobuka oblečen v prevelik usnjen površnik, izpod katerega so bahavo štrlele široke pumparice, ki so bile na prvi pogled videti kot žensko krilo. Od vratu do pasa pa je bil večkrat navzkriž prepleten z jermeni, ki so lajšali breme samokresa, torbice za topografske karte, daljnogleda in kompasa. Kasneje sem si natančneje ogledal še njegov obraz, s katerega so najprej zažarele prodorne, stroge in obenem nadvse prijetne oči, da se mi je človek zazdel že na prvi pogled prikupen. Tudi njegova izrazita spodnja čeljust se je skladno ujemala z obrazom. Šele nato sem opazil dogorevajoči ogorek v kotičku njegovih sočnih ustnic, zaradi česar se mi je zdel še bolj simpatičen.«

35 LET NOVEGA TEDNIKA

NOVINARSTVO NIMA USTREZNE DRUŽBENE VELJAVE

Dvajset let je tega, ko je današnji novinar Dela Drago Hribar bil odgovorni urednik tedanjega Celjskega tednika. Čeprav je bil časopis pod »okriljem« tiskarne v Celju, se mu z vidika odnosov soustanoviteljev do časnika ni nič bolje godilo kot se nam to godi danes. Tedaj je nastala tudi tista znamenita karikatura Vlada Smeha, ki je upodobil prizor, kako časnik s klobukom trka od občinskih do občinskih vrat.

Drago Hribar se dobro spominja, da so tedaj nekateri močni posamezniki v občinah merili svoj sofinancerski delež kar z besedami, torej skozi prispevke. Tednik pa si je tiste čase marsikaj privoščil, posebno ostre in nič dvoumne prispevke na račun slabosti, ki so se tedaj pojavljale v družbi. Bil je to čas prodornega pisanja, kakršnega nam danes večkrat manjka.

Zato tudi ni naključje, da je bila tedaj naklada tednika med največjimi v njegovi zgodovini. Še ena pomembna ugotovitev: tedaj je bilo v tedniku več humorja kot danes, kljub temu, da njegov položaj ni bil nič kaj humoren. Toda način, kako spraviti pred bralca določene družbene probleme je bil skozi vešče novinarsko pero in ostro misel posredovan bralcem tako, da so ga preprosto vzeli za svojega.

Nobena skrivnost ni, da je Drago Hribar sam znal tako sukati pero, da je marsikoga dodobra zbodlo. Posebno glose so še danes njegova posebnost in da je temu res tako, pričajo že tudi literarne nagrade s tega področja. To novinarsko zvrst še danes rad goji, toda nerad takšne prispevke pošilja urednikom, ki mu spreminjajo poante.

Novinarski poklic nima ustrezne družbene veljave. Še ko je sam bil odgovorni urednik, pa tehnični obenem in lektor in ko je največkrat pozno popoldne zadnji zapuščal prostore uredništva, je spoznal, da so druga dela bolj cenjena in bolje plačana. Tako je še danes.

D. MEDVED

CELJE: GEODETI O KARTOGRAFIJI

Vse kaže, da geodetski delavci Slovenije, tedaj, ko imajo svoja strokovna srečanja, svoje geodetske dneve, kot jih imenujejo, radi prihajajo na celjsko območje. Po srečanjih na Dobrni in v Velenju, so si Celje izbrali za kraj štirinajstega dneva.

Bilo je to v petek in soboto, 16. in 17. oktobra. Program sta pripravila Zveza geodetov Slovenije ter Celjsko geodetsko (medobčinsko) društvo.

Na otvoritveni svečanosti sta najprej spregovorila predsednik Zveze geodetov Slovenije Peter Šivic in predsednik celjskega društva Marjan Nečimer.

Celjsko društvo geodetov s takšnim ali drugačnim imenom, v takšni ali drugačni povezanosti, deluje že od 1946. leta dalje in združuje 121 članov.

Okoli 300 gostov pa je poleg drugih pozdravil tudi podpredsednik izvršnega sveta celjske občinske skupščine, Rasti Žnuderl.

Strokovni del srečanja je bil namenjen stanju in razvoju kartografije v Sloveniji, poglavju, ki je tudi na celjskem območju doseglo lep napredek, seveda pa čas terja tudi nove, cenejše in hitrejše korake in še kaj.

Dvodnevni obisk v Celju so geodeti izkoristili še za ogled nekaterih ustanov in kolektivov, mimo tega pa tudi za spoznanje turističnih značilnosti mesta ob Savinji.

M. BOŽIČ

KOVAČEVA KOBILA JE BOSA...

... pravi ljudski rek, ki v vsakdanjem življenju stopi mnogokrat v prakso. Tako je potrdil svojo veljavo tudi pred dnevi, ko so v Celju zborovali geodeti in kartografi Slovenije. Strokovnjaki iz področja geodezije so v petek dopoldne le s težavo našli Narodni dom, ki tudi v karti Celja ni označen s svojim simbolom kakor nekateri drugi zgodovinski in kulturni družbeni objekti. To je seveda manj pomembno kot dejstvo, da bi v Celju, oziroma na celjskih ulicah, še kako prav prišle enotne označitve za poti in smeri do tovrstnih najpomembnejših objektov in ustanov v našem mestu, podobno kot so to pred leti storili v Ljubljani, kjer se vsak prišlek ali turist lahko brez predhodnega povpraševanja orientira kam mora ali želi priti. Seveda pa to ni več samo stvar geodetov, ki so bili samo iztočnica za to drobno razmišljanje.

MATEJA PODJED

RAZISKOVALNA SKUPNOST CELJE

RAZVOJNI ODDELEK NI OKRASEK!

Preobrazba gospodarstva, energetika in varstvo okolja

Raziskovalna samoupravna interesna skupnost v celjski občini se lahko pohvali zlasti zaradi rezultatov na področju pospeševanja množične inventivne dejavnosti. Najnovejši delovni program predstavlja novo, višjo obliko raziskovalnega dela, žal pa je naslonjen na realno stanje raziskovalnega dela in njegove organiziranosti v celjskem združenem delu. Po mnenju mag. **Mirka Doberška,** predsednika skupščine raziskovalne skupnosti Celje so mnogi razvojni oddelki v združenem delu še vedno bolj za okras k organizacijski shemi podjetja.

Delovni program sestavljajo v glavnem trije večji sklopi, in sicer: prestrukturiranje celjskega gospodarstva, dolgoročno planiranje in energetika ter varstvo okolja. Vse tri programe vodijo projektni sveti, izvoljeni na skupščini raziskovalne skupnosti. Osnovni cilj, ki so si ga postavili, je, aktivirati domače potenciale v znanju in pameti ter povezati se z raziskovalnimi institucijami tudi izven Celja.

Naloge s področja prestrukturiranja celjskega gospodarstva so izredno pomembne, kot izvajalec nalog je določen Razvojni center Celje v sodelovanju z ekonomskim institutom, za sociologijo, institutom Jožef Štefan in fakulteto za strojništvo iz Ljubljane. Cilji tega projekta so oblikovanje preobrazbenih jeder in usposobitev razvojnih jeder za nosilce razvoja preobrazbe celjskega gospodarstva.

Drugi projekt predstavljata dolgoročno planiranje in energetika Celja, pri čemer ugotavljajo v raziskovalni skupnosti, da Celje ne razpolaga z odgovarjajočimi izvajalci in strokovnjaki, ki bi takšen projekt lahko uresničili. Prav zato so iz tega sklopa izvzeli le del nalog, predvsem tiste s področja energetike. Za izvajalca projekta so izbrali Inženiring biro Elektroprojekt iz Ljubljane, sodeluje pa delovna organizacija EMO, ki tudi to raziskavo financira do polovice.

Tretji projekt zajema varstvo okolja in se že delno uresničuje. To je model sanacije ozračja v urbanizirani kotlini, katerega prva faza je že končana. Poleg ozračja bodo raziskovali v tem sklopu še vprašanja hrupa in odpadnih sekundarnih surovin.

Tudi po organizacijski, izvedbeni plati so celjski raziskovalci v okviru svoje samoupravne interesne skupnosti naredili prve pomembne korake, čeprav sta trenutno najbolj usposobljeni le dve raziskovalni enoti – v Razvojnem centru in EMO. Zanimajo pa se za takšen tip raziskovalne organizacije tudi v Aeru, Cinkarni, Zdravstvenem centru in še v nekaterih drugih delovnih organizacijah.

Seveda pa bo raziskovalna skupnost še naprej pospeševala množično inventivno dejavnost in jo predvsem usmerjala k razvojno raziskovalnemu delu. Prav razvojno raziskovalno delo je tisto, ki lahko premosti razkorak med izsledki znanosti in uresničitvijo teh v neposredni praksi združenega dela.

MITJA UMNIK

OB ROB DOGAJANJEM V CENTRU ZA KLUBSKO DEJAVNOST

V petek 16. 10. sta se v CKD predstavila Vesna-Eča Dvornik s plesnim recitalom »Pust koži de je koža« in Jože Kos, kantavtor protestnih pesmi. Vesna-Eča Dvornik, absolventka sociologije na FSPN iz Ljubljane je učenka Andresa Valdeza in Lojzke Žerdin, udeležila pa se je tudi mnogih plesnih tečajev in seminarjev.

Svoje pesmi nam je predstavila v povezavi s plesom. Gre za zanimiv poizkus združitve govorjene besede in giba. Bistvo svoje poezije je povedala ali dopolnila še z govorico telesa. Njene pesmi so tople in življenjske, gib pa preprost in improviziran, a vse skozi prežet z energijo in svojsko izraznostjo. Zares lep in iskren nastop.

Jože Kos, študent geodezije iz Maribora se z glasbo oziroma s petjem svojih pesmi ob spremljavi svoje kitare ukvarja že dve leti in pol. Izrazno je šibak, saj njegova glasbena spremljava še ni dodelana, medtem ko so pesmi, ki bi naj bile protestne, same sebi namen, torej protestne zaradi protesta. Vsekakor pa je izrazil svoj pogled na svet in ljudi, kar pa je gotovo vredno pozornosti.

Njun nastop je bilo prijetno doživetje, kakršnih si lahko samo še želimo. Vendar kljub reklami in simbolični vstopnini dvajset dinarjev gledalcev ni bilo mnogo.

Kje se skrivajo vzroki za nezainteresiranost in brezbrižnost celjske mladine do CKD?

Nekaj let nazaj je mladina v »klubu« preživljala prosti čas (ali preganjala dolgčas) s poslušanjem glasbe in plesom ter igranjem šaha in namiznega tenisa. Takšno »preživljanje« prostega časa pa se je spremenilo v pijančevanje in vandalsko razgrajanje ozke skupine mladincev. Zato je OK ZSMS za tovrstno dejavnost Mladinski klub zaprla. Klubski prostori so bili odslej namenjeni le sestankom, vojaškim naborom, ptičjim razstavam in občasnim glasbenim večerom.

V lanskem letu se je Mladinski klub preimenoval v Center za klubsko dejavnost pri OK ZSMS Celje. Tako je CKD deloval mimo mladine vse do sklica »javne tribune« februarja letos. Organizatorji tega sestanka so hoteli, da bi klubske prostore znova odprli. Na »javni tribuni« je bilo izrečenih mnogo besed in prikazanih veliko ustvarjalnih možnosti za aktivno delovanje CKD, vendar je na žalost ostalo le pri besedah. Ko je bilo potrebno poprijeti za delo in ga speljati do konca, je ustvarjalno navdušenje splahnelo. Javna tribuna pa je vendarle rodila sadove. Delovati so začele številne sekcije: od plesne, fotografske, znanstveno-fantastične in likovne do glasbene.

Center za klubsko dejavnost je prostor, kjer lahko celjska mladina organizirano in koristno preživi prosti čas. Prostorske možnosti so dobre v tolikšni meri, da omogočajo delo številnim sekcijam, toda mladine, ki bi v njih delovala, ni.

Zakaj? Morda zaradi »slabega glasu« iz preteklosti, zaradi nezadostne spodbude s strani CKD in OK ZSMS, ali pa je morda kriva mladina s svojim brezbrižnim odnosom...?

SAŠA JARH

KOFIL filter
KOFIL filter
filter za čiščenje zraka
uporablja se za odpraševanje
v vseh vrstah industrije
Konus
Konus
Slovenske Konjice

»Zakaj so slovenski protikomunistični borci sprejeli od Nemcev orožje za boj proti partizanski vojski: zato, da prihranijo slovenskemu narodu, že tako hudo ranjenemu, nove žrtve... ponudili so, da prevzamejo skrb za vzdrževanje reda in miru na slovenskem ozemlju... Gorje slovenskemu prebivalstvu, či bi to ozemlje ‚čistili' nemški vojaki sami...! Rešitev Ljubljanske pokrajine so bili slovenski protikomunistični borci. S tem, da so ponudili sami prevzeti borbo proti komunistom na domačih tleh, so nemški vojski odvzeli pravico, da smatra vso Ljubljansko pokrajino kot komunistom naklonjeno ozemlje...«

»Pogoji za sprejem orožja od Nemcev: stroga omejitev na domače ozemlje in domačega notranjega sovražnika. Domobrancev niso Nemci pozvali na boj proti partizanom, marveč so se sami ponudili za ta boj. Nemci so le privolili v nadaljevanje njihove borbe proti partizanski vojski ter jim za ta boj izročili potrebna sredstva...«

»Le neizmerna ljubezen do lastnega naroda, krvavečega iz tisoč ran, jim (domobrancem in drugim namreč – opomba avtorja) je narekovala to žrtev, da pred vsem svetom sprejmejo nase videz okupatorjevih sodelavcev, ko so bili vendarle rešitelji naroda...«

»Lažnivo napihovanje je in nič drugega, vse medvojno in povojno komunistično povzdigovanje pomembnosti slovenske partizanske vojske za osvoboditev S-ovenije in za splošno zmago zaveznikov nad silami osi (Nemčija-Italija)...«

»Partizani so razorožili italijanske divizije ob kapitulaciji septembra 1943 zato, ker so dobili taka navodila od neznačajnih in kratkovidnih zahodnih zaveznikov...«

»Partizanski boj proti Nemcem ne pomeni po evropskih, kaj šele svetovnih, merilih ničesar kot prispevek na strani zaveznikov...«

»Okupator, Italijani in Nemci, so si vsa leta prizadevali ohraniti pri življenju partizansko vojsko in jo obvarovati pred uničenjem od slovenskih protikomunističnih sil...«

»Vzroki za privolitev Nemcev v oborožitev slovenskih protikomunističnih borcev: Nemci bi ravnali popolnoma v nasprotju s svojimi potrebami in torej skrajno nespametno, če ne bi sprejeli ponudbe protikomunističnih borcev in jih ne bi hoteli podpreti v njihovem boju. Dogovor voditeljev slovenskega protikomunističnega gibanja za ustanovitev slovenskega domobranstva z nemškim poveljstvom je bil kompromis med dvema sovražnikoma, ki sta spoznala, da bi bil njun spopad nesmisel, kajti vsak izmed njiju je bil zaposlen že z drugim, veliko nevarnejšim sovražnikom, za katerega je potreboval vse sile...«

»Ko je leta 1943 partizanska vojska naglo kopnela pod udarci vaških straž, jo je rešila ogromna italijanska zasedbena sila, ko so se na poziv zahodnih velesil in iz strahu pred maščevanjem slovenskega ljudstva tri italijanske divizije z vso svojo moderno vojaško opremo predale partizanom...«

»Spomladi 1945 pa so partizane rešili s svojim neposrednim posegom sovjetska rdeča armada in anglo-amerikanska 8. armada. Če tega ne bi bilo, bi partizani ne bili zmagali. Bili so brez upa na zmago v Sloveniji in v Srbiji. Le v Bosni in Hercegovini so našli plodna tla. Partizani so

SLOVENSKA POLITIČNA EMIGRACIJA

30

zmagali predvsem zaradi neviteškega, ciničnega izdajstva Anglije nad svojim zvestim zaveznikom iz najtežjih dni generalom Mihajlovićem...«

»Usodna zgodovinska napaka in mednarodni zločin podpiranja uporniškega gibanja proti zakoniti vladi prijateljske in zavezniške države je bila tudi izjava angleške vlade, s katero je takoj v začetku priznala Titovim partizanom čast zakonitih borcev proti okupatorju, ko so bili vendarle po vseh postavah civiliziranega sveta navadni uporniki in dezerterji redne jugoslovanske vojske...«

»Pri napadu na Beograd, ki ga je zavzela pravzaprav sovjetsko-bolgarska vojska, so s sovjetsko-bolgarsko vojsko poleg jugoslovanskih partizanov sodelovali tudi dve italijanski diviziji, madžarski, romunski, bolgarski, albanski in grški partizani...«

Take neverjetne laži in ponaredbe so v knjigah, ki krožijo med slovensko politično emigracijo. Smešno pri tem je, da so si tudi te izmišljene trditve v nasprotju med seboj – česar ni težko ugotoviti ob količkaj pozornem branju. Ampak to je resničnost in sestavni del politične emigracije in njenega pogleda na svet. V tem svetu ni prostora za zgodovino, kakršna je v resnici bila, ni prostora za dejstva.

In zato v teh knjigah ne boste našli resničnih podatkov o tem, kako so se udinjali Nemcem in predtem Italijanom, še celo pa ne o najvišjem vrhu izdajstva, prisegi, s katero so se povsem javno zavezali nacizmu in njegovemu vrhovnemu vodji.

PRISEGA SRAMOTE

Domobranci so prvič prisegli zvestobo in pokorščino Hitlerju 20. aprila 1944 javno in brez pridržka v Ljubljani na osrednjem stadionu in v nekaterih drugih slovenskih krajih. Drugič so prisegli 30. januarja 1945.

Osvobodilna fronta je ob tem izdala naslednji razglas:

»Domobranci!

Dne 20. aprila, na Hitlerjev dan, ste prisegli v Ljubljani, Kočevju, Grosuplju, na Vrhniki, v Ribnici in v vseh ostalih domobranskih postojankah Hitlerju s sledečo prisego:

‚Prisegam pri vsemogočnem Bogu, da bom zvest, hrabet in svojim nadrejenim pokoren, da bom v skupnem boju z nemško oboroženo silo, stoječo pod poveljstvom velike Nemčije, SS četami in policijo, proti banditom in komunizmu, kakor tudi njegovim zaveznikom, svojo dolžnost vestno izpolnjeval, za svojo slovensko domovino kot del svobodne Evrope. Za ta boj sem pripravljen žrtvovati tudi svoje življenje. Tako mi Bog pomagaj!'

Ali se zavedate, kaj ste s tem storili? Ali se zavedate, kaj vse se skriva za temi besedami? Ali se zavedate, da ste pred vsem svetom in pred vsemogočnim Bogom prisegli popolno zvestobo Hitlerju, prisegli ste vojski in policiji – Gestapu, največjim krvnikom in sovražnikom človeštva? Prisegli ste, da se boste borili proti svojemu lastnemu narodu, svojim lastnim bratom, ki že tri leta krvave zato, da bi bila naša domovina končno osvobojena. Prisegli ste, da se boste borili proti zaveznikom svojega naroda, proti Angliji, Sovjetski zvezi in Ameriki, seveda tam, kjer bo smatral Hitler za potrebno. In ta boj proti lastnemu narodu v korist Hitlerjevi Nemčiji imenujete vi boj za slovensko domovino in za ta boj ste pripravljeni žrtvovati tudi življenja. S prisego ste se javno zavezali tisti armadi, ki stoji danes na vseh frontah pred porazom.

VAŠA STRAN

PISMA

IZ ŠEMPETRA ŠE NIČ! LE ZAKAJ?

V Pismih, 24. septembra letos, smo pod naslovom »Kako je z odpiralnim in delovnim časom v trgovinah« navedli primer iz blagovnice Savinjskega magazina v Šempetru v Savinjski dolini, ki ga je doživela domačinka L. M. Opozorila je, da v trgovini nočejo ob 18.45 uri narezati na stroj salam, ker so strojček pred tem že očistili. Moti jo tudi dejstvo, da začno s pomivanjem tal pred zaključkom odpiralnega časa in da mora biti kupec pravi artist, če hoče priti srečno skozi vrata.

Vprašanje je glasilo, kako je z delovnim in odpiralnim časom v tej blagovnici.

Danes, po skoraj mesecu dni, ugotavljamo, da nam odgovorni iz te blagovnice še niso pojasnili, kako je s temi rečmi. Toda, ker smo vprašanje odprli javno, pričakujemo tudi javen odgovor. Posredujte ga, da vas ne bomo še večkrat opozarjali na dolžnost, ki je vaša. Ljudje, vaši kupci, imajo pravico zvedeti, kako je z odpiralnim in delovnim časom!

UREDNIŠTVO

ŠE ENKRAT »NESRAMNOST PA TAKA«

V Novem tedniku št. 39 z dne 1. oktobra letos je bilo objavljeno pismo Matjaža Galjota z naslovom »Nesramnost pa taka«. Prosimo, da posredujete naš odgovor.

Avtorju zapisa Matjažu Galjotu se opravičujemo za neljub dogodek, ko je dne 17. septembra šele na tretji klic telefonske številke 988 – informacije dobil na svoje vprašanje primeren odgovor. Hkrati velja opravičilo tudi za izrečene žaljive besede delavke na službi informacij. Od delavke smo zahtevali pismeno izjavo in bomo proti njej tudi ustrezno ukrepali.

Za dodatno pojasnilo pa še tole:

Matjaž Galjot, žal, v svojem zapisu ni navedel vsega. Dobil je namreč odgovor, da bo pismo, predano popoldne v Celju, dostavljeno v Ljubljani naslednjega dne. Kasneje je vprašal, kako je z dostavo, če pošiljko preda ekspresno in dobil je odgovor, da bo pošiljka v Ljubljani dostavljena naslednjega dne zjutraj. Delavka mu je na to svetovala, naj se glede na nujnost sporočila odloči za predajo telegrama, ki bo dostavljen naslovniku v Ljubljani še isti dan. Matjaž Galjot je nato še četrtič poklical (prej je namreč že trikrat klical za isto zadevo) na 988 in dobil enak odgovor, tokrat od tovariša, ki se mu je javil na tej številki. Kasneje je poklical še petič in povedal, da je invalid in da delavka nima prav, ker je tako reagirala do njega. Tovarišica na informacijah se mu je takoj vljudno opravičila. Bila je namreč prepričana, da se nekdo iz nje norčuje. Teh primerov je žal veliko, predvsem pa tu prednjačijo otroci, vinjene osebe in reševalci raznih križank, ki mislijo, da mora ta delavka vedeti vse.

Služba na informacijah je psihično izredno naporna, mnogokrat tudi zaradi nerazumevanja nekaterih uporabnikov, kar pa v konkretnem primeru ne more biti vzrok za nevljudnost.

Direktor TOZD
za ptt promet Celje
IVAN SLAMNIK

UREDNIŠTVO: Hvala za odgovor in pojasnilo. Hvala tudi za razumevanje do primera, ki je bil prav gotovo izjemen.

POZDRAVLJEN NANDE IZ PETROVČ!

V Novem tedniku sem prebrala prisrčno pismo tovariša Nandeta iz Petrovč. Kdo bi si mislil, da so moški takšni rodovedneži. Presneta reč – pa še rad bi vedel, če sem kdaj pri njem obirala hmelj. Vse kaže, da so moji zapisi o hmeljarjih, oziroma obiralcih Nandetu priklicali v spomin kakšen prikrit greh.

Naj bo kakor koli, če se že moram predstaviti in napisati kaj o sebi, naj se to zgodi čimprej.

Rodila sem se na gospodarsko manj razvitem Kozjanskem. Moje otroštvo je bilo kar srečno, če pomislim, koliko otrok je takrat umrlo. Tiste ošpice, gliste in prehladi pa niso omembe vredni.

Mami sem povzročala velike skrbi in dosti preglavic, ko sem začela hoditi v šolo in sem se med potjo vedno pretepala. Moram priznati, da se po porednosti nisem prav nič razlikovala od drugih otrok. Nekaj pozitivnega pa je le bilo v meni. Rada sem namreč brala knjige.

Ko sem bila stara petnajst let, sem šla prvič v Savinjsko dolino obirat hmelj. Ni kaj reči – marsikaj sem se tam naučila. Med drugim tudi hruške rabutati po sadovnjakih, a bog mi je priča, ne v Petrovčah.

Nato je mladost pihnila mimo mene kot pomladanska sapica. Vse, kar se je nakopičilo v meni skozi leta, poskušam zdaj preliti na papir.

Rada pišem o zaslužnih kmečkih ljudeh, ki so na starost potisnjeni na stranski tir. Odkrivam posebnosti kraja in skušam pozabi iztrgati legende, ki so danes še žive in jih tako ohraniti za bodoče rodove.

Tovariško vas pozdravlja

FANI SVETINA
iz Laškega

UREDNIŠTVO: Hvala za hiter odgovor in prijetno predstavitev. Ali ste zadovoljni, tovariš Nande iz Petrovč?

ODGOVORA PA NI!

Čeprav redno prebiram »Pisma« v Novem tedniku, še nisem zasledil odgovora na vprašanje »Ali res ni denarja«, torej odgovora na pismo, ki je bilo objavljeno v Novem tedniku 13. novembra 1980. leta.

Problem je še vedno pereč. Namreč strmški plaz je še vedno neurejen, pa čeprav je leto naokoli. Zdaj je zima spet pred vrati in vemo, kaj se nam zopet obeta.

Spomladi smo slišali obljubo: Ko se zemlja osuši, pridemo delat.

Imeli smo sušno poletje, zemlja se je osušila, toda, plaz je še kar naprej neurejen.

In še nekaj bi rad vedel, tudi slišal odgovor. Leto je skoraj naokoli pa smo imeli v tem času le en sestanek krajanov. Ali krajani ne smemo ničesar vedeti?

S tovariškim pozdravom
F. P.

UREDNIŠTVO: Kot pismo, objavljeno 13. novembra lani, tudi to ni anonimno. Šlo je za pismo in opozorilo o plazu, ki ogroža šest zemljišč. Prišli so strokovnjaki. V pismu so bila objavljena tudi njihova imena. Prišla je tudi skupina strokovnjakov podjetja Nivo iz Celja. Napravili so načrt za sanacijo in rekli, da je potrebnih 178 milijonov starih dinarjev. Na občini v Laškem, kljub pomanjkanju denarja, niso rekli ne, toda obljuba, kot kaže, je premalo. Torej, ali res ni denarja za sanacijo tega plazu? Odgovorite prosim. In ne čakajte, da vas bomo čez leto dni spet spomnili na nalogo, ki bi jo morali že zdavnaj rešiti.

V CELJU POTREBUJEMO MLEČNO RESTAVRACIJO

Ni nova trditev, da v Celju nujno potrebujemo mlečno restavracijo. Veseli bi je bili delavci, dijaki in šolarji, še posebej tisti, ki se pripeljejo v mesto z vlaki ali avtobusi v zgodnjih jutranjih urah pa doma, pred odhodom, malo ali nič ne zajtrkujejo.

In ker v mestu nimamo mlečne restavracije, so takšni ljudje prisiljeni iti v gostišča in tam ob cigareti spiti črno kavo, morebiti tudi žgane pijače. To pa je drago in za zdravje škodljivo. V mlečni restavraciji pa bi se kozarec toplega mleka in sveža žemlja še kako prilegla.

Svojčas smo v Celju imeli mlečno restavracijo. Bila je v Stanetovi ulici in dobro obiskana.

Zato predlagam, da bi naše mesto moralo dobiti tak lokal in to čimprej.

Poleg tega menim, da bi morali v središču mesta dobiti tudi primerno samopostrežno restavracijo, kajti ona v Gaberju je preveč oddaljena. Tudi to restavracijo bi morali dobiti kmalu!

Dr. ERVIN MEJAK

UREDNIŠTVO: Strinjamo se z vašima pobudama. Naj dodamo, da je v teku akcija za ureditev samopostrežne restavracije v okviru nove blagovnice v Savinovi ulici. Kot zatrjujejo, je zadeva tako daleč, da bi lahko že na začetku prihodnjega leta odprli novo gradbišče. Odprto pa je vprašanje mlečne restavracije. Kdo naj reši problem? Hmezad v okviru mlekarne ali pa Merx. Morebiti pa kar skupaj oba!

POŠKODOVANA STREHA

Celjska stanovanjska skupnost upravlja v Štorah, med drugim, tudi tri hiše. V eni je gostilna Bizeljčan, v drugi Merxova trgovina Plavž in v tretji delavsko stanovanje.

In kaj se dogaja?

Streha je dotrajana in kadar dežuje, pronica voda na več mestih. Javil sem ustno in telefonsko na stanovanjsko skupnost in povedal, da lahko nastane milijonska škoda, če reči ne bodo takoj popravili, pa niso prišli niti pogledat.

Nekoč smo stanovalci sami nosili vodo v vedrih, ko je pritekla v trgovino.

Poškodovana je streha, prav tako žlebovi, zato teče voda po pročelju hiše in ga uničuje.

Zaradi škode, ki nastaja, se slabša tudi videz okolja. In to v kraju, skozi katerega potujejo in se vozijo mnogi turisti.

Kaj ko bi te stavbe prevzel v upravljanje železarski kolektiv. Najbrž bi se ne dogajalo tako, kot se zdaj.

Da je moj dopis pravičen, potrjujem z osebnim podpisom

MIHAEL MARCEN,
upokojenec iz Štor 19

UREDNIŠTVO: Morda bo upravljalce te hiše zbodel prav ta dopis in jih napotil k rešitvi problema.

TUDI TO SE LAHKO ZGODI!

Zgodbico mi je pripovedovala znanka, gospodinja z Otoka v Celju.

Bila je na tržnici, zatem v mesnici in vrečki z živili sta bili hitro polni. Vsega skupaj je nakupila za 200 dinarjev.

Ker sta bili vrečki precej težki, pot do doma pa dolga, je upokojenka prosila približno trinajstletnega fanta, ki je stal ob cesti s kolesom, če bi vzel vrečki na kolo in skupaj z njo krenil peš proti domu. Tako bi ji pomagal. Za to uslugo mu je obljubila 20 dinarjev nagrade.

Fant je ponudbo sprejel, vendar je dejal, da se bo z vrečkama kar odpeljal s kolesom naprej in da jo bo počakal na dogovorjenem mestu.

Ženska je verjela otrokovim besedam. Izročila mu je polni vrečki. Fant se je s kolesom odpeljal, ona pa lepo za njim praznih rok proti domu.

Toda, ko je prispela do dogovorjenega mesta, fanta ni bilo nikjer. Odšel je z vrečkama. Če ju je prinesel domov, kaj so mu rekli starši?

Dr. ERVIN MEJAK

UREDNIŠTVO: No, lepa reč! Kaj takega! Kako so le sprejeli starši otroka, ki je, seveda, če je, prinesel domov vrečki prehrambenega blaga?

*BRALCEM **DELA** in **NOVEGA TEDNIKA** sporočamo, da lahko na **oglasnem oddelku Novega tednika** v Celju, na Trgu V. kongresa 3a, naročijo:*

– mali oglas

– osmrtnico

– zahvalo

tako za dnevnik Delo kot za Novi tednik!

PRIREDITVE

MUZEJ REVOLUCIJE

V muzeju revolucije je odprta stalna razstava vsak dan razen ponedeljka od 9. do 12. ure, ob sredah tudi popoldne od 14. do 17. ure.

POKRAJINSKI MUZEJ

Pokrajinski muzej je odprt vsak dan razen ponedeljka od 9. do 12. ure, ob sredah popoldne pa od 14. do 16. ure. Obiskovalci si lahko ogledajo stalno arheološko zbirko, rimski lapidarij in stalno zbirko, ki prikazuje kulturno zgodovinske spomenike.

KNJIŽNICA EDVARDA KARDELJA

V prostorih Knjižnice Edvarda Kardelja je od 14. septembra odprta razstava Fran Levstik, v počastitev 150-letnice pisateljevega rojstva.

Razstava bo odprta do 30. oktobra vsak dan v času, ko knjižnica posluje za bralce.

KINO VOJNIK

V kinodvorani v Vojniku bodo predvajali v nedeljo, 25. oktobra ob 17. in 19.30 uri ameriški film Tarzan in sirene.

KULTURNI DOM VOJNIK

V kulturnem domu v Vojniku bodo v soboto, 24. oktobra ob 19. uri gostovali člani folklorne skupine KUD France Prešeren iz Celja.

ZAVOD ZA KULTURNE PRIREDITVE

V dvorani Narodnega doma v Celju bo 28. oktobra ob 19.30 uri drugi abonmajski koncert – Večer baročne glasbe, na katerem bodo nastopili člani ljubljanskega baročnega tria in ljubljanskega baročnega kvarteta.

GALERIJA TURISTIČNEGA DRUŠTVA

V Galeriji turističnega društva na Tomšičevem trgu je odprta razstava slikarskih del Jureta Šarlaha. Razstava bo odprta do 14. novembra.

LIKOVNI SALON

V Likovnem salonu je odprta razstava Borisa Jesiha, ki razstavlja svoja likovna dela. Razstava bo odprta do 31. oktobra.

ZDRAVILIŠČE ROGAŠKA SLATINA

V petek, 23. oktobra bo ob 19.30 nastopil v dvorani Zdraviliškega doma v Rogaški Slatini mešani pevski zbor ŽPD France Prešeren iz Celja.

V petek, 30. oktobra ob 19.30 uri pa bo v dvorani zdraviliškega doma večer jugoslovanskih pesmi in plesov, na katerem bo nastopil Šaleški folklorni ansambel Koleda iz Titovega Velenja.

RAZVOJNI CENTER

V avli Razvojnega centra razstavlja od torka, 20. oktobra dalje grafike in plastike akademski kipar Anton Herman. Razstava bo odprta do 31. oktobra.

RAZSTAVNI SALON ROGAŠKA SLATINA

V Razstaven salon v Rogaški Slatini razstavljata svoja likovna dela Franc Klemen in Ramo Selimović. Razstava je odprta vsak dan od 7. do 12. in od 15. do 18. ure do 23. oktobra.

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE

Četrtek, 22. oktobra ob 10.: Shakespeare: HAMLET. Zaključena predstava za Šolski center Boris Kidrič.

Peter, 23. oktober ob 19.: Shakespeare: HAMLET. Na Borštnikovem srečanju 81 v Mariboru.

Ponedeljek, 26. oktober ob 19.30: Milan Kleč: POLKA. Gostovanje v Mestnem gledališču Ljubljanskem.

Sreda, 28. oktober ob 19.30: Deana Leskovar: SLIKE ZALOSTNIH DOŽIVLJAJEV. Gostuje Atelje 212 iz Beograda z lanskoletno prvonagrajeno predstavo Sterijevega pozorja.

KLUB KULTURNIH DELAVCEV IVAN CANKAR CELJE

Klub kulturnih delavcev Ivan Cankar in Zgodovinsko društvo Celje prirejata v ponedeljek, 26. oktobra ob 18. uri v prostorih kluba na Tomšičevem trgu debatni večer o aktualni temi – Nekateri problemi Poljske v današnjem času. Predaval bo prof. Anton Apkerc, dober poznavalec razmer na Poljskem.

DEŽURSTVA

ZDRAVSTVENI DOM

Dežurstvo med tednom: pomožni zdravnik od 14. do 20. ure, glavni zdravnik od 15. do 6. ure zjutraj naslednjega dne. Ob nedeljah od 12. ure do naslednjega dne do 6. ure zjutraj, ob praznikih pa je dežurstvo od 7. do naslednjega dne do 6. ure zjutraj.

LEKARNE CELJE

Do sobote, 24. oktobra dežura lekarna Center v Stanetovi ulici, nato prične z dežurstvom Nova lekarna na Tomšičevem trgu.

TRGOVINE

V tednu od 19. do 24. oktobra je dežurna samopostrežba SOČA v Stanetovi ulici vsak dan do 20. ure. V tednu od 26. do 31. oktobra pa dežura samopostrežba CENTER v Cankarjevi ulici.

ROJSTVA

CELJE

Rodilo se je 28 dečkov in 29 deklic.

SLOVENSKE KONJICE

Rodili so se 3 dečki in 2 deklici.

POROKE

CELJE

Poročilo se je 13 parov.

SLOVENSKE KONJICE

Poročili so se: PETEK Marjan iz Loč in ZVONAR Magdalena iz Loč, ZAGORŠEK Janez iz Ptuja in HRIBERNIK Anita iz Loč, ŠIPKA Dragan iz Zreč in STAKIČ Dragica iz Maribora.

ZLATA POROKA: PETELINŠEK Ivan in Matilda iz Loč.

ŽALEC

Zakonsko zvezo so sklenili: LUŽAR Ernest in HLUPIČ Jožefa, oba iz Žalca, ČREMOŽNIK Radovan in BEVC Stanka oba iz Gotovelj, CILENŠEK Mitja in NAPOTNIK Magda oba iz Podloga v S.d.

SMRTI

CELJE

PILDEK Milan 51, iz Poredja, KUNEJ Edmund, 70, iz Celja, KOS Alojzija, 68, iz Celja, PREBREZA Adrian, 3 mesece, iz Štor, KOROŠEC Olga, 26, iz Celja, KONČNIK Stanislav, 53, iz Velike Pirešice, PEČNIK Anton, 39, iz Ruš pri Petrovčah, OBOJNIK Janez, 44, iz Podveže, KRAJNC Marija, 74, iz Primoža pri Ljubnem, BUTINAR Frančiška, 63, iz Celja, ŽAVSKI Veronika, 54, iz Bodreža, ŠERC Alojzija, 75, iz Doma Nade Pokorn Grmovje, NOVAK Frančiška, 19, iz Hramš pri Dobrni, SAVIČ Svetozar, 43, iz Kasaz, MURKO Jožef, 59, iz Košnice pri Celju.

SLOVENSKE KONJICE

Umrl je: ŽMAVCAR Štanko, 47, iz Slovenskih Konjic.

ŽALEC

Umrli so: DOBELŠEK Franc, 78, iz Miklavža pri Taboru, SLEMENŠEK Gregor, 82, iz Pongrca, BRATKOVIČ Jožef-Alojzij, 81, iz Podvina 25, ŽAGER Ivan, 75, iz Petrovč, REPNIK Marija, 69 iz Polzele, KARO Anton, 56, iz Arje vasi.

Ena največjih »ekip« med letošnjim vlakom BIE se je ustavila v pobrateni »celjski« Čuprij. »Dobro došli dragi prijatelji!« To je pisalo na vhodu v njihovo delovno organizacijo Minel, ki so si jo gostje z gostitelji tudi ogledali.

VLAK BRATSTVA IN ENOTNOSTI 81 SE JE VR

DOM NI S NA DOMA

Vlak bratstva in enotnosti je edins pogojena v koreninah našega boja

Spominski posnetek za dobro sodelovanje »prej« in tudi v bodoče v Paračinu: drugi z leve sekretar Občinske konference SKS Paračin Raša Nestorović, poleg njega še sekretar Občinskega komiteja ZKS Celje Aleš Ilc, sekretar Občinskega komiteja SKS Čuprija Vojo Filipović, in delegati iz Murske Sobote, ki je sicer pobratena s Paračinom.

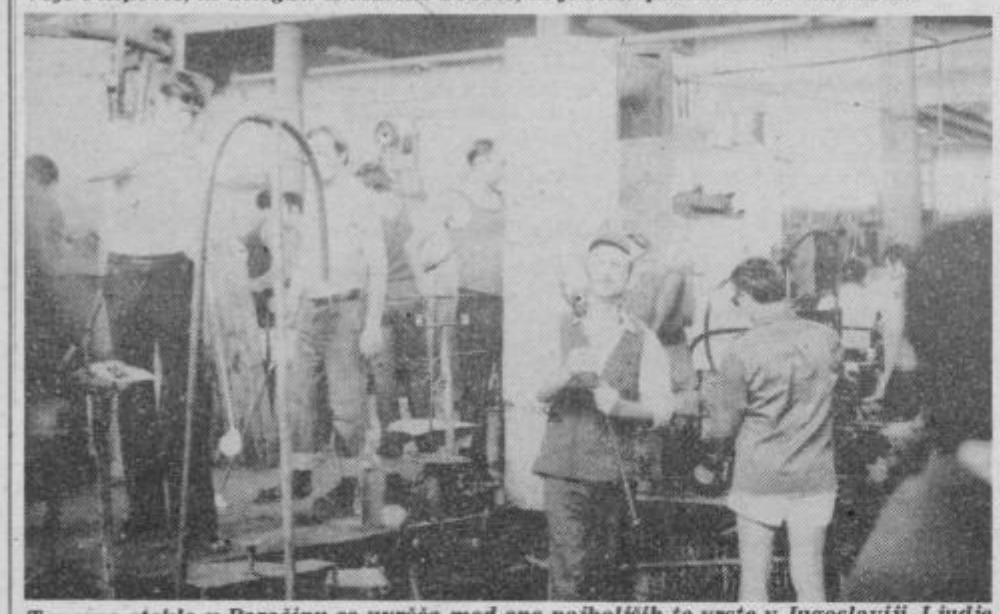

Tovarna stekla v Paračinu se uvršča med ene najboljših te vrste v Jugoslaviji. Ljudje vanjo hitro prihajajo, vendar žal istočasno zaradi napora tudi odhajajo...

Prvi vlak po osvoboditvi je iz Slovenije v Srbijo odpeljal leta 1961 (letos torej 20 let!), vrnil se je s srbskimi prijatelji naslednje leto ter kasneje svojo toplo človeško pot, ki je ni enake po tej strani na svetu, nadaljeval vse do lanskega in letošnjega leta!

To je vlak, ki bo tudi v prihodnje vozil ljudi, ki so se spoznali med vojno ali po njej.

To je vlak, v katerem vedno pogosteje sedijo tudi delegacije prijateljev iz Hrvatske, Bosne in Hercegovine, Vojvodine, Kosova, Italije, Avstrije...

To je vlak prijateljstva, vlak naših src!

Ali, kot so zapisali v uvodu v priložnostno knjižico, ki so jo pripravili v Čupriji za goste (izdelala MLADOST Čuprija, ki tesno že več let sodeluje z Aerom Celje, ki je na letošnji proslavi ob občinskem prazniku Čuprije, 13. oktobra, dobila tudi nagrado):

»Navršilo je 20-godina od kako vozi »Bratstvo-jedinstvo« još više povezuju naše narode iz bratskih republika.

Stečeno bratstvo i jedinstvo u težkim danima rata prenosi se na mlade generacije.

Neka voz »Bratstvo-Jedinstva« večito putuje, neka sve više blista i peva o slobodi, bratstvu i jedinstvu, kao u našoj omiljenoj pesmi »Od Vardara do Triglava«.

In osrednji dogodek ob letošnjem jubilejnem vlaku je bil postanek ob Hiši cvetja, kjer smo se vsi poklonili ob grobu tovariša Tita, največjega pobudnika in izvrševalca ideje o skupni Jugoslaviji!

Vlak in udeleženci v njem, ter ob njem so eni izmed dejavnikov, ki Titovo misel uresničujejo in jo bodo tudi uresničevali v prihodnje!

REKEL JE TITO

»...Jedinstvo i bratstvo u našoj zemlji je glavni faktor našeg jačanja i prema vani in unutar zemlje, glavni oslonac u borbi protiv svih protivnika koji bi pokušali da razore to naše jedinstvo! Ja vas uvjeravam, drugarice i drugovi, da jedinstvo i bratstvo jeste najjača poluga našeg daljega razvitka, najsnažnije oružje i zato ga moramo čuvati kao zjenicu oka. Bez obzira što smo mi to već hiljadu puta rekli, moramo još hiljadu puta da to ponovimo, tako da to, od najmlađe generacije pa do najstarijih, prodre u srž našeg bića, da prožimo i našu sadašnjicu i našu budućnost...« (Iz govora tovariša Josipa Broza Tita v Bjelovarju, 14. septembra 1973. leta, povzeto iz knjige »Otvorena srca, hronika ljudske solidarnosti!)

BILI SMO PRI TITU

Vlak je odpeljal. Zanimivo: dve kompoziciji (prvič, odkar vozi ta vlak!) sta vlekli lokomotivi »modrega« vlaka. Torej

vlaka, v katerem se je
membna popotovanja
peljalo najprej k njemu
in zahvali.

Topčider. Sončno, hi
misli, kaj je še pred na

Muzej 25. maj. Zbirke
je tovariš Tito dobil šir
Zadnja je domača pu
sodeloval na lovu in v
dveda. Zadnja trofeja
dobil najvišja odličja

Dvorana z znamkam
ljudje z domala vsega

Dvorana s štafetnim
je obiskoval. Izdvojen
ska, ki je zastala na p
simbol nadaljevanja p
sti. Postavljeni sta na

Dvorana z odlikovan
vitrina in v njej jugosl
na trojnem heroju!

Po mitingu prijatelj
maj se je kolona napot
jega sina Jugoslavije.
spomini na moža, ki j

Prisrčen stisk in nasmeh starih, dobrih prijateljev: predsednika skupščine občine Celje Jožeta Marolta (levo) in predsednika Skupščine občine Čuprija Siniše Ilića. Prijateljstvo ostaja!

Skupino, ki je bila med najštevilnejšimi v Gornjem Milanovcu med letošnjim obiskom Vlaka BIE (88 ljudi – med njimi veliko Celjanov in iz drugih občin celjskega območja), so lepo sprejeli tudi v starodavnem samostanu Vračarica, ki je med G. Milanovcem in Kragujevcem.

V neposredni bližini
šampione (s temi so
plantaža v Jugoslavij

VLAK BIE 81 – VLAK BIE 81 – VLAK BIE 81 – VLAK BIE 81 – VLAK BIE 81 – VLAK BIE 81 – VLAK BIE 81 – VLAK BIE 81 –

AMO
ČEM VRTU

človeška in zgodovinska posebnost na svetu,

Eden izmed mnogih resnično prijateljskih pogovorov, katerih je na celi poti in po vseh krajih bilo več kot dovolj. Predsednik sindikata v Čuprijі Tomo Ilić v »plamtečem« razgovoru s tovarišicama.

Večina celjske uradne delegacije, ki jo je vodil Peter Šprajc. Od leve proti desni: Franci Vrbnjak, Venčeslav Zalezina (peti), Drago Stokavnik in Darko Končan.

popeljal na mnoga po- Zdaj se je več generacij govi hiši cvetja pokloni

Španec smo opustili ob

ka različnih pušk, ki jih a časa svojega življenja. je leta 1979 zadnjikrat trelil »kapitalnega« me- d mnogih za katere je hih lovskih razstavah. naslov so jih pošiljali

darili kolektivov, ki jih etni palici. Zadnji. Lan- umrl in letošnja, ki je ete poti štafete mlado- ostoru.
ta. Sredi dvorane velika kovanja. Oči postanejo

atru pred Muzejem 25. ki je zadnji dom največ- bilo govorjenja, bili so vtkal v največjo in naj-

lepšo ter najtrdnejšo jugoslovansko ogrlico narodov in narodnosti, ki upravičeno blesti daleč po vsem svetu. Ni ga zlata, ki bi sijal lepše od te ogrlice!

PRIŠEL JE BOŠKO

Iz Topčidera proti Pomoravju in Šumadiji so nas že spremljali mnogi prijatelji, ki so nas prišli pozdraviti kar v Beograd. V vagon, kjer je bila večina namenjena v Čuprijo, je stopil visok človek, nasmejanega obraza, drobnih sivih brk, v roki je stiskal keramično steklenico.

Boško Antić. Velik prijatelj Slovencev. Sledili so objemi, poljubi in požirki za pozdrav. Med prijatelje so razdelili še eno »dobrodošlico« Boška: pogačo in sir.

Zavrela je pesem, katere note so se ljudje naučili med vojno in mlajši tudi po njej.

Vlak se je začel ustavljati. Prvi potniki so začeli izstopati. Pogledi na železniške postaje so bili takšni, kot pred dvajsetimi leti in ob vseh vlakih, ko so pripeljali v Srbijo. Veliko ljudi, transparenti z napisi iskrenih dobrodošlic, folklorne skupine, cvetje, godbe! Pa tudi solze! Tokrat solze sreče, saj je vlak pripeljal v miru in k dobrim prijateljem!

Težko bi bilo našteti vseh 34 krajev, kolikor je v zadnji akciji gostilo Slovence. Težko bi bilo tudi našteti kraje iz katerih so prišli Slovenci. V domovih so se obujali spomini na težke vojne dni, nič manj pa ni bilo tudi govora o snidenjih, ki so bila na eni ali drugi strani po letu 1961. Bili so mitingi v počastitev slavnih dogodkov srbskega naroda. Bile so občinske proslave ob občinskih praznikih (recimo 13. oktobra Čuprija in Paraćin). Bila so čudovita snidenja na cesti, ko so preprosti ljudje videli goste: »Zdravo, prijatelji iz Slovenije!«

Nekdo je iztisnil iz srca: »To je največja in najbogatejša parada prijateljstva na svetu!«

NA SVIDENJE, PRIJATELJI, LETA 1983 V SLOVENIJI, V NAŠIH DOMOVIH IN SRCIH

Čeprav je letošnji obisk trajal dan več kot prejšnji, je kar prehitro minil. V letošnjih dneh obiska je nastalo novih zgodb za celo debelo knjigo. Ko je vlak peljal nazaj proti domu, je večina strmela skozi okna ali razmišljala na sedežih. Koliko bogastva! Ljudje z ljudmi, z roko v roki, s srcem v srcu. Preprosto rečeno: res je, srečni smo, ker nimamo doma samo v lastnem vrtu in prijatelje na lastnem dvorišču.

Z vsemi vlaki je potoval ali ob njih sodeloval (tokrat tudi fotografiral):
TONE VRABL

V ni dino Boško Antić, ki je novembra 1961 kot takratni sekretar OK SK Čuprije pripeljal delegacijo na razgovore v Celje. Po tridnevnih razgovorih so sklenili, da bodo sprejeli odlok o pobratenju obeh mest. Torej je letos 20 let sodelovanja med Čuprijo in Celjem!

Vračarica sta dve večji plantaži: v eni gojijo gobe tanu tudi postregli!) in v drugi kutne (to je največja tudi naš posnetek).

Na vseh zaključnih prireditvah so bili podobni prizori, kot v Čuprijі. To lahko trdimo za Trstenik, Gornji Milanovac, Vrnjačko Banjo, Kosjerić, Arilje, Kruševac... Stari pa tudi novi prijatelji so se poslovili z iskreno mislijo: »V našem vrtu je naš skupen dom!« In ob slovesu smo si zaklicali: »Z vlakom na svidenje leta 1983, po drugih potih pa že mnogo prej.

TITOVO VELENJE: PRIZNANJA ZA VARNOSTNO OSVEŠČENOST

Čeprav dejavnost varnosti pri delu le počasi, »po kapljicah«, prehaja v zavest delovnih ljudi, predvsem vodstvenih, pa so v nekaterih kolektivih že zdavnaj spoznali pomen in tudi korist tovrstnih prizadevanj. Gre za organizacijo varnega opravljanja dela, za izboljševanje delovnih pogojev, za nudenje prve in zdravniške pomoči, za prizadevanja na področju varstva okolja in narave, varstva pred požari in samozaščitno naravnanost, za pospeševanje inventivne dejavnosti na področju varstva pri delu in še kaj. Gre torej za humanizacijo dela, ki pa je poleg doseganja dobrih poslovnih rezultatov in razvijanja samoupravnih ciljev, gotovo skupen interes.

Da bi takšno prizadevanje pospešili, so v TGO Gorenje v Velenju na predlog službe za varstvo pri delu in ob pobudi uredništva beograjskega časopisa »Zaštita na radu«, podelili šestdesetim delavcem priznanja in značke »varstvo pri delu v službi človeka«. Dogodek je doživel vse priznanje sindikata ter strokovnih služb, ob poimenovanju Velenja po Titu pa je bil to še eden drobnih, a pomembnih trenutkov, ki obvezuje prejemnike priznanja in druge, da še naprej gojijo varnostno kulturo in prispevajo k boljšim delovnim uspehom na poseben, pomemben način.

JOŽE MIKLAVC

ZA POŽIVITEV DRUŠTEV V ŠENTJURSKI OBČINI

Tudi v šentjurski občini imajo društva raznorazne težave, kje jih pa nimajo? So društva, ki so na papirju, ki životarijo, ki se ubadajo s problemi in so kraji, kjer jih sploh ni, pa bi bila potrebna.

O vsem tem so se nedavno pogovorili, pripravili vprašalnik, na osnovi katerega bo izdelana analiza kot pripomoček, da bi dosegli določeno oživitev društvenih aktivnosti, kar bo naloga posebnega vskladitvenega odbora.

Najpomembnejše naloge v prihodnje bi bile:

Krajevne organizacije SZDL naj bi proučile možnost ustanovitve novih društev, za katere se kaže interes. Društva naj bi se vključila v aktivnost priprav na volitve, v povezanosti sorodnih društev pa naj bi odigrale večjo vlogo občinske zveze društev. Vsled slabih finančnih pogojev je treba prek SIS in zvez zagotoviti vsaj najnujnejši denar, izboljšati je treba informiranost o razmerah v društvih, urediti vse okoli statutov in pravil, reševati prostorske stiske itd.

Za razmere in učinkovitost v društvih so seveda odgovorne družbenopolitične organizacije, kajti društva imajo družben pomen in niso, kot nekateri mislijo, zgolj združba posameznikov okoli neke konkretne dejavnosti.

DRAGAN SLAKAN

Franc Toplišek

Franc Petek

GORNJA VAS

NOVA CESTA

Prebold bližji vaščanom

Pred kratkim so predali namenu novo, skoraj kilometer dolgo cesto, ki povezuje Gornjo vas in Prebold. Cesta je asfaltirana, je pa predvsem rezultat prizadevnega dela Gornjevaščanov ter solidarnosti nekaterih delovnih organizacij ter krajanov. O novi cesti sta nam pripovedovala predsednik režijskega odbora Franc Petek in član režijskega odbora Franc Toplišek.

FRANC PETEK: »Koliko je cesta stala, je težko reči, ker je bilo opravljeno veliko prostovoljnega dela, ljudje so prispevali material ter traktorske ure, k vsemu temu pa je treba prišteti še prispevke nekaterih organizacij združenega dela. Tudi takšni so bili, ki so za cesto prispevali po 6000 dinarjev, najbolj pa so se izkazali Vedenikovi, oziroma Zmetovi. Denar za cesto pa so prispevali tudi krajani Šempetra, Matk, Šešč in Prebolda.«

FRANC TOPLIŠEK: »Po novi cesti smo mimogrede v Preboldu. Pot je trikrat krajša kot je bila prej. Ljudje imajo bliže do zdravnika, trgovine in do organizacij združenega dela v Preboldu, kjer so zaposleni. Mislim pa, da je cesta pridobitev tudi za Prebolčane, kajti ne bi bilo prav, ko bi trdili, da je pomembna pridobitev le za nas – Gornjevaščane.«

JANEZ VEDENIK

NOVI tednik

KOMENTAR

Obvezno šolanje in želja, doseči čimboljšo kvalifikacijsko strukturo, sta oblikovala prepričanje, da samo neizobraženi ljudje ostajajo na zemlji. Tako je kmetijstvo ostalo kot edina panoga, kjer izobrazba ni potrebna. Po obiskanosti zimskih tečajev za kmetovalce se vidi, kako jim primanjkuje znanja. Poleg umetnih gnojil in koncentratov, je v vas, v skladu z načelom »tehniko narodu«, prodrl samo še električni pastir.

IZOBRAŽEN KMETOVALEC – POTREBA ALI RAZKOŠJE?

Hrana je pomembna strateška surovina, ki jo mnoge dežele drago plačujejo. Tudi mi moramo iz leta v leto zanjo plačevati dragocene devize. Starostna struktura v naših vaseh ni ugodna – ni mladih, ki bi delali in upravljali s kmetijskimi stroji, zato ostane vsako leto neobdelanih 700 tisoč hektarov zemlje, in prav toliko jo je pravzaprav samo polobdelane. Poleg tega je polovica naših delavcev na delu v tujini iz vrst kmečkega prebivalstva. Svojevrstna brezbrižnost in kratkoročna politika pa kaže na to, da ima kmet največji dobiček, če proda celo najbolj plodno zemljo, za izgradnjo počitniških hišic.

S kmetijsko dejavnostjo se torej ukvarjajo v glavnem nešolani ljudje. V vsej državi sta samo dve šoli za šolanje kmetovalcev, ki trajata po deset mesecev, obe pa sta v Sloveniji – ne v Vojvodini ali v Slavoniji! V srednje kmetijske šole se vpisujejo samo mladi, ki jim vpis v drugo šolo ni uspel. Pa še ti iščejo po končani šoli možnost zaposliti se na delovnem mestu brez terena in vasi.

Da nimajo prav tisti, ki ne zaupajo v šolane kmete, kažejo velike potrebe v Vojvodini, kjer jim primanjkuje pilotov v kmetijski aviaciji in električarjev na posestvih za vzrejo živine. Znanje nam je še kako potrebno. Izobraževalni programi na televiziji, namenjeni kmetovalcem, so večinoma zabavnega značaja; v državi sta samo dva časopisa namnjena vasi – in eden od teh je neke vrste koledar. Med mnogoštevilnimi seminarji širom države ni edino tistih, namenjenih kmetijskim proizvajalcem.

Smisel reforme našega izobraževalnega sistema je v vzgoji kadrov potrebnih družbi. Lahko upamo, da bo tudi kmetijstvo v okviru teh potreb dobilo mesto, ki si ga zasluži, predvsem zaradi razvojne prioritete. Zaneslivejša proizvodnja, odkup, cene in vse ostalo, kar je del socialne varnosti kmetijskega proizvajalca, bo zanesljivo povečalo zanimanje mladih, ki se bodo želeli ukvarjati s kmetijstvom.

TANJUG

ZLATIH 50 LET PRI MASTNAKOVIH

Jože in Rozalija Mastnak praznujeta 50-letnico skupnega življenja. Ob tem jubileju se je v poročni dvorani Skupščine občine Žalec zbrala vsa družina, da bi prisostvovala prisrčnemu obredu zlate poroke, ki jo je opravil Edmund Božiček.

Jože Mastnak se je rodil 19. marca 1895 v Šentvidu pri Grobelnem kot šesti otrok v kovaški družini. Zelo zgodaj mu je umrla mati, tako da niti osnovne šole ni mogel obiskovati, ker je moral prej za kruhom. Ob začetku prve svetovne vojne je bil vpoklican k vojakom in služil rok v Italiji, Srbiji in črni gori. Na Doberdobu je bil težko ranjen. Po vojni se je zaposlil v rudniku Trbovlje, toda kot zaveden član sindikata je kmalu postal nezaželen. Leta 1924 se je preselil v Zabukovico in se tukaj tudi zaposlil v rudniku. V jami je delal vse do leta 1956, ko se je upokojil.

Rozalija Mastnak se je rodila 5. septembra 1903 v kmečki družini. Skupaj je bilo 12 otrok, zato si je tudi ona morala kmalu sama poiskati zaslužek. Kot gospodinjska pomočnica je delala v Ljubljani, toda izdalo jo je zdravje in vrnila se je domov. Pozneje se je zaposlila pri Naprudnikovih v Grižah in tu tudi spoznala Jožeta. V zakonu se jima je rodilo osem otrok, od tega jih živi še sedem. Številna družina je pogosto občutila pomanjkanje, kljub temu sta starša znala svoje otroke vzgojiti v poštene državljane.

Ob jubileju si želita le zdravja zase in za otroke ter njihove družine. Posebno srečna sta, če se pri njima zbero vsi s sedmini vnuki in dvema pravnukoma vred.

T. TAVČAR

PREDSTAVLJAMO AVTORICO »HMELJARJEV«

TRENUTNO HVALE VREDNA BABICA

Fani Svatina – kozjanske gore list je danes Laščanka

Kar devetkrat zapovrstjo, devet tednov smo se na tem mestu srečevali s Hmeljarji, zanimivim in zabavnim podlistkom, ki ga je pisala, bralcem Novega tednika povsem nepoznana, Fani Svatina iz Laškega.

Kdo je ženska, ki zna tako preprosto, tako kritično in duhovito pisati o življenju med obiralci hmelja?

Avtorica Hmeljarjev, Fani Svatina, je kozjanske zemlje list. Tiste trde, težke in neizprosne, pa vendar njenim otrokom tako drage pokrajine. Doma je bilo vedno preveč lačnih ust, petero otrok in pa mati, ki je po očetovi smrti prevzela nase vso težo kajžarskega življenja. Mala Fani pa je bila vedno pisane volje, nagajive narave tudi potem, ko je zrasla v dekle in postala v času vojne vihre mlada obveščevalka na terenu. Vse, kar je videla, kar je slišala, se ji je globoko zakoreninilo v srce in spomin. Potem pa otroci, dom, družina, kar preveč vsakdanjega dela, da bi si lahko umislila kaj takega, kot je pisateljevanje in zapisovanje utrinkov iz življenja, čeprav je ves čas čutila potrebo »da se izpraznim«. Sedaj, ko so otroci pri kruhu, ko je, vsa skromna, zadovoljna s tistim, kar ima, šele sedaj najde čas, da napiše o tem, kar jo je dolga leta v srcu žulilo. Danes je Fani Svatina Laščanka, stanuje pa v najlepšem bloku v Laškem, obdanem s cvetjem, ki se spušča in vzpenja z oken in balkonov.

Fani ima rada naravo, cvetje, predvsem pa – ljudi. Trenutno opravlja, poleg gospodinjskih del še odgovorna in zahtevna dela in naloge baice. Njena vnučka je takrat, ko sva se pogovarjali, vljudno zaspala.

NT: Zakaj ste začeli s pisanjem?

Začutila sem, da še nisem čisto nepotreben predmet. In sem začela premišljevati, kaj ko bi kaj zanimivega napisala iz otroštva, iz mladosti. Nekega dne sem se spomnila, da bi lahko napisala kaj zabavnega in zanimivega iz življenja obiralcev hmelja, o katerih ni kaj dosti napisanega.

NT: Od kod ste zajemali snov, kdaj se je vse, kar ste opisali, dogajalo?

Vsi dogodki, opisani v podlistku, so izpred vojne, iz leta 1939, ko mi je bilo 15 let. Ker je bila doma revščina, smo se dekleta v času obiranja hmelja za silo oblekla in obula za bližajočo se zimo. Ker sem bila radovedna in v letih, ko je mlad človek najbolj dojemljiv za vse lepo in slabo, so se mi ti časi vtisnili globoko v spomin. Tudi krivce sem takrat videla in tudi sama občutila.

NT: Na primer?

Že kot otrok sem rada in veliko brala. To je bilo takrat za tiste razmere nekaj posebnega, zato sem brala skrivaj. Spominjam se, da smo morali v osnovni šoli napisati spis o izgnancih. Ko ga je učiteljica prebrala, mi je zvezek vrgla v glavo in me nadrla rekoč, da tistega nisem napisala sama. Takrat sem jokala, ker se mi je zgodila krivica. Tako globoko se mi je ta dogodek vtisnil v spomin, da sem zasovražila šolo. Končala sem samo šest razredov osemletke.

NT: Kaj vse ste do sedaj napisali?

Največ sem napisala narodopisnih utrinkov iz kmečkega življenja, o vaških posebnežih, o verovanjih na kmetih. Novembra leta 1975 sem od tednika ITD prejela tudi nagrado, ko sem se v Laškem udeležila literarnega tekmovanja. Občasno pošiljam prispevke v Nedeljski dnevnik in Kmečki glas. Skrbno izrezujem in hranim vse objavljene prispevke. Tudi pesmi pišem, navadno so te bolj socialne vsebine pa tudi o otrocih.

NT: Kako so nastajali Hmeljarji, kdo so osebe, ki v podlistku nastopajo?

Enkrat poleti, v neki večji družbi, smo se pričeli pogovarjati o obiranju hmelja. Nekateri smo obujali spomine na ta čas, jaz pa sem si rekla, da bi bilo dobro kaj o tem napisati. Takoj sem začela »zlagati« prve stavke. Mudilo se mi je, saj je bilo treba podlistek končati do časa obiranja hmelja, do konca avgusta. Pisala sem pozno v noč. Čez dan sem obiskovala ljudi, ki so tudi v tistem času ali kdaj pozneje obirali hmelj, da mi še kaj zanimivega povedo iz tistih časov. Pa mi ni nihče kaj dosti pomagal. Kar ne morem verjeti, da lahko nekateri tako hitro pozabljajo. Osebe? Vse so res bile takrat, le da sem si imena zanje izmislila, dogodki so torej resnični.

NT: Kaj sedaj snujete, o čem boste še pisali?

Živo imam še pred očmi odgovornega urednika Novega tednika, Draga Medveda, ki mi je takrat, ko sem prinesla rokopise v uredništvo, spodbudno dejal, da »misli, da bo v redu« in tisti dan, ko sem zagledala prvo nadaljevanje v vašem tedniku. To je zame velika spodbuda za nadaljnje pisanje. Vedno je nekaj v meni, kar mi ne da miru, zato bom še pisala. Za preproste ljudi. Tudi ta podlistek je bil njim namenjen.

MARJELA AGREŽ

CELJE: VEČ TISOČ NOVIH RIB

Najvažnejša naloga sleherne ribiške družine, tako tudi ...ruda celjske, je skrb za ribji ...rod. Ribiči niso samo za to, ...lovijo ribe iz potokov, rek ...ribnikov, marveč, da tudi ...gajo mladice ali večje ribe, ...tako poskrbijo za novo ...rjenje v naših vodah.

Tako bodo celjski ribiči v ...boto, 24. t. m., znova vložili ...Savinjo in Hudinjo nekaj ...soč komadov krapov, ki jih ...do vzeli iz gojitvenih ribni...v na Blagovni.

Vlaganje novih rib bo med ...in 14. uro in sicer na Hudi...i pri Škofji vasi, zatem na ...Savinji pod Gričkom ter pri ...avnem cestnem mostu na ...gionalni cesti Celje–Laško ...Celju.

V Hudinjo in Savinjo bodo ...ožili krape, težke med 500 ...1000 grami.

MB

TURISTIČNO DRUŠTVO STRMEC PRI VOJNIKU

15 LET USPEŠNEGA DELA

Od skromnih začetkov, do 200 članov društva

Bilo je v jesenskem času 1966. leta, ko se je skupina krajanov v Strmcu odločila za ustanovitev turističnega društva. Šlo je predvsem za pobudo posameznikov, ki pa so jo kaj hitro osvojili mnogi v krajevni skupnosti. In še več, društvo je postalo pomemben dejavnik pri razreševanju krajevnih problemov, zlasti tistih, ki zadevajo varstvo in olepšavo okolja. Zato društvo še danes skrbi za urejanje zelenic, nasadov, za okolje spomenika NOB in drugo. In ne samo to. V delovnem načrtu so redna predavanja, izleti, zlasti pomembni pa so večeri jugoslovanske folklore, ki so postali tradicionalna prireditev tega kraja in tista, ki vsako leto privablja veliko število gledalcev.

V društvu so veliko napravili tudi na propagandnem področju. Izdali so razglednico kraja in ličen prospekt.

O vsem tem in sploh o aktivnosti društva je na svečanosti, v soboto zvečer, poročala predsednica Mira Šeško, ki pri tem ni pozabila omeniti tistih, ki so utemeljili delo domačega turističnega društva. Tako je v imenu društvene uprave podelila lepa priznanja prvim odbornikom turističnega društva, dosedanjim predsednikom in ne nazadnje gostilničarjem v krajevni skupnosti, ki očitno dobro sodelujejo z društvom.

Tako so priznanja kot prvi odborniki prejeli: Darinka Vizjak (tajnica), Ivanka Lesjak (blagajničarka) ter člani ci Ivica Stolec in Marija Vranc. Prvi predsednik Oton Samec, starejši, je pred kratkim umrl.

Diplome so dobili tudi dosedanji predsedniki: Srečko Petrič, Srečko Sluga in Oton Samec mlajši.

Posebna priznanja so prejeli tudi trije gostilničarji v krajevni skupnosti, kar je vsekakor dokaz njihovega dobrega dela z društvom. To so Ivica Stolec, Ivanka Koprivnik in Ivan Klinc.

Na slavnosti pa ni ostalo samo pri priznanjih, ki jih je podeljevalo turistično društvo. Tudi samo ga je dobilo iz rok predsednika krajevne konference SZDL Toneta Pešaka.

Lep slavnostni in jubilejni dogodek so popestrili še domači pevci pod vodstvom Petra Selčana, otroci osnovne šole s petjem, deklamacijo in igrico in ne nazadnje mladi iz Socke.

M. BOŽIČ

CELJSKA KOČA – LETOS NIČ NOVEGA

Celjska koča bo letošnjo zimo pričakala v stari obleki. Le malce prenovljena bo, sicer pa nič novega. Ta prenova velja za staro vlečnico, ki je dobila nove bobne in sidra in bo nared že prvi dan smučanja in ne šele med sezono. Tudi teptalni stroj je pripravljen za urejevanje smučišča pod Tovstvom.

Prizadevanja za postavitev nove, 650 m dolge vlečnice, ki bi prepeljala 78O smučarjev na uro, so obtičala, čeprav je Izletnik zbral precej sredstev za to pomembno naložbo, žal pa niso mogli uskladiti roka za njeno dobavo. Tako bo ta naloga ostala za prihodnje leto. Ne glede na to pa je pomembno, da se je pozivu za združevanje razmeroma malenkostnih sredstev za usposobitev Celjske koče v močnejše športno in rekreacijsko središče, odzvalo nekaj celjskih delovnih organizacij. Tako Aero, Kovinotehna, Železarna, Žična, Merx, LIK Savinja, Etol in EMO.

Dela za nakup nove vlečnice so torej pred vrati, namesto nje pa zna stati pod Tovstom že to zimo manjša vlečnica. To samo v primeru, če bo tudi teren ustrezal njenim tehničnim zmogljivostim.

Do zime bodo pri Celjski koči uredili in tudi povečali prostor za parkiranje vozil. Tako bo Celjska koča letos bolje pripravljena na zimski čas, kot je bila lani.

MB

SREČANJE GASILCEV VETERANOV

...bčinska gasilska zveza Celje je pri...vila sedmo srečanje gasilcev vete...ov. Zbralo se jih je več kot 70. V 23 ...ilskih društvih OGZ Celje pa je še ...članov, ki so stari več kot 60 let.

Med najstarejšimi je Franc Dolinšek iz GD Škofja vas, ki je letos dopolnil 87 let. Prav toliko je star tudi Bogomil Špindler iz GD Vojnik. Po letih članstva v gasilski organizaciji pa ima najdaljši staž Franc Svajger iz Vojnika, ki služi gasilstvu že 67 let! V letošnjem letu je pet članov, ki so gasilci že 60 let: Štefan Božnih iz Dobrne, Franc Dolinšek iz Škofje vasi, Ivan Toman, Franc Koželj in Ivan Zupanc, vsi iz Teharij pri Celju.

FM

...REZE

...LANINCI DELAJO

...ogovor s Slavkom Brečkom

...ri OO ZSMS Breze se že ...go časa dogovarjajo o ..., da bi se v okviru njene ...anizacije ustanovila pla...ska sekcija in se povezala ...bližnjim planinskim druš...m. Tega pa bi prav gotovo ...bilo, če se za to ne bi pote...al nadobudnež za to po...je, sicer pa tudi aktiven ...dinec pri MO in KD ...bni dol, Slavko Brečko.

»Vseskozi sem si želel v ...ine. Ko sem bil še vaje... pri Avto Celju se mi je ...udila možnost, da grem z večjo skupino sodelavcev na Triglav. Nisem dolgo pomišljal,« pravi Slavko.

»Spoznal sem, da je hoja v gore, kjer lahko prisluhneš tišini in si tako rekoč spojen z naravo pravo zadovoljstvo, zato sem se začel vse bolj posvečati planinstvu. Čutil sem, da je še veliko ljudi takšnih, ki bi radi šli v planine, toda možnosti za to je v tem kraju bilo zares malo, ker ne veš, s kom in kam varno čez plan.«

Slavko se je zato odločil, da opravi tečaj za mladinske vodnike za visokogorje in ga 1978 leta tudi uspešno opravil pri Planinski matici v Ljubljani. Takoj po opravljenem tečaju je svoje znanje preizkusil, ko je pri mladinski organizaciji organiziral in tudi sam vodil pohodnike na Triglav.

Tako se je začelo.

Pred dnevi so se že tretjič vrnili planinci s pohoda na Triglav, ki vse bolj kaže, da bo na Brezah postal tradicija.

»Vedno večja je skupina in vedno lahkotnejši jim postajajo koraki,« zatrjuje Slavko in nadaljuje. »Do sedaj ni bil še nihče razočaran, če pa bi bili še nekoliko bolj teoretično podkovani, bi bilo pa še gotovo boljše, za kar pa v bodoče tudi ne bo težav, saj imamo v naših vrstah obetavno mentorico planinskih krožkov.«

Torej, dobra volja in malo poguma še manjka in tudi na Brezah bo lahko zaživelo planinarjenje.

Slavka čaka v septembru še vzpon na Mt. Blanc in upajmo, da bo tudi to preizkušnjo dobro premagal, saj je velik optimist, povrhu pa poln zanosa in življenjske moči.

Tudi tisto, da je nor tisti, ki gre dol, mi ni pozabil povedati.

VLADO MAROT

...ABORNIKI SODELUJEJO Z VRTCI

...rni so najmlajši člani Zveze tabornikov Slovenije. Praviloma so ...i od 4 do 7 let. V celjski organizaciji taborniki pogrešajo murne, ...so se odločili, da stopijo v vrtce in jih tam vprašajo, kaj menijo o ...rnikih in o njihovem delu. Na igrišču vrtca na Kajuhovi ulici, ..., kjer je bodočih murnov največ, so postavili šotore in zanetili ...orniški ogenj, povabili še starše, s tovarišicami vzgojiteljicami pa ...domenili o sodelovanju. Zveza tabornikov občine Celje bo nudila ...em vso taborniško opremo, prav tako bo organizacije poskrbela ...mentorja, ki bo povezoval vrtec s taborniki. In, ker je dejavnost ...e tabornikov specifična, predvsem vzgojna oblika dela in združ...anja otrok ter mladine, so bili v vrtcih takoj za sodelovanje, otroci ...starši pa najbrž tudi.

M. AGREŽ

ljubljanska banka
Splošna banka Celje

S POSOJILOM DO STANOVANJA

Prvega oktobra letos je začel veljati nov, oziroma dopolnjen pravilnik o stanovanjskih posojilih občanom. Velja v vseh temeljnih bankah v okviru Ljubljanske banke Združene banke, torej tudi v Ljubljanski banki Splošni banki Celje.

Pravilnik je obširen, natančen, zato danes samo nekatere novosti, ki so značilne in pomembne za vsakogar, ki se odloča za pot: tudi s posojilom do stanovanja.

– Banka daje po tem pravilniku posojila tudi za odkup solidarnostnih stanovanj od samoupravnih stanovanjskih skupnosti, kadar takšna stanovanja odkupijo mlade družine.

– V skladu z 32. členom družbenega dogovora o stanovanjskem gospodarstvu (Uradni list SRS 15/81), je višina vseh posojil, ki jih pridobi občan lahko: pri nakupu etažnega stanovanja, 80%, pri zadružni stanovanjski gradnji 75%, pri gradnji zunaj stanovanjske zadruge 6O% in za prenovo stanovanj 80% od predračunske vrednosti, oziroma končne cene, upoštevaje pri tem 90% kv. metrov standardne stanovanjske površine.

– Najdaljša odplačilna doba za posojilo na podlagi namenskega varčevanja je 20 let, na podlagi vezave sredstev 15 let, za posojilo za pridobitev stanovanjske pravice na družbenem stanovanju pa 5 let.

– Obrestna mera za posojila je 5%.

– Na podlagi namenskega varčevanja, kadar občan gradi ali prenavlja stanovanje, lahko celotna privarčevana sredstva dobi v gotovini.

– Doba varčevanja je od dveh do desetih let, višina posojila pa od 140% do 800%.

– Na podlagi vezave dinarjev pridobi občan 220% posojila, na podlagi prodaje tuje valute pa 250% posojila. Posojilo dobi po preteku 6-mesečne čakalne dobe, razen za posojilo za pridobitev stanovanjske pravice, katerega pridobi takoj. Doba vezave je od 3 do 16 let, doba vračanja posojila pa je eno leto krajša od dobe vezave (od 2 do 15 let). Obrestna mera za posojilo je 5%, vezana sredstva se ne obrestujejo.

– Občan lahko pridobi posojilo tudi na podlagi predhodnega namenskega varčevanja za dobo od 3 do 10 let, po končanem varčevanju pa veže privarčevana sredstva za čas od 3 do 16 let. Višina posojila je od 350% pri triletnem varčevanju do 750% pri desetletnem varčevanju. Za čas varčevanja se občanu privarčevana sredstva obrestujejo po 7,5% obrestni meri. Po končanem varčevanju veže privarčevana sredstva brezobrestno, posojilo pa pridobi po 5% obrestni meri.

– V primeru, da občan posojilo na podlagi vezave sredstev predčasno odplača, se mu za ustrezni del predčasno sprostijo tudi vezana sredstva.

– V kolikor ima občan sklenjeno pogodbo o namenskem varčevanju po prejšnjem pravilniku, lahko, v kolikor so pogoji po novem pravilniku zanj ugodnejši, spremeni pogodbo v skladu z določili novega pravilnika.

To so samo bistvene spremembe v novem pravilniku, sicer pa tudi zdaj velja pravilo: vsa podrobnejša pojasnila dobite v eskopozituri LB Splošne banke Celje, oziroma na sedežu sektorja za stanovanjsko in komunalno gospodarstvo, Celje, Vrunčeva 1.

MLADI PIŠEJO

NA SREČANJU PIONIRJEV DOPISNIKOV

Od 18.–19. septembra je bilo XIII. srečanje pionirjev dopisnikov v Žalcu. Srečanje se je odvijalo v prijetnem vzdušju med mladimi na OŠ Peter Šprajc-Jur.

Ob prihodu so nas pričakali gostitelji – naši vrstniki in nas po kosilu odpeljali na svoje domove.

Popoldne smo si v osnovni šoli ogledali bogato razstavo pionirskih šolskih glasil, iz katerih smo lahko razbrali utrip pionirjev dopisnikov in literatov z drugih šol.

Po razstavi smo zasedli manjšo dvorano, kjer smo se pogovarjali z našimi književniki in novinarji Miho Matetom, Francetom Forsteničem in Jožetom Snojem. Seznanili smo se z marsičem zanimivim v zvezi s književnostjo in novinarstvom.

Potem smo se razdelili v štiri skupine in obiskali jamo Pekel, ribogojnico in hmeljarno, muzej občinske gasilske zveze ali čebelnjak v Gotavljah.

Toda izlet ni brez koristi šel mimo nas, kot po dogovoru smo takoj zapisali svoje vtise, kar smo drugi dan lahko prebrali v biltenu. Tudi drugi dan je bil ustvarjen za veselo srečanje mladih. Zjutraj smo se pogovarjali z uredniki časopisov, revij in radia. Razpravljali smo o svojih željah, pričakovanjih, nasploh pa o časopisu, ki ga prejemajo v šolah. Prejeli smo darila in diplome v spodbudo za nadaljne sodelovanje s časopisi, revijami in radiem.

Medtem so šolo obiskali pionirji grafiki, ki so razstavljali svoje grafike, in akademski slikar Miha Maleš, katerega slike smo tudi videli. Zaključno slovesnost so pripravili učenci z OŠ Peter Šrajc-Jur. Peli so, igrali, recitirali in plesali, potem so nas napotili v gasilski dom. Tu smo dobili značke in bilten, v katerem so bila že objavljena naša poročila, pesmi in spisi.

Prireditev je gladko potekala, ob koncu pa so podelili še nagrade za najboljša glasila. Bilo je sicer nekaj spodrsljajev, ki pa niso vredni omembe, saj smo dvorano zapustili zadovoljni in prijetno presenečeni.

Srečanje je mimo. Pionirji dopisniki se sedaj še bolj zavedamo, kako pomembno je naše sodelovanje s časopisi, hkrati pa tudi s svetom in ljudmi, ki ga prebirajo.

Bilo je lepo in veseli smo, da smo v sicer kratkem času strnili obilico zanimivega in prijetnega v lep, prijateljski sestanek mladih dopisnikov Slovenije.

Hvaležni smo tudi našim gostiteljem, ki so nas tako toplo sprejeli, sploh pa vsem, ki so omogočili to srečanje.

BRANISLAVA AUBELJ, 8. a
OŠ Marjana Nemca, Radeče

IGMANSKI POHOD

Od 24. do 29. septembra se je 80 pionirjev planincev iz cele Jugoslavije udeležilo Igmanskega pohoda. Iz Slovenije nas je bilo samo 10, iz celjske občine pa pionirja planinca iz osnovnih šol na Hudinji in na Polulah.

Iz Celja smo se odpeljali na mariborsko letališče, od koder smo poleteli proti Sarajevu. Za naju je bil ta polet še posebno doživetje, saj sva prvič poletela z letalom.

S sarajevskega letališča smo se z avtobusom odpeljali do osnovne šole Igmanski marš v Vogošču. Tam so nas sprejeli pionirji in nas odpeljali na svoje domove. Po izdatni večerji in prisrčnem sprejemu na domovih, smo se zbrali pred šolo, kjer so nas razdelili v čete. Midva sva bila v Črnogorski četi.

Naslednji dan so nam pionirji iz Vogošča pripravili kulturni program in nam zaželeli uspešno hojo na pohodu in prijetno bivanje v Vogošču.

V soboto, to je en dan pred pohodom, nam je udeleženec NOB pripovedoval o Igmanskem pohodu. Glavnina I. proletarske brigade je konec januarja 1942 šla mimo Sarajeva, Ilidže čez planino Igman na osvobojeno ozemlje v Foča. Gazili so globok sneg in se prebijali skozi zamete pri 32° C. Prehodili so 100 km v najtežjih zimskih razmerah. Bili so slabo obuti in oblečeni za zimske razmere. 150 borcev je dobilo težke ozebline.

Zadnjo noč pred pohodom, ki je bil v nedeljo 27. septembra, smo prespali pri pionirjih v Ilidži. V nedeljo zjutraj smo se odpeljali do vznožja Igmana. Pred pohodom nam je še pripovedovala o Igmanskem pohodu udeleženka Mila Čangalić. Nato smo odšli na 8 ur trajajoči pohod. Zavedali smo se, da je bil zimski pohod 1942. leta neprimerno hujši kot naš.

V ponedeljek smo si še ogledali tovarno avtomobilov v Vogošču in znamenitosti Sarajeva. Za spomin smo prejeli nalepko in značko pohoda.

Pred odhodom domov smo se zahvalili pionirjem Vogošča, ki so bili v dneh pohoda naši gostitelji. Izmenjali smo si naslove in sklenili, da si bomo dopisovali.

Čeprav smo bili kar pet dni zdoma, je pohod in bivanje med pionirji Vogošča in Ilidže prehitro minil. Domov smo se vrnili polni prelepih vtisov s tega pohoda. Želiva si, da bi se lahko udeležila še več takih pohodov.

ZDENKO GAL,
OŠ Polule
HELENA LIPAR,
OŠ Hudinja

KONCERT SLOVAŠKIH UČITELJEV

Konec septembra so v Dobrni nastopili pevci učiteljskega moškega zbora iz Slovaške. Zdraviliška dvorana je bila polna poslušalcev. Med njimi je bilo veliko naših staršev, saj smo učenci prodali sto tri karte.

Gostje so peli svoje narodne in umetne pesmi. V program so vključili tudi dve slovenski narodni. Teh so bili poslušalci še posebej veseli. Program so napovedovali v svojem jeziku. Nekaj besed sem razumela, saj so podobne slovenskim.

Za lep in bogat koncert so se pevcem zahvalili naši pionirji. Izročili so jim šopek cvetja in grafični list z motivom Dobrne.

JANCA DEČMAN,
OŠ XIV. divizije Dobrna

ZGLEDI VLEČEJO

Lansko leto so si pionirji OŠ Veljko Vlahović iz Stranic zelo prizadevali, da bi v svoji krajevni skupnosti ohranili čisto okolje. Po številnih očiščevalnih in zbiralnih akcijah, so izvedli tudi anketo med vaščani. Hoteli so zvedeti, koliko družin si želi organiziranega odvoza smeti. S tem da bi ljudje odlagali smeti v smetnjake, bi tudi oni imeli manj dela. Anketa je pokazala, da ljudem ni vseeno, kam odlagajo smeti in da si žele, organiziranega odvoza smeti.

Prvi so se za to odločili krajani strnjenega zaselka Stranice pri šoli. Vaški odbor je zbral prijave in odvoz smeti se je začel lani februarja. Zdaj imajo organiziran odvoz smeti okoli 10 hiš. Vemo, da to ni veliko. Vendar zgledi vlečejo. Zdaj tečejo priprave za odvoz smeti v Križevcu, sliši pa se, da si tega žele tudi v Bukovljah. Pionirji so veseli, da so pri ljudeh vzbudili zanimanje za čisto okolje in ohranitev narave. To pa je tudi nekaj, mar ne?

NADA KOVAČ,
OŠ Stranice

V NEDELJO V VELIKIH LAŠČAH

V nedeljo, 27. septembra je OKS Žalec organizirala za mentorje in vestne člane ŠKD izlet – udeležbo na slovesni prireditvi ob 150-letnici rojstva F. Levstika v Retjah. Avtobus je ustavljal pri vseh šolah v občini in na Vranskem smo bili vsi zbrani. Pot je hitro minevala in naša prva postaja je bil Turjaški grad. Po kratkem ogledu smo se ustavili še pri spomeniku utemeljitelja naše slovenske književnosti Primoža Trubarja v Rašici. Do Velikih Lašč ni bilo več daleč in ob cesti se je že vila dolga kolona parkiranih vozil. Od spomenika, ki so ga F. Levstiku postavili že 2. leto po smrti, smo nadaljevali pot peš v Retje, rojstni kraj pisatelja. Prehiteli so nas vozovi z narodnimi nošami in harmonikaši in že smo se spenjali v hrib, prelep kraj za take veličastne prireditve. Prisluhnili smo pevskemu zboru, slavnostnim govornikom, še posebej tov. Josipu Vidmarju, nato pa so nas vabile najrazličnejše založene stojnice. Potešili smo si lakoto in žejo ter »značkomanijo«, ko smo že slišali vabilo k »orehu«, kjer smo prisluhnili Levstikovi Najdihojci v izvedbi igralke Štefke Drolčeve. Zopet malo ogleda in vabil nas je »rdeči balon« s Polde Bibičem in njegovo interpretacijo Martina Krpana. To nas je še posebno navdušilo in skoraj bi pozabili ob določeni uri na avtobus. Krepke besede Krpana cesarju so nas še spremljale, ko smo se iz Retij spuščali v Velike Lašče.

Nato smo se odpeljali še v Podsmreko in počastili spomin Josipa Stritarja, potem pa na Muljavo, kjer smo si ogledali spominsko sobo J. Jurčiča in Krjavljevo kočo.

Res zanimiva in poučna nedelja. Veseli in polni bogatih vtisov smo se vrnili domov.

BRIGITA ŠERE, 8. a
OŠ Bratov Juhart,
Šempeter v Sav. dolini

PRAZNOVALI SMO DAN PIONIRJEV

29. septembra so na vseh šolah v Sloveniji praznovali dan pionirjev. Tudi na naši šoli smo priredili proslavo.

Nekaj dni pred dnevom pionirjev je moral vsak razred izvoliti pet delegatov, ki bi prišli na proslavo. Iz našega razreda smo bili trije dečki in dve deklici. Nas pet se je udeležilo proslave v torek ob osmi uri. Proslava se je odvijala v glasbeni učilnici. Pred pričetkom proslave je pevski zbor zapel pionirsko himno. Potem so učenci poročali o dejavnostih krožkov. Sporočali so koliko je učencev v krožkih, kako delujejo ter kakšne rezultate so dosegli posamezni krožki na tekmovanjih. Bilo je tudi nekaj vprašanj in pripomb. Ob koncu proslave je bil kulturni program. Nižji razredi so deklamirali razne deklamacije in zapeli pesmice. Ko je bilo konec proslave smo se razšli v razrede. V razredu smo imeli redovalno konferenco. Pogovarjali smo se o uspehu in vedenju nekaterih učencev. To je trajalo dobro uro, potem smo se razšli domov. Pionirski dan je minil zelo lepo. Želim si, da bi bilo še mnogo takšnih pionirskih dnevov.

BOGO ČAKŠ, 6. a.
OŠ Slavko Šlander, Celje

RAD IGRAM ŠAH

Šah igram rad zato, ker je to zanimiva in napeta igra. Igrajo jo povsod po svetu. V šoli imamo ob torkih in četrtkih šahovski krožek. Na prvenstvu za mlajše pionirje sem zmagal s 16 in pol točkami. Igral sem proti sedemnajstim dečkom. Za ta uspeh sem dobil diplomo. Podelil mi jo je mojstrski kandidat Matjaž Mikac. Želim si še veliko doplom.

ANTONIO ČEMAŽAR, 6. c
OŠ I. celjske čete, Celje

NAŠA DRUŽINA

V družini smo štirje člani. Imam sestro. Mamica in očka hodita v službo. Zelo rada pomagam staršem. Večkrat dobim od njih čokolado in sladoled. Očka mi je že sedaj naredil ptičjo krmilnico, da ne bodo pozimi ptice lačne.

LIDIJA DEČAR, 3. r.
OŠ Zreče,
podružnica Gorenje

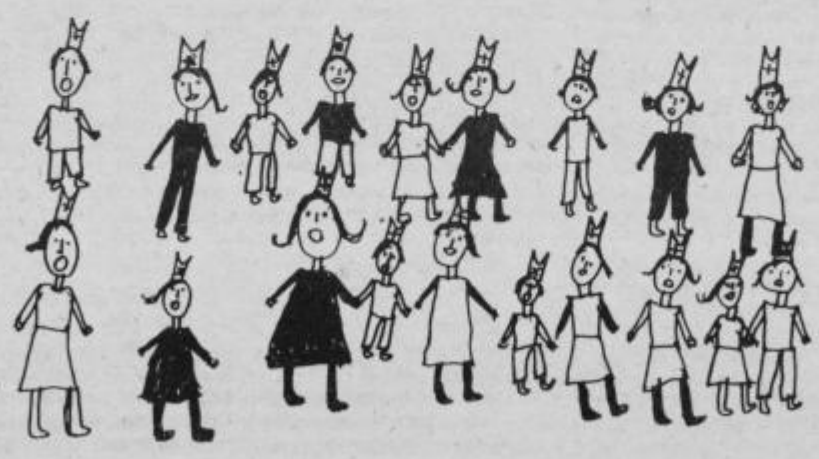

Pionirji radi pojejo – TREZIKA KONEC, 2. r. OŠ Stranice

OTROK – POVZROČITELJ POŽARA

Požar pravimo, da je naravna nesreča, pa v resnici sploh ni tako. Največkrat je povzročitelj požara človek, ki pa mu narava le »pomaga«. Kadar je suša, se bo na primer drevo prej vnelo kot ob dežju. Mnogokrat pa je povzročitelj požara otrok.

Otrok, lahko majhen, ki še ne ve, kaj je to požar. Brezskrbno se igra z vžigalicami (ki mu jih starši ali kdo drug ne bi smel dati) in naenkrat se okoli njega vname trava, veter odnese iskrice v gozd in požar je tu.

Požare pa povzročajo tudi starejši otroci. Močno piha. Otrok prosi starše, naj mu dovolijo zakuriti in v žerjavici speči krompir. Starši mu tega ne dovolijo. Otrok se na skrivaj splazi v klet, vzame škatlico vžigalic in nekaj krompirja. Teče in že je na robu gozda. Tam ga čakajo tovariši, ki so napravili ognjišče. Pove jim, da je vžigalice in krompir vzel na skrivaj. Tovariši ga hvalijo in vsakemu je žal, da ni on storil te neumnosti. Zakurijo ogenj in vsi veselo čakajo, da bo visoko zagorel. Tedaj pa se zgodi nekaj nepričakovanega; veter še močneje zapiha in odnese nekaj iskric v gozd. Fantje tega ne opazijo in se veselo pogovarjajo naprej. Končno nekdo opazi, da za njegovim hrbtom gori in vidi mogočen požar. Fantje se prestrašijo, iz strahu pred kaznijo ne grejo domov, temveč poskušajo požar pogasiti sami.

Dečki niso ubogali staršev in to se jim je maščevalo. Če pa so povzročili požar, bi vsaj pravilno ukrepali, poklicali bi gasilce, ki bi vse skupaj prej in bolje pogasili. Otrok pa, ki ne ve, da vžigalice niso igrače, jih ne bi smel dobiti v roke. Še v mnogih primerih povzročajo požare otroci. Opisala sem le dva, pa mislim, da sta dovolj za premislek pred podobnimi dejanji.

TAJA TOVORNIK, 6. b.
OŠ Bratje Dobrotinšek,
Vojnik

PRVI KRAJEVNI PRAZNIK V POČASTITEV UKRADENIH OTROK

Skoraj vsaka krajevna skupnost praznuje svoj krajevni praznik. Tako je tudi naša Krajevna skupnost Dolgo polje proglasila 21. september za krajevni praznik v spomin »ukradenim otrokom«. V ponedeljek smo imeli proslavo, ki je bila na naši šoli. Proslave so se udeležili vsi tisti ukradeni otroci, ki so se po vojni vrnili v Jugoslavijo. Proslave pa so se udeležili tudi predstavniki ukradenih otrok iz Belgije, Poljske in Francije. Proslava je bila dolga, okolica šole je bila okrašena z zastavami, v telovadnici pa je bila urejena razstava. Vsi ti ukradeni otroci so se ob pogledu na našo šolo in na slike z razstave spomnili težkih dni, ki so jih preživeli prav v naši šoli. Preteklo je že 40 let od takrat, ko se je zgodil ta zločin in prav je, da se spomnimo teh strašnih dogodkov leta 1942 na naši šoli.

Ta šola je bila v letih 1941–45 kraj trpljenja slovenskega ljudstva od koder jih je okupator ločeval in pošiljal v smrt in v taborišča. V taborišča je okupator pošiljal svojce borcev, komunistov, partizanov in zavednih Slovencev. Tako je okupator jeseni 1942. leta poslal v taborišče 1070 pripadnikov narodnoosvobodilnega boja. Veliko ljudi so tudi aretirali, ki so bili na kakršenkoli način povezani z NOB. Na našem šolskem dvorišču so prisilno ločili 600 otrok od mater, ki so bili stari manj kot 18 let. V šolski okolici so se slišali klici otrok in mater. Vsi so jokali, ker so vedeli, da se zadnjič vidijo. Mati in otrok sta stegnila roke, vendar nista otipala drug druga, te roke so ostale prazne z bolečino v srcu. Oči so zrle, da bi ujele še zadnji polgled svojega otroka, ki ga bo okupator odpeljal z namenom, da pozabi svoj rod, na svojo domovino, mater in na svoj narodni ponos.

Odrasle so odpeljali v taborišče Auswitz, stare in onemogle so poslali v Tann in Baumgarten na Bavarsko. Nekaj sto otrok so poslali v Frohnleiten na Štajersko, od tam pa v posebno taborišče na Zgornjem Bavarskem. Članica nemškega DRK (rdeči križ) je opisala potovanje teh otrok v taborišče. Bili so lačni, izčrpani. Vozili so se cel dan, hrane niso dobili, majhni otroci so bili mokri, jokali so... Otroci so pazili na otroke, v vagonih je bil vrišč in krik. Pomislimo, da so ti otroci trpeli tudi hude duševne pretrese, vendar niso klonili. Tudi pozneje so stali ponosno z zanosom. S svojo bolečino so stali in se borili za svobodo in za uničenje nacizma. Zato so ukradeni otroci del našega boja za svobodo, ki so kljub vsem bolečinam, ponižanju ostali ponosni na svojo mater, domovino, svoj rod in ostali so tudi zvesti naši domovini Jugoslaviji.

Mnogi se po vojni niso nikoli več vrnili, nekateri še danes ne vedo in tudi nikoli ne bodo vedeli, da je njihova mati bila slovenskega rodu, da so tudi oni nekoč živeli v Jugoslaviji. Nekateri so se vrnili, vendar vrnili so se v porušene hiše, med pobite starše, a vendar vrnili so se v svojo domovino. Mnogim otrokom so ostale telesne in duševne poškodbe. Zgodovina nikoli ne bo pozabila nečloveških dejanj, ki jih je okupator zagrešil med drugo svetovno vojno. Zato se bomo iz teh dogodkov vedno učili, koliko človeških žrtev je terjalo in vedeli bomo, koliko je vredna resnična svoboda, v kateri danes živimo.

MELITA ŠENDLINGER
Prva osnovna šola, Celje

SREČANJE S POLHOM

Počitnice sem preživela pri stari mami v Bočni. Tam imam nekaj prijateljev in prijateljic. Med njimi sta tudi zajec in maček. Z bratrancem imava vsak svojega zajca. Zajca imava v zajčniku, ki pa ni docela napolnjen. V zgornjih dveh policah je železo, vrv, žeblji in še mnogo uporabnih stvari.

Nekega dne sem zajcem dajala hrano. V zgornji polici je nekaj zaropotalo. Pogledala sem. Videla sem majhno živalco z velikimi črnimi očmi. Pomislila sem na podgano ali miš. Vsa prestrašena sem zaprla vrata zajčnika in odhitela k Mitju, ki je mirno počival na čistem zraku.

»Mitja, pri zajcih na zgornji polici je neka živalica. Ima velike oči in dolg rep«, sem se zadrla že od daleč.

»Zopet se ti sanja«, mi je mirno odgovoril Mitja. Večkrat sem že slišala tisto, kar ni bilo treba, a tokrat je bilo res. Na koncu je res vstal in pogledal v zajčnik. Na železu je sedela živalica.

»Polh,« je takoj ugotovil Mitja. Poklicala sem, tudi mamico.

»Kaj pa če je miš?« je vprašala mamica. A Mitja se je samo nasmejal. Že drugi dan sva z bratrancem odhitela po lešnike, ki jih je polh z užitkom pojedel.

Upam in mislim, da bo najin polh dolgo in mirno živel med nama.

KSENIJA ULAGA, 6. b.
COŠ Fran Roš, Celje

ŠE ENA S KOŽUHANJA

LEVICA STROK, DESNICA SLAČI

Koruza je prišla iz Furlanije v 16. stoletju

Kožuhanje ni tako stara …avnost, kot bi na prvi pogled lahko sodili. Večina …ečkih opravil je starejših, …r pač koruze nismo prej …eli. Prišla je iz Furlanije v … stoletju in se šele v 19. …oletju povsem in v celoti …domačila na slovenskih …eh.

Že v prejšnji številki smo …sali, da je kožuhanje ko…stno pa tudi zabavno opra…ilo. Vse manj je tistih veli…ih kožuhanj, kjer so se zbi…ale res velike skupine ljudi … ob večerih razdirale stare …godbe. Vse manj je tudi sta…h ljudi, ki bi kakšne res za…imive zgodbe tudi poznali. …ladi se raje obrnejo k pesmi pa k številnim šalam, pa so zato redki ličkarji, ki bi jim zbadljivi jeziki prizanesli. Takšno je bilo tudi nedavno kožuhanje pri Rudolfu Tržanu z Ravnega pri Dobju. Čeprav se je zvečer na podu zbralo več kot petnajst ličkarjev, nihče ni znal pojasniti, zakaj se vasi reče Ravno, ko pa je vsa vegasta in na številnih gričkih razvlečena. Podobno vprašanje si je še pred desetletji postavljal župnik, ko je padel ponoči po kolovozu in je jel sam sebe vpraševati, kje je Ravno, ko pa je vse krivo…

Gospodar Tržan je kar marljivo hodil med kožuhači s pletenko, vmes pa seveda niso manjkale pripombe, da je naravnal kožuhanje ravno v petek, ko je post, pa bodo morali kožukači jesti podmetene suhe hruške. Najstarejša med ličkarji je bila Terezija Gračner, 84 let pozna njeno življenje, pa je bila pri spretnosti rok tisti večer enakovredna vsem ostalim. Enainosemdesetletna Veronika Gračner (prejšnji teden je bila na prvi strani Novega tednika), njena sestra, ni nič zaostajala. Med najbolj zgovornimi je bila Pavla Volaskova, kar dobro družbo z jezikom pa ji je delal Boštjan, fante domače hiše, pa si je najbrž zato tudi kakšno krepko in hudomušno za svoja leta tudi upal reči.

Ko so takole kožuhači z levico grabili za koruzne stroke in jih z desnico slačili, so izkušeni vezali. Včasih so rekli, da kdor bo dobro vezal, se bo tudi dobro oženil. Vmes so paberkovali o tem in onem, pa niso mogli mimo spomina na zlato tele, ki je menda zakopano nekje pri Ravnem, pa ga seveda nihče še ni videl, iskali pa so ga že. Tako je nanesla tudi beseda na znani Ravenski log, velik gozd v smeri Sv. Križa, meri pa preko 100 hektarjev in se v njem še danes tudi domačini izgubijo na številnih križpotjih, ki prepletajo to pokrajino. Prav v tem logu jo je pred štirimi leti, ko je bila vojaška vaja Planina 77, nek fantič pošteno zagodel »plavim«, ko jim je pokazal napačno pot in je spravil celo motorizirano kolono vozil v močvirno grapo, da so se komaj izmotali iz nje.

Še po nečem je znano Ravno: stari domačini vedo, kako so »potoš'l« v starih časih, torej kuhali pepel za potrebe glažute, ki je bila njega dni še v Jurkloštru. Mama Ignaca Volsaka ve še danes za ves postopek in ga bomo ob priložnosti tudi obelodanili.

Vsa bojazen, da bi tistega petka kožuhači večerjali podmetne suhe hruške, se je razblinila v trenutku, ko so prestopili prag nadvse prijazne in lično urejene Tržanove hiše, kjer so ženske pripravile dobrot, da se preko mize ni videlo. Dobra volja, pesem in skrb za dobro spravljen pridelek sta še dolgo vsrkavala vase tisto srebrno jasno in bistro jesensko noč.

D. MEDVED

…rli vezači, prvi z leve je Boštjan. Gospodar Rudolf Tržan je kar dobro »obhajal« svoje kožuhače s pletenko.

ODLIČNI REZULTATI V TITOVEM VELENJU!

V okviru prireditev ob preimenovanju Velenja v Titovo Velenje je bilo izvedeno tekmovanje z zračno puško od 400 možnih krogov, ki se ga je udeležilo 14 ekip iz raznih krajev Slovenije. Tekmovanje so zelo dobro organizirali strelci strelske družine »MROŽ«. Občinski sindikalni svet Titovega Velenja je za najboljše tekmovalce prispeval lepe medalje, najboljši posamezniki so dobili praktična darila, najboljše tri ekipe pa pokale. Čeprav se sezona za zračno puško še ni niti dobro začela, je kljub temu bilo doseženih veliko zelo dobrih rezultatov! Ekipno: Kranj 1464, Hrastnik 1455, Maribor 1452, Titovo Velenje 1451, Celje 1435 krogov itd. Celjani so nastopili z močno pomlajeno ekipo, ki so jo sestavljali: Barbara Jager 350, Alenka Jager 358, Mladen Petrović 361 in Jože Jeram 366 krogov.

T. J.

MESAREC IN PEPEL PRVAKA

V Beogradu je bila zadnja dirka za državno prvenstvo v kartingu, kjer so nastopili tudi tekmovalci AMD Šlandra iz Celja in ponovno dosegli lep uspeh. V nacionalni skupini je zmagal Jože Mesarec, medtem ko je bil Aleš Pepel drugi med mladinci v kategoriji do 100 ccm. Ostali celjski tekmovalci so dodali z dobrimi uvrstitvami svoj delež k končnemu uspehu, ko je celjska ekipa osvojila drugo mesto. Livk je bil četrti, Prek tretji in Kralj sedmi v kategoriji do 100 ccm ter Krištov tretji v kategoriji do 125 ccm.

Vsi ti rezultati so potrdili, da so Celjani med moštvi drugi, med posamezniki pa sta Jože Mesarec in Aleš Pepel osvojila naslov državnega prvaka.

JK

SOZD merx CELJE
Trgovska delovna organizacija
»TEKO«
63000 Celje, Gubčeva 2

Na oddelkih veleblagovnice T imajo pestro izbiro oblačil in obutve za jesen.

JOSIP JURČIČ

DOKTOR ZOBER

5

Solarjeva hiša je stala zunaj vasi. Tjakaj župan inženirja …odi in gospodarja pokliče ter mu razklada, da zdaj mora …dkleniti in da naj spava inženir na postelji Zobrovega doktorja, ker nič drugače ne more biti. Solar z glavo maje …n pravi:

»Ključ imam, ključ, ali pravzaprav jaz ne smem nikomur odpreti; gospod mi je prepovedal in rekel: nihče se ne sme nobene stvari v moji izbi pritakniti, vse mora tako biti, kakor je.«

»Saj bo tako ostalo, kakor je. Samo tačas, dokler je inženir tukaj, naj notri spi in svoje stvari piše. Dve leti že ni bilo v naši vasi videti Zobrovega doktorja. Sam hudič bi bil, ki bi ga sedaj prinesel.«

»I, jaz si vendar ne upam. Ti ne veš, kakor je, kadar je jezen. On zna tudi coprati. Kdo mi povrne, če mi prašič crkne,« pravi Solar.

»Če si ti ne upaš odpreti, odprem jaz, daj sem ključ.«

Solar da naposled ključ in zdajci vodijo Lisca proti koči, ki je stala v sredi med sadnim drevjem zadaj za Solarjevo hišo. Tedaj tudi tukaj težave! Večje nuje za stanovanje ni nikjer nego tu v Volčjaku, misli Lisec, gredoč za kmetoma.

Odpro in v svoje začudenje zagleda Ivan dobro in čedno, z nekaterimi rečmi ne bogato oskrbljeno a lepo pobeljeno sobo, iz katere je udarila le nekoliko zaduhlost zaprtega zraka.

»Tu pak se bode dalo prav idilično stanovati,« misli si Lisec ves zadovoljen in vpraša: »Čigava je, pripovedujete, ta sobica? In kaj je s tem Zobrovim doktorjem, ki ga večkrat imenujete? Ali je ta soba njegova lastnina? Ali smem vsaj tu brez skrbi ostati? Ali kako je?«

»Brez skrbi,« odgovori župan. »Zobrov doktor ni tako napačen človek, kakor nekateri mislijo; če ga nobeden ne pogovori, jaz ga.«

»To se ve, da je njegova lastnina za zdaj, dokler on živi, če še živi, a po njegovi smrti pa meni pade,« pripoveduje dalje Solar.

»Zobrovega doktorja je, pač da,« pristavi župan.

»Tedaj je ta koča izgovorjena pri vas za kakov kot, za preužitek?« vpraša Lisec, da bi nekaj več zvedel.

»Kot, kot, kot,« potrjuje kmet, »in ne le samo izgovorjen, ampak tudi intabuliran na mojo zemljo. Zobrov gospod se je intabuliral, ni dal drugače: kakor da bi bil jaz kakov pijanec in zapravljivec, ki dolgove dela. Hudo mi je bilo, ali plačal mi je pa res, dasi bi bil jaz njemu imel plačati.«

»A kdo je ta Zobrov doktor? In kje je?«

»E, študiran človek je in še močno. Ko je bil mlad, dali so ga Zobrovi, ki so bili prej na tej domačiji – jaz sem jo na licitandi kupil, ko jo je Zobrov Miha, doktorjev brat, zapravil – tačas so ga bili v šolo dali, pravijo, da bi bil duhoven. Kajpak. Ne vem, katere sorte doktor je. Eni pravijo, da je vse vkup, da zna vse, ker ve vse, kar tisti cesarski in kar oni doktorji, ki ljudi zdravijo. Doma, kadar pride, ne dela nič. Samo toliko vem, da je bil daleč po svetu; tja čez morje nekam je bil šel, še čez deveto deželo: slišal sem, da v Egipt, kamor je bila Marija z Jezuščkom bežala, kakor iz evangelija bero. Vprašati se ga nikoli nikoli nisem upal. Ka se zmisli in še ne odgovarja! Tačas, ko je stari Zober Mihi vse izročil in so v kancliji pismo delali, ni nič vedel, kje je starejši sin, ki je za dohtarja študiral in potlej po svetu izginil. Vendar je dal stari – tačas je bil še bogat – tako v pismo postaviti: Moj starejši sin Drejko, ki je študiral, je tudi moj kakor ta moj mlajši sin Miha; zato pa je moja valja, da se zapiše in postavi v pismo tako, da bode veljalo, dokler sem jaz živ in dokler je moj starejši sin Andrej živ: kajža za hišo z jablani, z orehi in drugim sadjem do plota je last moja ali mojega starejšega sina Drejka, dokler ostanem jaz živ in dokler bode on živ, da bode imel, kam bi položil svojo glavo, če kdaj v nadlogo pride in v silo in če bo hotel pri nas na Volčjaku stanovati, kjer je bil rojen, in da bo vedel, da je tudi on sin Matevža Zobra iz Volčjaka. In takisto, kakor je stari Zober v kancliji govoril, zapisali so gospoda na pismo in priče so se na to podkrižale. Zato sem jaz samo tako tudi kajžo kupil, da jo potlej dobim, kadar gospod umrje, če je nečem odkupiti, ker stari Zober je umrl, oj, tega je že dober čas. Dolgo ni bilo gospoda nič blizu, a nazadnje je prišel. Še denarja mi je dal in pustil sem, da se je intabuliral. Stari je umrl, Miha tudi, ali niti gospod ne more dolgo več živeti, svoja leta ima.«

»Dve leti ga že ni bilo? A prej? Je li prej večkrat prihajal?« vpraša Ivan.

»Prej? E, več let nismo vedeli, ali je živ ali ne in kje je. Tudi zdaj ne vemo. Jaz sem mislil, ko sem to domovje kupoval, da je gotovo umrl. Gospoda so mi rekli, da moram mrtvega tožiti. Kar pride, kakor da bi z oblakov pal. Potlej je prihajal nekaj časa večkrat, sedaj pa redko.«

»Če hočete več zvedeti, v gradu ga bolje poznajo,« župan reče Liscu.

»In zadnjič, ko je bil tu, ti je pisal, da pride,« pravi župan kmetu. »ker sedaj ni nič pisal, te ga ne bode.«

»Zadnjič tudi ni pisal, tisto je bilo prej enkrat, ko je pisal,« reče gospodinja Solarica, ki je bila blizu prišla. In med možem in ženo se počne prevažni prepir, ali je bilo zadnjič ali še prej, »tisto, ko je pisal.«

Tako nekoliko podučen, kje je, uredi in udomači se inženir v izbi, kakor se je dalo.

Razen čiste postelje in vsega za to pripravljenega perila stal je v kotu še težak z železom okovan part kovček brez ključa in na steni je visela draga puška dvocevka. Stoli so bili gotovo iz mesta naročeni in tudi naslonjač je bil prav komoden sedež. Stene so bile gole in nikjer ni bilo nobene olepšave. Na okenski polici najde dve knjigi v jeziku, ki ga ni razumel.

Prvo noč je izvrstno spal v sobici neznanega si Zobrovega doktorja, po vsem soditi jako zanimivega moža v nezanimivem Volčjaku.

PETO POGLAVJE

Dobro se je bil Lisec naposled utaboril in, ker ni imel velikih potreb, bil je še precej zadovoljen.

Društva, namreč omikanega, ni imel nobenega. Kvečjemu da je bil v nedeljo šel v bližnji trg in tam s honoraciorji znanje storil. Ali tudi do teh ga ni posebno vleklo, ker vsi vkup niso znali druge zabave, nego da so igrali tisto igro, o kateri Schoppenhauer govori, da, kadar ljudje nimajo misli, da bi jih med seboj menjavali, potem menjavajo – karte in se obirajo za goldinarje.

Imel pa je dela več in to je dostikrat, če ne najkratkočasnejši, pa najpoštenejši in najkoristnejši tovariš. Dela pak mu ni manjkalo, ker razen tega, zaradi česar je bil prišel na pogodbo s kmeti sem, imel je še druga naročila. Posebno mu je v tej stvari bil na pomoč okrajni sodec g. Pevec, kurator gospice Line, sicer tih, a pri kmetih priljubljen mož, ki je povsod okoli z uspehom ljudi nagovarjal, naj dajo dvomljive stvari na polju in v gozdu premeriti, da bodo imeli prihodnje zemljiščne knjige bolj v redu.

NAGRADNO KRIŽANKO VAM POKLANJA »MODA«

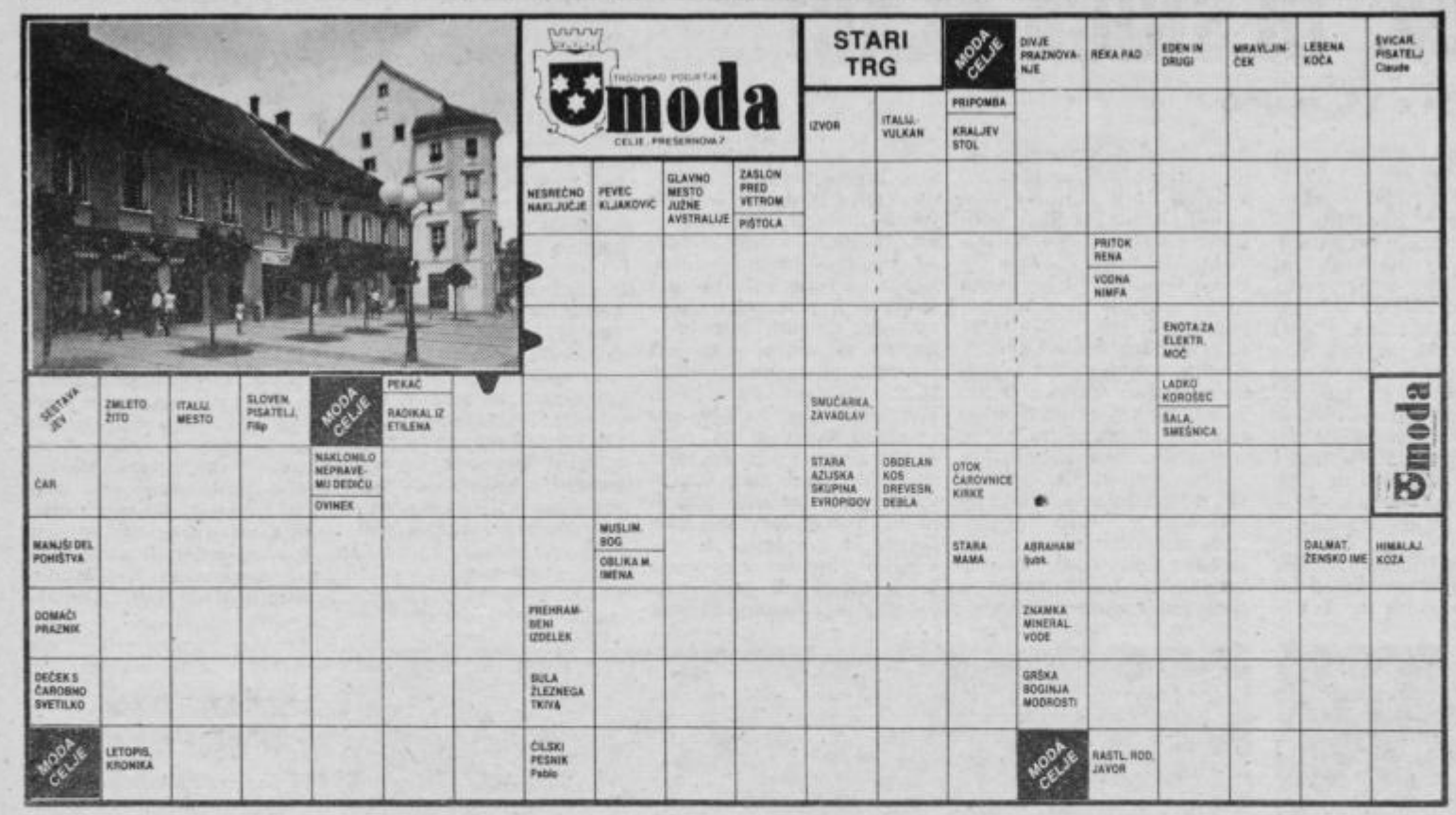

NAGRADNI RAZPIS

1. nagrada 300 din
2. nagrada 200 din
3. nagrada 100 din

Pri žrebanju bomo upoštevali le pr vilne rešitve, pošljite jih najkasneje d torka, 27. oktobra do 9. ure. Reše križanke lahko prinesete tudi osebn na vhodnih vratih je poštni nabiralni Na kuverto napišite »NAGRADN KRIŽANKA« in svoj točni naslov.

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE »EMO«

Vodoravno: OMARA, DOPIS, RA KUN, AGAPANT, KVADER, LO KARDA, GARNITURA, ALAIN, UR NA, OŽINA, GA, SADRA, HRT, IN CIATOR, KRIŠNA, IRAČAN, TE ARAKAN, BARK, RETUR, LANA KRASTA, INARI, ASA, AKRA JANA.

IZID ŽREBANJA

1. nagrado 300 din prejme Mitja ŽI Čopova 1, 63000 CELJE

2. nagrado 200 din prejme Ciril JU HAR, Ul. 31. divizije 54, 64000 KRAN

3. nagrado 100 din prejme Mar OZIS, 63225 PLANINA

Nagrajencem iskreno čestitamo! N grade boste prejeli po pošti.

Zakaj je tako...

ZAKAJ IMA KROMPIR »OČI«?

Vsak krompir ima na sebi brazgotine, ki jim pravimo »očesa«. Očesca so klice, iz katerih bo pognala nova rastlina. Če pustimo krompir dolgo v toplem prostoru, bodo začeli iz očesc rasti bledikavi repki. Če bomo te izrastke posadili v zemljo, bo zrastel nov krompir.

Mnogi mislijo, da je tisti del krompirjeve rastline, ki ga mi jemo – korenina. To ni res. Ljudje jemo v resnici gomolje krompirja, pravzaprav podzemno steblo. Rastlinam, ki imajo takšno podzemno steblo, pravimo, da so gomoljaste. Na krompirjevem gomolju je mnogo brazgotinic, iz katerih pozneje poženo izrastki, ki so v resnici nova rastlina. Tem brazgotinam pravimo po domače »očesca«. Zato krompirja ne razmnožujemo s semenjem iz cvetja, temveč razrežejo gomolje na toliko delov, kolikor ima očesc, te pa potem zakopljejo v zemljo. Zato pravimo, da krompir sadijo.

OSEM KILOGRAMSKI RUNKELJ

Lidija in Jožica iz Celja sta bili nedavno tega v Žetalah pri Žerakovih na kožuhanju. Pa sta videli tale zajeten runkelj, ki tehta natanko 8 kilogramov in 20 dek. Na hitrico je podoben mlademu pruleku odprtega rilca.

Zgovoren dokaz, da je letošnja letina vendarle rodna, utegne kakšen dvonožni »runkelj« zanikati z »analitično oceno«, da je ravno dobra rodnost podlaga za neizbežno izgubo.

AMADEUS POROČA

Psssttt... ne povejte sosedu. Zadnjič sem obiskal duhovnika in pri njem naročil cerkveni pogreb. Tako bo moja pokojna babica imela ob grobu lep govor. Prav takšnega kot sosedov Pepe, ki je bil zelo prizadeven funkcionar. Za vse ostale nepomembne smrtnike pa je izgleda škoda poslovilnih besed.

ljubljanska banka
Splošna banka Celje

Limitiran ček je novost namenjena izboljšanju poslovanja obrtnikom. Gornja vrednost limitiranega čeka je neomejena v okviru sredstev na računu. Zato je limitiran ček primeren za plačila večjih finančnih obveznosti. S temi čeki je možno dvigati tudi gotovino.

5

Piše in riše: JELKO PETERNELJ

VELIKA IGRA

KOŠARKAŠKI KLUB COMET

LASTNI KADRI

20 let skrbnega dela z mladimi

Košarkaški klub Comet iz Slovenskih Konjic je letos za svoje uspešno delo prejel priznanje občine Slovenske Konjice. Dvajset let mineva, odkar so v Slovenskih Konjicah pričeli igrati košarko. Ko sekcija pri telovadnem društvu Partizan so tekmovali v medobčinski ligi Celje, od leta 1963 pa se je članska ekipa uvrstila v drugo republiško ligo vzhod in od takrat do danes vseskozi nastopa na tekmovanjih republiške ravni, kjer dosega lepe uspehe.

Uspešni so pionirji, kadeti in mladinci, člani so od leta 1979, v prvi slovenski ligi in v prvi republiški ligi so v letih 1973 in 1974 nastopale tudi članice. Nekdanja košarkaška sekcija pri TVD Partizanu se je leta 1963 osamosvojila in nastopala z imenom Košarkaški klub Konjice, leta 1968 so se preimenovali v Konus, leta 1979 pa je pokroviteljstvo nad klubom prevzela delovna organizacija Comet iz Zreč.

Kljub spremembam imena pa uspešno delo ves čas spremlja dvoje – poudarek delu z mladimi in skrb za lastne kadre, ki so zrasli v klubu. Trenerji mu ostajajo zvesti, prav tako vodstvo kluba, predvsem pa njegov predsednik Vili Klančnik. Njemu pripisujejo tudi največ zaslug, da klub sploh še obstaja, saj se je košarka pred petimi leti znašla v občini v hudi krizi. Takrat so tudi prenehali igrati košarko v štirih klubih. Od petih je tako kljub vedno boljšim prostorskim pogojem, novim igriščem in telovadnicam, vzdržal samo en klub.

»Celoten koncept pri nas vodi k uničenju kolektivnih športov,« pravi Vili Klančnik. **»Posameznik raste s kolektivom. Kljub temu ali ravno zaradi tega pri nas tudi nismo nikoli zadrževali najuspešnejših posameznikov pri njihovem vzponu, čeprav je za nas predstavljal izgubo. Zavedati pa se moramo, da je edina stimulacija za amaterske klube tekmovanje. Saj to pri košarki ni najdražje – dražja so igrišča, trenerji in oprema!«** Vili Klančnik ima prav. Še preveč prav, saj je tudi bojazen, da bo edini košarkaški klub v konjiški občini propadel, če se bodo tekmovalna pravila še naprej spreminjala, upravičena.

Danes v klubu deluje šest ekip, ki nastopajo v republiških ligah, poleg tega pa še 12 prvih in drugih sekcij, kjer nastopa 250 igralcev in igralk. Želimo si lahko, da njihovo delo ne bi bilo zaman.

MILENA B. POKLIČ

PETERICA V REPREZENTANCI

V Trbovljah je bilo izbirno tekmovanje najboljših slovenskih kegljačev in kegljavk za vstop v republiško selekcijo, ki ima pravico sodelovanja v kvalifikacijah za prazna mesta v državni kegljaški reprezentanci.

Nastop v Trbovljah je bil dejansko osmi nastop vseh najboljših kegljačev Slovenije, kjer je izmed celjskih kegljačev dosegel najboljši rezultat Alojz Urh, ki je bil drugi, saj je porušil 948 kegljev. Žal pa mu ta rezultat ni zadoščal za boljšo uvrstitev, kajti svoj spodrsljaj iz Krškega in Senovega ni mogel nadoknaditi. Kačič je bil v Trbovljah osmi z 884 keglji, Tomažič deveti 859 in Nareks dvanajsti z 834 keglji.

Po skupnem zbiru kegljev sta si priborila mesto v republiški osemčlanski selekciji Ludvik Kačič kot tretji in Stanko Nareks kot peti.

Med kegljavkami v Trbovljah je bila izmed celjskih tekmovalk najboljša Metka Lesjak na četrtem mestu s 416. keglji, Jožica Šeško je bila sedma 404 in Tončka Pečovnik deveta 398 kegljev. V reprezentanco Slovenije so se uvrstile kar tri kegljavke iz Celja in to Jožica Seško, Tončka Pečovnik in Metka Lesjak.

Tako se bo kar pet predstavnikov celjskega kegljaškega kluba potegovalo za vstop v državno reprezentanco. To je lep uspeh za Celje, ki postaja z novim kegljiščem na Golovcu kegljaški center Jugoslavije.

J. KUZMA

ŽOGA JE OKROGLA

II. zvezna liga: tudi v 11. kolu so nogometaši Rudarja iz Titovega Velenja doživeli hud poraz, tokrat v Vinkovcih, kjer jih je premagal Dinamo s 5:0. So na predzadnjem mestu z 7. točkami in negativno razliko v golih.

Republiška liga: po 9. kolu imajo nogometaši Šmartnega osem krepkih zmag in en poraz, to pa pomeni da vodijo na lestvici pred sicer favoriziranim Mariborom. Zadnjo zmago so zabeležili v Ljubljani nad Slovanom 1:0, gol pa je v zadnji minuti dal Kopušar.

Vzhodna liga: derbi je bil v Celju, dobil pa ga je Kladivar s 3:0 nad mozirskim Elkrojem. Gole so dali Benčina, Jurkovnik in Koren, Steklar je v Rogaški igral neodločeno 0:0 z Ljutomerom. Kljub porazu še vedno vodi Elkroj z dvema točkama naskoka pred Kladivarjem, ki je tretji, Steklar pa sedmi.

Šaleško – Savinjska liga pionirji: Šmartno – Vransko 9:0, gole sta dala Bervar 8 in Trop 1.

Medobčinska kadetska liga: Lastovka (Polzela) – Vransko 0:3 b.b., kajti na igrišče ni prišlo dovolj igralcev prvoimenovanega moštva. Žalec – Vransko 11:0.

Medobčinska članska liga: Vransko – Olimp 0:5, strelci Majcen in Kuder po 2 ter Hribernik 1.

Občinska mladinska liga C skupina: Vransko – Svoboda (Kisovec) 2:2, strelca za Vransko Pugartnik in Drušković (11 m).

TV – J. JUZMA – M. BRIŠNIK

NA LJUBNEM SE RAZVIJA ŽENSKA ODBOJKA

Odbojka postaja v turističnem kraju na Ljubnem vedno bolj priljubljena in to po zaslugi odličnih odbojkaric, ki v letošnjem letu nastopajo v doslej za njih najvišjem rangu tekmovanja – II. zvezni ligi zahod. V 1. kolu so doma premagale Tempo iz Zagreba 3:1, med tednom pa v finalni tekmi za jugoslovanski pokal na področju SR Slovenije še Merkurja iz Nove Gorice 3:1. Na fotografiji od leve proti desni: trener Darko Menih ter igralke Trdina, Skok, M. Jeraj, J. Jeraj, Mori, H. Podmeninšek, M. Podmeninšek, B. Zalesnik, M. Zalesnik in Orlovič.

Ostali odbojkarski rezultati: v republiški moški ligi Šempeter–Savinjska (Braslovče 3:0 in Topolšica–Polskava 3:1 ter republiška ženska liga Fužinar–Golovec (Celje) 3:0.

TV – Foto: TONE TAVČAR

SEDAJ SEDEMKRAT V GOSTE

Hokejisti Cinkarne so že odigrali štiri kola v I. zvezni hokejski ligi. Štiri srečanja so odigrali doma in iztržili šest točk ter precej nesrečno izgubili proti Jesenicam, potem ko pri vodstvu 2:1 niso izkoristili priložnosti Bratec, Žbontar in Felc. Zato nas ne čudi izjava enega od trenerjev Jesenic, znanega vratarja Kneza, ki je po srečanju dejal: **»Tokrat smo slavili mi zelo visoko 13:3. Toda če bi Franci, Bine in Bratec pri rezultatu 2:1 dosegli štiri zadetke, katere pa bi po situaciji morali, potem bi mi sigurno pravtako visoko izgubili.«**

Ploščica je torej tudi pri hokeju okrogla. Celjani pa morajo biti realni, tudi odborniki, da sta moštvi Olimpije in Jesenic še vedno zelo močni in vendar le nekoliko boljši od celjske ekipe. Zato vsak poraz proti državnemu prvaku ni neuspeh za Celjane. Trenutno je Cinkarna s šestimi točkami in gol razlika 32:20 na tretjem mestu. Zadnji uspeh so Celjani dosegli v soboto, ko so premagali Kranjsko goro 13:4 (4:1, 6:1, 3:2). Najboljšo igro je pokazal Albin Felc, ki je kar petkrat pripravil soigralcem možnost za dosego zadetka in se tudi sam vpisal v listo strelcev. Dobri so bili tudi igralci drugega napada Bratec – Lesjak – Zorko in seveda Žbonter ter Poljanšek.

Sedaj bodo Celjani sedemkrat gostovali in naslednja prvenstvena tekma bo v Celju šele 21. novembra proti Medveščaku.

J. KUZMA

DERBI V TITOVEM VELENJU

Rokometaši Aera Celje se bodo v soboto pomerili doma proti močni Drventi. Ker pa so Celjani v vodstvu poskuša vsaka ekipa doseči ravno proti njim najboljši rezultat. Mladi igralci celjskega ligaša bodo morali še velikokrat pokazati svojo rutino in znanje.

Nič manj zanimivo pa ni v II. zvezni rokometni ligi, kjer so odlično startale igralke iz Titovega Velenja, ki so še vedno neporažene saj so tokrat premagale Novo mesto v gosteh s 26:24 (11:10). Več dela so imeli fantje trenerja Bojana Lévstika, Šoštanj, ki so med moškimi drugoligaši komaj premagali ekipo Dubovca 29:28 (15:16).

Velenjčanke so v vodstvu, Šoštanj je tretji. Toda že v soboto bo padla odločitev. Velenjčanke se bodo doma pomerile proti ekipi Zrinskega iz Čakovca, ki so trenutno druge. Zmaga prinaša dekletom Titovega Velenja lepe možnosti za končni uspeh. Šoštanj pa bo moral v prihodnjem kolu na težko gostovanje proti Inlesu v Ribnico bo tudi derbi kola.

V republiški moški rokometni ligi smo videli tokrat v Žalcu uspeh Minerve, ki je premagala Usnjarja 23:19 (11:9). Toda bilo je tudi nekaj prerivanja in nešportne igre z obeh strani. V ženskem derbiju so igralke Andraža osvojile prvi točki z zmago nad Šmartnim 19:16 (10:7). Za Andraž je dosegla največ zadetkov Plaskanova 7; za Šmartno pa Šmerčeva 9.

J. KUZMA

NA KRATKO

MOTOHOV MEMORIAL-PENALU

Nogometna ekipa Grofije iz trajevne skupnosti Center v Celju je tudi letos odlično pripravila memorialni turnir v spomin na Franka Motoha, znanega celjskega nogometaša in hokejista na travi.

Po zanimivih igrah v športni dvorani Golovec je zmagala v finalu ekipa Penala, ki je premagala Gaberje 50 po streljanju sedemmetrovk s 4:1, potem ko se je rezultat v regularnem času končal z 1:1. V polfinalu je Penal premagal Aškerčevo 3:2. V drugem polfinalu pa Gaberje 50 Grofijo 4:2. V borbi za tretje mesto je Grofija bila boljša od Aškerčeve in zmagala 6:5.

JK

MLADI STRELCI V REČICI PRI LAŠKEM

SD Dušan Poženel v Rečici pri Laškem je pripravila družinsko prvenstvo za najmlajše. Med pionirji je zmagal Aleksej Peklar pred Dragom Brečkom in Vojkom Pilihom, med pionirkami je bila najboljša Helena Lavrinc pred Hermino Peklar ter med mladinci najboljši Zlatko Deželak pred Brankom Goluhom in Ivanom Kraševcem.

VINKO LAVRINC

KOŠARKARSKI VESTI

V 2. kolu II. zvezne lige so košarkarji Libele gostovali v Domžalah in premagali Helios 97:95. Strelci za Libelo: Aničić 13, M. Sagadin 13, Prodan 10, Tovornik 24, Muha 17, Pribanović 16 in Turk 4. Na lestvici so šesti.

KK Elektra: KK Libela (kadeti) 75:94. Strelci za Elektro: Gaberšek 12, Leskovšek 14, Mackošek 11, Tomić 15 in Glasenčnik 8 ter za Libelo: Ulaga 10, Polutnik 18, Urbanija 13, T. Radošević 2, Cvikl 2, Turk 26, Govc 17. Sodila sta Koštomaj in Glavač iz Celja. Kadeti Libele so se uvrstili v nadaljnje tekmovanje.

OSEM PRVIH MEST PA VENDAR SAMO ŠESTI

V Ptuju je bilo 16. jesensko prvenstvo v krosu za pokale Dela. Nastopilo je preko 40 občinskih reprezentanc z okoli 1400 atleti. Celjani so sicer osvojili osem prvih mest (štiri med posamezniki in pet ekipno), vendar so v skupni uvrstitvi osvojili komaj šesto mesto! Nepričakovano je zmagala ekipa Tržiča, ki pa ni osvojila niti enega prvega mesta tako med posamezniki kot med ekipami, vendar je bila drugače bolj izenačena. Torej 1. Tržič, 6. Celje, 13. Šmarje pri Jelšah, 15. Titovo Velenje itd. Štiri prva mesta za Celje: Štravs med ml. mladinkami, Žičkar med st. mladinci, Babič med st. mladinkami in Rozman med člani ter štiri prva mesta ekipno: ml. pionirke (Blazinšek, Korenak, Pavšer), ml. mladinci (Lotrič, Turnšek, Artnak), st. mladinci (Žičkar, Crnok, Vuleta) in st. mladinke (Babič, Jazbec, Verdev). Ekipa Titovega Velenja je osvojila tri ekipna prva mesta: st. pionirji (Žavbi, Štajner, Stropnik), st. pionirke (Krenker, Jošt, Silovšek) in člani (Miklavžina, Anič, Peternel).

TV

ŽENSKI ROKOMET NA VRANSKEM

V zadnjem kolu ženske mladinske lige vzhod so rokometašice Vranskega doma premagale Velenje 5:3. Strelki za Vransko S. Kristovič 3 in Selimović 2 ter za Velenje Biščič 2 in Pevnik 1. Jesenski prvak je Fužinar (Ravne), Vransko je drugo, Velenje četrto in Šmartno šesto med šestimi ekipami.

M. BRIŠNIK

ŠPORTNI KOLEDAR

HOKEJ NA LEDU: I. zvezna liga 6. kolo: v Ljubljani v Hali Tivoli v soboto ob 18.00 uri Olimpija – Cinkarna (Celje).

JUDO: I. zvezna liga 3. kolo: Nikšič – troboj Akademik (Nikšič), Ivo Reya Celje in Partizan HINS (Novi Sad) v soboto 24. 10. 1981.

ROKOMET: I. B. zvezna liga 6. kolo: sobota, športna dvorana Golovec ob 18.00 uri Aero Celje – Derventa.

II. zvezna liga – moški: sobota v Ribnici Inles – Šoštanj. Ženske: Velenje (Titovo Velenje) – Zrinski (Čakovec).

Republiška moška liga: Usnjar – Aero Celje, Branik – Minerva.

Republiška ženska liga: Branik – Šmartno, Olimpija – Andraž.

KOŠARKA: II. zvezna košarkaška liga: 3. koli v soboto ob 19.30 v Celju v dvorani Tehniškega centra Libela (Celje) – Puljanka (Pulj).

ODBOJKA: II. koli republiške ženske lige: Sobota ob 17. uri dvorana OŠ Ivanke Uranjekove Golovec – Mislinja. Moška liga: Braslovče – Topolščica, Vuzenica – Šempeter.

KEGLJANJE: sobota in nedelja Kegljišče Golovec državno prvenstvo posameznikov v kegljanju za moške.

NOGOMET: II. zvezna liga: Rudar (Titovo Velenje) – Kozara.

Republiška nogometna liga: Šmartno – Železničar (Mrb).

Republiška vzhodna liga: Ojstrica – Steklar, Elkroj – Kovinar in Fužinar – Kladivar.

Občinska rekracijska liga – (vse tekme v soboto): Olimp – Gotovlje, Lastovka – Vransko, Papirničar – Vojnik, Vinska gora – Partizan Gotovlje.

BOKS – Sobota, 24. oktobra ob 17. uri v hali Golovec revija boksa »Celje 81«. Organizator je Boksarski klub Celje, nastopili pa bodo najboljši boksarji Slovenije in Metalca iz Zagreba.

PODČETRTEK, CELJE, ŠTORE

Lepe nagrade za 21. šahovsko nagradno igro je prispevala Tvornica stakla i plastičnih proizvoda STRAŽA Hum na Sutli OOUR Steklarna. Med mnogimi odgovori je bilo tudi nekaj nepravilnih, izmed pravilnih pa smo izžrebali tri nagrajence. Tokrat so srečneži:

1. nagrada: JOŽE BOŠAK, Harina Zlati št. 1, Podčetrtek,
2. nagrada: JOŽICA OBLAK, Pucova 5, Celje in
3. nagrada: družina KRESNIK, Štore 128, Štore.

Pravilni odgovor je bil: prvi mladinski svetovni šahovski prvak je bil sedanji velemojster Bora Ivkov. Nagrade lahko dobitniki dvignejo v našem uredništvu, istočasno pa velja vabilo za sodelovanje pri šahovski nagradni igri št. 22, kjer podeljuje nagrade celjska AUREA.

T V

ŠAHOVSKA NAGRADNA IGRA 22

Bled in Rogaška Slatina sta bila nekoč svetovno znana po izvedbi mednarodnih šahovskih veleturnirjev. Sedaj so mednarodna tekmovanja v naši republiki zares izjemna, takšna izjema pa je bil lani Maribor.

Vprašanje:
Kdo je bil zmagovalec mednarodnega turnirja Maribor 1980?

DRAŠKO VELIMIROVIĆ VLADO KOVAČEVIĆ VOJK MUSIL

Pravilni odgovor je treba obkrožiti, nalepiti na dopisnico in poslati na naše uredništvo do 10. novembra. Nagrade prispeva AUREA Celje!

Paketni nakup – prihranek za novo knjigo!

DELAVSKA ENOTNOST

DELAVSKA ENOTNOST, Ljubljana, Dalmatinova 4

Pripravili smo vam šest paketov knjig, s katerimi vam omogočamo 20 odstotkov cenejši nakup knjig s področja družboslovnih ved: zgodovine, politike, izobraževanja, informiranja, gospodarstva itd.

Prvi paket vsebuje naslednje knjige:

AKTUALNI PROBLEMI MARKSIZMA, več avtorjev	**310 din**
Adolf Bibič: INTERESI IN POLITIKA	**550 din**
Paolo Alatri: ORIS ZGODOVINE MODERNE POLITIČNE MISLI	**420 din**
B. Kavčič – I. Svetlik: POGLAVJA IZ SOCIOLOGIJE DELA	**360 din**
Vladimir Sruk: FROMMOVA HUMANISTIČNA VIZIJA	**290 din**
	1.930 din
– 20 % popust	**386 din**
	1.544 din

V paketu so knjige, za katere je značilno, da so namenjene tako najširši javnosti, zlasti pa tistim, ki se poklicno ukvarjajo s teorijo in prakso političnih vprašanj in temelji marksizma.

V nadaljevanju vam bomo predstavili ostalih pet paketov, ki vsebujejo knjige – v glavnem izvirna dela znanih avtorjev, kot so dr. Ana Kranjc, Emil Rojc, Lojze Sočan, Cveta Mlakar, Vida Tomšič, da navedemo le nekatere.

Za informacije ali naročila se obrnite na Delavsko enotnost, Ljubljana, Dalmatinova 4, ali knjigarno DE v Ljubljani, Tavčarjeva 5, ter na druge knjigarne po Sloveniji.

PROMETNE NESREČE

NEPAZLJIVOST NA ŽELEZNIŠKEM PREHODU

Z regionalne ceste se je po lokalni v Bregu pri Polzeli peljal voznik osebnega avtomobila DAMIJAN JERIČEK, 28, iz Celja. Ko je pripeljal do železniškega prehoda, ki je označen z Andrejevim križem in s Stop znakom, se ni prepričal, če je pot prosta in zapeljal na prehod v trenutku, ko je iz Titovega Velenja pripeljal tovorni vlak. Lokomotiva je zadela avtomobil v bok, pri čemer je voznik Jeriček padel iz vozila in se lažje poškodova, avto pa je rinila pred seboj še 300 m.

KOLESARKA NA PREHODU

Na železniški prehod na Tovarniški poti v Šoštanju se je zapeljala kolesarka MARIJA MRAK, 57, iz Florjana, ki se pred prehodom kljub stop znaku ni ustavila. Zbil jo je motorni vlak, ki ga je vozil Franc Polak. Mrakovo so v kritičnem stanju prepeljali v celjsko bolnišnico.

UMRLA V BOLNIŠNICI

Iz Rogaške Slatine proti Šmarju je vozil s tovornjakom SILVESTER PLAVČAK, 32, iz Rogaške Slatine. Na ravnem delu cestišča v kraju Belo je prehiteval tovornjak, pri tem pa zbil pešakinjo MARIJO PLEVNIK, 58, iz Belega, ki je hodila nasproti po svoji levi strani. Plevnikova je bila tako hudo poškodovana, da je po štirih dneh v celjski bolnišnici umrla.

PREHITRO PO SPOLZKI CESTI

Voznik osebnega avtomobila BOJAN TKALČIČ, 28, iz Celja je vozil iz Zidanega mosta proti Laškemu. V levem ostrem ovinku v Velikem Širju, pa ga je zaradi prehitre vožnje med zaviranjem na spolzki cesti zaneslo na desni rob, kjer je trčil v drsno ograjo, nato ga je odbilo v levo, kjer se je zaletel v zadnje desno kolo prikolice tovornjaka, ki ga je nasproti pripeljal VIKTOR ŠTIBLAR, 32, iz Radenc. Voznik Tkalčič se je huje poškodoval, škode je za 110.000 dinarjev.

KOLESAR BREZ LUČI

V levem, ostrem in nepr[illegible] glednem ovinku v Polzeli [illegible] vozil po levi strani cestišč[illegible] voznik osebnega avtomobi[illegible] IVAN BAŠIČ, 30, iz Polze[illegible] Zbil je 16-letnega kole[illegible] ki ga ni opazil pravočas[illegible] saj je bil brez luči. Kolesar [illegible] padel po cestišču in se teže poškodoval.

PADEL S TRAKTORJA

Po lokalni cesti iz Rogaš[illegible] Slatine proti Spodnjemu Sk[illegible]čovemu je vozil traktor [illegible] priključkom 14-letni deček [illegible] Na priklopljenem vozu je bi[illegible] FRIDERIK DROFENIK, [illegible] iz Tuncovca, ki je iz neznan[illegible] ga vzroka padel z voza in se huje poškodoval.

NEPREVIDNO PREHITEVANJE

FRANC PIRŠ, 34, iz Rog[illegible]ške Slatine je vozil po loka[illegible]ni cesti proti Negonjam, ki je hoditel skupino otrok [illegible] jih prišel prehitevati. N[illegible] sproti se je pripeljal motor[illegible] IVAN VRHOVNIK, 54, [illegible] Rogaške, katerega je vozn[illegible] Pirš zadel na sredini ces[illegible]šča. Motorist je padel in se huje poškodoval.

TRAKTOR SE JE PREVRNIL

PETER VODIŠEK, 39, [illegible] Laškega je oral na njivi [illegible] traktorjem. Med delom se [illegible] priključen plug pokvaril [illegible] Vodišek se je odpeljal pro[illegible] domu. Ob ostrem zavijanju [illegible] njive pa ga je zaradi hitro[illegible] zaneslo in je traktor zdrs[illegible]čez poljsko pot 12 metrov p[illegible] klancu navzdol, kjer se [illegible] traktor s plugom ustavil, V[illegible]dišek pa je pod njim obleže[illegible] mrtev.

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE HRASTNIK TOZD CENTRALNI OBRATI DOL DOL PRI HRASTNIKU

Vabimo večje število

PK oziroma KV delavcev lesne stroke,

da se zaposlijo na TOZD Centralni obrati Dol pri Hrastniku – lesni oddelek.

Informacije lahko dobite preko telefonske številke 061 (814-608), interno 007, ali pa se osebno zglasite v kadrovski službi DSSS, Cesta 1. maja 68, Hrastnik, oziroma na TOZD Centralni obrati Dol pri Hrastniku.

zeleni vlak

nov zeleni vlak
od 5. 10. 1981 dalje

na relaciji:

titovo velenje–ljubljana

vozni red:

6.30	titovo velenje	17.10
6.45	šmartno ob paki	16.54
6.59	žalec	16.39
7.11	celje	16.30
8.30	ljubljana	15.10

razen ob sobotah, nedeljah in praznikih

Planinsko društvo Trbovlje

objavlja
prosto mesto

oskrbnika Planinskega doma na Mrzlici

Zaželen je zakonski par, ki je vešč dobre kuhinje, oskrbovanja doma in ima lep odnos do obiskovalcev.

Interesenti naj pošljejo vlogo na naslov:
Planinsko društvo Trbovlje, p. p. 33, 61420 Trbovlje, in to do 25. oktobra t. l.

RŠC VELENJE

Program elementov za podstrešna stanovanja

- *podstrešna stanovanjska okna – Pural*
- *line za izhod na streho – Alina*
- *podstrešne stopnice*
- *antenski preboj*
- *strešni zračniki*

Izkoristite podstrešje za novo udobno stanovanje

- najcenejše stanovanjske površine
- najhitrejša ureditev stanovanjske površine – adaptacija podstrešja

RŠC Program elementov za podstrešna stanovanja RŠC Velenje
Odgovor na zahteve našega časa

V VELENJSKEM GORENJU

NEDOVOLJENA PRODAJA

Prepotrebna pločevina potovala v zasebno delavnico

Nekateri stroji v velenjskem Gorenju so morali zaradi pomanjkanja surovin večkrat stati. Težave z dobavo pločevine imajo že več kot leto dni, ob vsem tem pa sta 38-letni Franc Kunej iz Kajuhove ulice v Šoštanju, vodja materialnega poslovanja v TGO Gorenje, delovna skupnost skupnih služb in 29-letni Vinko Vipavc iz ulice Veljka Vlahovića v Titovem Velenju, referent materialnega poslovanja, prodajala zasebniku Šukriji Bajramiju s Kosova za Gorenje še uporabno pločevino.

Lani v decembru (prav ta mesec so stroji v Gorenju večkrat stali) je prišel Bajrami, ki sicer izdeluje peči in dimne tuljave, v Gorenje in si – po izjavah nekaterih delavcev – sam nabral za 12.980 kilogramov pločevine, ki bi jo ob sedanjih varčevalnih ukrepih v tej delovni organizaciji še kako uporabili v proizvodnji. Prodane pločevine ni videla oziroma ocenila komisija, ki sicer običajno določi ceno izdelkom z napako. Vipavc je osumljen, da je ponaredil zapisnik te komisije in tudi samovoljno znižal ceno za kilogram pločevine.

Prodajo so potem izvedli preko velenjske ERE, poslovalnica Železnina. Pri tem poslu jim je pomagal poslovodja v tej trgovini Franc Breznikar, ki je sestavil lažne dokumente. Pločevino je fiktivno kupila Kunejeva žena Ivica Kunej s kreditom.

Seveda je potem pločevino spet »odkupil« Bajrami za 147.300 dinarjev gotovine in jo »na črno« – brez spremnih listin s skopskimi tovornjaki odpeljal v svojo delavnico na Kosovem. Potrebno je povedati, da sicer v Gorenju običajno take prodaje opravi njihov Promet servis, tozd maloprodaja.

Oba osumljenca sta se na preiskavo dobro pripravila. Vinko Vipavc je sestavil obrambni spis in ga prinesel na sodišče, kopije pa razdelil sodelavcem v skupnih službah, da pred preiskovalnim sodnikom v Celju ne bi izrekli kakšne napačne. Nekateri delavci so se potem obrambni spis naučili nekoliko preveč natančno in ga pred sodnikom zdrdrali na pamet, tako da jih ni bilo težko spregledati.

Franc Kunej pa je med preiskavo sestavil komisijo, katere edina naloga je bila, da naj bi ugotovila, da s prodajo sporne pločevine delovna organizacija, to je Gorenje ni bila oškodovana. Seveda je bila komisija čista samovolja Kuneja in je ni sestavil na podlagi samoupravnih aktov, niti komisija ni imela kakšnih samoupravnih pooblastil. Sestavljena je bila, da bi osumljenca oprala krivde, hkrati pa je to dokaz, kako je samoupravljanje v delovni skupnosti skupnih služb šepalo oziroma kakšno moč in vpliv sta imela oba osumljenca.

Ker sta le prevečkrat hotela vplivati na priče, je preiskovalna sodnica celjskega Temeljnega sodišča 19. maja letos zanju odredila poltretji mesec pripora.

Kakšna konkretna škoda je nastala za Gorenje s prodajo še uporabne pločevine, bo izračunal izvedenec. Razlika v prodajni ceni uporabne in odpadne pločevine je 6,95 dinarjev. Težko pa bo izračunati škodo, ki jo je Gorenje utrpelo zaradi zastojev v proizvodnji, ki sta jih pomagala povzročiti tudi Vipavc in Kunej.

Samoupravni organi v Gorenju so medtem Vinku Vipavcu prepovedali za pol leta opravljati dela referenta materialnega poslovanja, medtem ko Kunej še dela na starem delovnem mestu. Kot kaže jima sodelavci še naprej zaupajo, ali pa sta uspela kljub uvedenemu sodnemu postopku ohraniti svojo nekdanjo moč in vpliv.

S. ŠROT

KRIVDO VALILA DRUG NA DRUGEGA

Končana je preiskava o poslovanju v bifeju Kegljišče v Mozirju, ki dela v okviru Zgornjesavinjske kmetijske zadruge, todz gostinstvo in turizem, za nepravilnosti pa sta osumljena 31-letni poslovodja Janko Napotnik iz Mozirja in 44-letna natakarica Marica Pogorelčnik.

Kot je pokazala preiskava, so v bifeju, kjer so bili štirje zaposleni, dobro leto dni poslovali precej po domače, del krivde pa nosi tudi neustrezna kadrovska zasedba v zadrugi.

Tako je Jano Napotnik prva dva meseca (v bifeju se je zaposlil 2. aprila 1979) delal dnevne obračune in redno odvajal dnevne izkupičke, vendar v kmetijski zadrugi niso imeli kadrov, ki bi redno nadzorovali poslovanje. Tako so poslovno dokumentacijo bifeja pogledali samo enkrat na leto. Tako so tudi v bifeju začeli delati obračune vsakih deset oziroma štirinajst dni in neredno odvajali dnevne izkupičke.

Kmalu so tudi ugotovili, da v blagajni ostaja nekaj viška in v avgustu 1979 so sklenili, da si ga bodo razdelili. V zagovoru je Janko Napotnik povedal, da so si višek začeli deliti na predlog Marice Pogorelčnik, ta pa je kasneje krivdo prevalila na Napotnika, ki je delitev viška bojda utemeljil s tem, da so si ga delavci zaradi dobrega poslovanja zaslužili.

Višek so si v obliki »tringelda« delili na enake dele; posameznik pa je dobil ob obračunih tudi 600 do 950 dinarjev.

Janko Napotnik je utemeljeno osumljen poneverbe in zlorabe položaja, po podatkih iz preiskave pa naj bi si prisvojil 49.940 dinarjev, 85.060 dinarjev pa so si razdelili kot žepnino. Marica Pogorelčnik je spravila v svoj žep 15.603 dinarje in je osumljena poneverbe.

S. Š.

OSUMLJEN, DA JE PONEVERJAL SEDEM LET

Že spomladi letos se je na celjskem Temeljnem sodišču pričela razprava proti 49-letnemu Ivanu Drametu iz Strmce pri Laškem, nekdanjemu poslovodnji na Inini bencinski črpalki v Laškem, ki je utemeljeno osumljen enega največjih grabežev na celjskem območju v zadnjih nekaj letih.

Drame je osumljen, da si je od decembra leta 1972 pa do 23. septembra lani, ko so ga priprli, prilastil oziroma poneveril za 3.728.000 dinarjev dnevnih izkupičkov na črpalki.

Osumljenec je med preiskavo večkrat spreminjal izjave. Tako je sprva vse priznal, kasneje je hotel del krivde zvaliti na sodelavce, nazadnje pa je vse zanikal. V zagovoru je navedel, da naj bi velik del manjka nastal pri dveh vlomih v bencinsko črpalko leta 1972 in 1975. Vlomilci naj bi takrat odnesli več gotovine in bencinskih bonov, vendar Drame ni prijavil škode ob vlomih, ker se je bal, da bodo odkrili tudi njegove poneverbe.

Preden so ga miličniki prijeli in priprli, je Drame skušal uničiti del poslovne dokumentacije, ki ga bremeni. Vendar njegovo premoženjsko stanje kaže, da je moral priti do večjih vsot denarja na nepošten način. V zadnjem času je namreč živel precej razkošno, zgradil si je tudi hišo in začel graditi vikend. Ob tem njegova žena v zadnjih letih ni bila zaposlena, šolal pa je tudi tri otroke.

Drame je vse poslovodske posle na črpalki opravljal sam. Njegov namestnik ni imel vpogleda v poslovne knjige, saj je Drame celo na dopust odhajal le za nekaj dni, daje lahko potem sam uredil vse potrebne evidence.

Na obravnavi je Drametov zagovornik opozoril, da je del manjka lahko nastal tudi zaradi temperaturnih razlik bencina. Pri različnih temperaturah namreč bencin zavzema različno prostornino.

Potrebno bi bilo tudi ugotoviti, kolikšen del manjka si je Drame v resnici prisvojil in kolikšen del gre na račun nevestnega poslovanja.

Ker je v zadevi še precej nejasnosti, so razpravo preložili in uvedli dodatno preiskavo. Zadevo so dobili v roke izvedenci, ker je potrebno ugotoviti, kolikšen del manjka je nastal na račun temperaturnih razlik bencina, te dni pa tudi pregledujejo poslovno dokumentacijo na Ininem sedežu v Zagrebu.

S. ŠROT

GOSTILNA STRNAD NANDE

Radečanom je ni treba posebej predstavljati, saj ve na širšem Radeškem povedati že vsak otrok, da je pri Nandetu zmeraj polno, razen, seveda, ob torkih, ko je gostišče zaprto.

Torej le za tiste, ki Strnadove gostilne na Hotemežu ne poznajo: stoji ob eni najbolj prometnih republiških cest, ki vodi iz Radeč preko Sevnice in Krškega na sosednjo hrvaško stran. Torej je gostilna kot nalašč za utrujenega, žejnega in lačnega šoferja, potnika. V najkrajšem času mu pri Nandetu postrežejo z izdatno malico, osvežilno pijačo ali z žlahtno kapljico.

Malic je vsak dan najmanj pet na izbiro. Trenutno gredo najbolj v slast domače koline, od jetrnih klobas, pečenic, krvavic do tistega, kar sodi zraven, to pa sta kislo zelje in repa. Pri Strnadu jamčijo, da je tudi vinska kapljica resnično dobra in pristna. Prepričate se lahko, ko naročite domač cviček in še druge žlahtne kapljice.

Gostilna Nande Strnad v Radečah sprejema tudi naročila za večje gostinske usluge, zato bodo vsake, vnaprej najavljene družbe, če le ni večja od 120 oseb, zelo veseli.

Če pa vas bo morda pot v Radeče zanesla šele spomladi, naj vas že sedaj spomnimo še na eno Strnadovo specialiteto, na okusne žabje krake.

Gostilna Nande Strnad v Radečah je odprta vsak dan, razen torka, od 7. do 22. ure.

INDUSTRIJA GRADBENEGA MATERIALA
GRADNJA ŽALEC

SCHIEDEL MONTAŽNI DIMNIK

TEHNIČNE PREDNOSTI

Troslojni montažni dimnik po sistemu SCHIEDEL je industrijsko izdelan gradbeni element, ki po svoji konstrukciji in kvaliteti uporabljenih materialov zagotavlja brezhibno delovanje in izredno trajnost. Okrogli presek, notranja šamotna cev in večslojna konstrukcija so temeljne značilnosti sistema.

- **okrogli presek zagotavlja: najugodnejši pretok dimnih plinov pri minimalnem preseku, ter najnižjih uporih, omogoča najlažje čiščenje**
- **notranja šamotna cev je: ognjeobstojna, kislinoodporna, plinotesna, odporna na spremembe temperature in ima zadostno trdnost tudi za visoke dimnike**
- **Večplastna konstrukcija omogoča: prosto dilatiranje v vseh smereh, poljubno izolacijo, visoko trajnost, enostavno montažo.**

ŠIROKO PODROČJE UPORABE

SCHIEDEL-YU-dimniki se uporabljajo za vse vrste gorlv (trda, tekoča, plinasta), kakor tudi za razne moči kotlov od 5 KW pa do 10.000 KW. Dimniki Ø 13,5, Ø 16 in Ø 20 se uporabljajo tudi kot zbirni dimniki z več priključki v raznih etažah, kar predstavlja velike ekonomske prednosti.

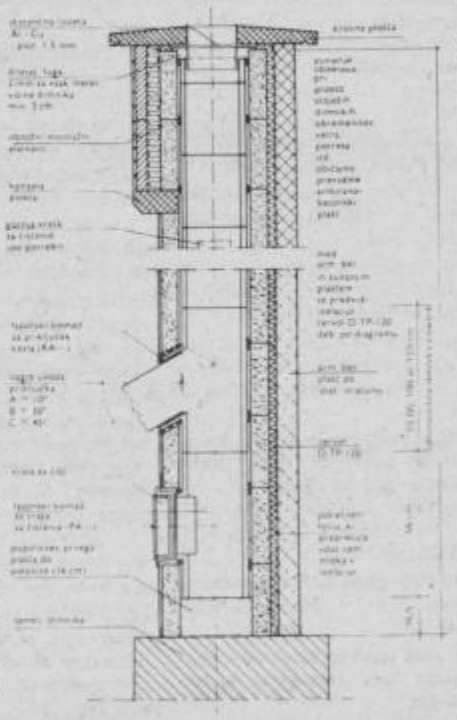

Industrija gradbenega materiala GRADNJA ŽALEC
UPRAVA ŽALEC
telefoni: (063) 710-740, 710-741, 710-719, 710-773
telex: 33533 YU – SIGRAD
PROIZVODNJA, PRODAJA IN TEHNIČNE INFORMACIJE
Latkova vas pri Preboldu
telefoni: (063) 722-027, 722-078, 722-089, 722-151, 722-144

M OGLASI

PRODAM

UGODNO prodam štiri nove zimske gume 145-SR-13 s platišči za Zastavo 101. Tovornik Dane, Kašova 25, Vojnik, tel: 772-084.

UGODNO prodam Princ 1000 C, motor v okvari. Pungartnik Pavel, Polzela 102.

NOVEJŠO spalnico ugodno prodam. Veber, Velenjska 9, Žalec, tel: 710-648.

PRODAM dvosobno stanovanje v Celju. Šifra: »DEVIZE-TAKOJ«

PRODAM ugodno in poceni vse skoraj novo: televizor, hladilnik, mizo za televizijo, šivalni stroj, pomivalno korito in peč na olje. Ristić Ljiljana, Trg. oktobrske revolucije 3, Celje.

UGODNO prodam 5 kom, plastičnih rolet za okna, dimenzije: širina 167, višina 160 cm. Trubarjeva 54, I. nad. desno, ali tel: 27-877 od 12. ure dalje.

PRODAM eno leto staro krzneno jakno iz belega kozlička. Javite se lahko po tel: od 15. do 16. ure na štev. 28-258.

PRODAM Fiat 124 možnost ogleda popoldan tel: 25-993.

DVA vozička, globokega in športnega, uvoženega, prodam. Celje, Kidričeva 19.

SREBRNO LISICO prodam za 2,5 SM. Ogled pri krznarju Paviču, Zidanškova ul.

ZASTAVO 750 letnik 71, prodam. Čadej Franc, Migojnice 53, Griže. Ogled od 16.–19. ure dalje vsak dan.

PRODAM ali zamenjam za osebni avto dobro ohranjen kombi 430F. Gorišek, Globoko 13a, Rimske Toplice.

PRODAM domače češpljevo žganje (za zdravila) á l. 180 din. Tel: 063-770-079.

UGODNO prodam spalnico, nekaj kosov drugega pohištva in črno belo televizijo. Vprašati pri Muhovec, Čopova 7.

PRAŠIČKE stare osem tednov švedske pasme, prodam. Jančič Franc, Žepina 16, Škofja vas.

CITROEN GS club, letnik 72, prodam ali zamenjam za Škodo 110R. Ogled vsak popoldan od 16. ure dalje. Drofenik Janez, Predenca 34, Šmarje pri Jelšah 63240.

PRODAM rabljeno opeko bobrovec. Povše Srečko, Braslovče 6

OSEBNI avto GS Break letnik 79, prodam. Inf. Zadobrova 71, Škofja vas.

FIAT 750 letnik 75, reg. januar 82, 46.000 km prodam. Novak Silva, Kočevarjeva 4a (Zvodno) Celje

HLADILNIK, večji, Gorenje z malim zmrzovalnikom, ugodno prodam. Hrvatič Ivanka, Slance 2, Teharje.

PRODAM rabljeno spalnico, kombiniran štedilnik (4 plin, 2 elektrika ter peč na olje. Skupna cena 13000. Zglasite se vsak dan od 18. ure naprej. Vrščaj, Arja vas 23, Petrovče.

TRAKTOR Stayer 28 KM prodam. Vengušt Franc, Stopče 18, Grobelno.

PRODAM ugodno spalnico z jogi vložki. Lah, Kersnikova 4, tel: 26-408.

LADO 1200 letnik 72, generalno poceni prodam. Tel: 21-065, od 6. do 14. ure.

PRODAM elektroštedilnik, ter peč na olje. Cena 2000 din. Šifra: TAKOJ.

BMW letnik 69, prodam za 180.000. Vozen in reg. do 82. Čatar Rado, Bezovje 30, Šentjur pri Celju.

POHIŠTVO za dnevno sobo ugodno prodam. Ladiha, Čopova 12.

KRAVO simentalko, vozno, brejo, tretjega teleta 8 mesecev prodam. Gajšek Anton, Podgorje 24, Šentjur pri Celju.

PRODAM avto W v voznem stanju, letnik 62, ter bukova drva. Kavka Ivan, Ul. II. bataljona 22, Šentjur.

PRODAM GS letnik 75. Vanovšek Andrej, Čopova 25, Celje.

PRODAM mali klavir znamke Ropaz. Kličite tel: 063-214-54.

PRODAM Zastavo 750 S, prevoženih 17000 km. Škapinova 3 st. 1.

UGODNO prodam Fiat 126 P letnik 79. Inf. vsak dan po tel: 24-331 od 15. do 17. ure.

PRODAM Z 101/74 za 45.000 din. Inf. dopoldan po tel. 26–251, popoldan doma Klarič Toni, Šešče 81, Prebold.

R 4 PRODAM celega ali po delih za 1 M, tel: 21-411 službi od 6. do 14. ure. Naslov: Bomešter Kraigherjeva 7, Celje.

PRODAM kravo vozno brejo 7 mesecev svetlo pšenične barve, stara 6 let. Suša Karl, Zvodno 1, Nad Ribogojnico, Zagrad.

PRODAM kosilnico BCS novo krožno brano, 50 l domače slivovke. Peče, Završe 21, Grobelno.

PRODAM 60 kg prašiča. Gros Marija, Završe n.h. Grobelno

HUSQVARNO 125 cm³ cross vožena na petih dirkah prodam za 3,5 M. Ogled v nedeljo dopoldan. Zorko Boris, Teharska 94, Celje.

PRODAM avto Diana, letnik 77 november. Drobne Mirko, Štore 4.

PRODAM rezervne dele (motor in ostalo) za Lado 1200 (2101) po ugodni ceni. Inf. pri Leskovšek, Gorica pri Slivnici 3a.

UGODNO prodam avto Opel Rekord 1700 letnik 70. Boris Forštner, Slatina 18, Šmartno v Rožni dolini.

OKNA, trodelna, enkrat vzidana kompletno zastekljena 145 x 160 cm ugodno prodam. Kumer Franc, Pečovnik 51.

TAKOJ prodam novejše dvoinpolsobno stanovanje v Celju. Šifra: VSELJIVO.

UGODNO prodam vikend v Virštanju z nekaj zemlje ter izčrpnim vinogradom. Inf. vsak dan od 14. dalje pri Černelič Vinko, Krištan dol 13, Dol pri Hrastniku.

BUKOV GOZD 4,5 ha (cca 500–600 m³ lesne mase) v Letušu prodam. Inf. na tel: št. 21-288 po 14. uri.

PRODAM Citroen 2 CV 6 letnik 75 odlično ohranjen za 4.2 M. Naslov: Kocman Vojko, Štore 97.

TOVORNI avto TAM 4500 in Škodo 1000 ugodno prodam. Kladnik Vinko, Košnica 19, 63262 Prevorje.

PRODAM avto NSU 1200 C letnik 71, reg. do septembra 82. Klemenčič Jože, Debro n.b., 63270 Laško.

Z 101 letnik 75 s 60 l plinsko napravo ugodno prodam. Rakuša Martin, Prebold 107, tel: 722-070 po 20 uri.

UGODNO prodam Zastavo 101 delno tudi na ček. Inf. zvečer na tel: 26-289.

ZASTAVO 750, dobro ohranjeno s plinsko napeljavo, prodam. Inf. in ogled Slovenijales 23-771.

STROJ za izdelavo strešne opeke in podporniki leseni za ploščo ugodno naprodaj. Lipuš Adolf, Zvodno 63, Celje.

PRODAM karamboliran GS Club letnik 76, reg. do marca 82. Inf. od 15. do 17. ure na tel: 21-412, Kragolnik Majda, Ul. V. prekomorske brigade 9, Celje.

PRODAM šivalni stroj MIRNA in moped Tomos v odličnem stanju. Rudi Udrih, Sp. Grušovlje 22, Šempeter tel: 701-276.

VEČJO HIŠO v Laškem, z izredno lepo lego, večstanovanjsko ali primerno za penzion, prodam. Tel: zvečer 064-21-968.

PRODAM prenosni barvni televizor Philips ekran 37 cm. Tel: 737-199.

KOMBI Fiat 750, letnik 77 in Ford Taunus letnik 70, prodam za 17 M. Šarlah, Arclin 87. Tel. 772-118.

AVTO prikolico novo, nosilnost 600 kg. prodam. Inf. na OŠ Slavko Šlander pri Koprivi.

Fiat 750 letnik 72, dobro ohranjen, prodam. Rojc Dušan, Trnovlje 128, pri Planinšek tel: 236-84.

Od 21. 10. do 26. 10. 1981 TEDEN KULINARIKE

PETROL

Motel ČATEŽ – KOLINE
Motel PODLEHNIK – LOVSKE SPECIALITETE
Motel LOM – SLADICE
Restavr. TRŽIČ – POLŽI

RESTAVRACIJA TEPANJE SLOVENSKE KONJICE

TEDEN NARODNIH JEDI

– ŠTAJERSKA KISLA JUHA
– AJDOVI ŽGANCI

PRODAM 160 kom salonitnih plošč za streho. Osem volov, nizko valne, sive 100 × 125 cm. Smole Martin, Brezje 9, 63264 Vinski vrh pri Slivnici.

PRODAM podvozje za izdelavo traktorske prikolice. Ivan Šuc, Vodenovo 4, Šmarje pri Jelšah.

UGODNO prodam dobro ohranjen NSU 1200 C ter pony expres. Ogled možen vsak dan od 15. ure dalje. Justin, Tončke Čečeve 6, Celje. Telefon 22-896.

KUPIM

Kupim staro kmečko pohištvo kot: skrinjo, predalnik, sklednik, vogalno klop z mizo cca 180 cm dolge stole in podobno. Cenjene ponudbe na tel: Celje 27-503.

KUHINJSKE elemente kupim. Ponudbe pod MALO RABLJENO.

VINSKI SOD od 25.000 l naprej lahko v neizpravnem stanju kupim. Brane Vodišek, Škvarčeva 12, Celje.

V OKOLICI Celja kupim zazidljivo zemljišče (po možnosti s hišno številko). Plačilo delno v devizah. Ponudbe z navedbo lokacije velikosti, in cene pod šifro: PRIMERNA CENA.

STANOVANJA

ZAMENJAM dvosobno stanovanje s centralno v centru Velenja za garsoniero v Celju ali okolici. Šifra: UGODNO

KOMFORTNO sobo oddam s 1. 11. – samo ženski. Ponudbe pod: NOVEMBER.

V NAJEM vzamem starejšo garsoniero v Celju za tri leta, kasneje odkup. Šifra: ODKUP.

TRI ŠTUDENTKE iščejo stanovanje v okolici Tehniške šole. Ponudbe sporočite na 061-24-758.

ZAMENJAM 82 m² stanovanje v Sarajevu za podobno v Celju ali Mariboru ali v Ljubljani. 062-29-365.

RAZPIS

V delovno razmerje sprejmem samostojnega

orodjarja

osebni dohodek po dogovoru

VERDNIK FRANJO GRIŽE 125

PROFESORICA išče sobo v Celju. Ponudbe pod NUJNO.

MLADA družina nujno rabi stanovanje v bližnji okolici ali širši okolici Celja. POŠTEN

ZA ENO LETO oddam v najem opremljeno trosobno stanovanje v Celju. Šifra: PREDPLAČILO.

ODDAM ogrevano sobo dvema dekletoma. Tel. 710-629.

IŠČEM garsoniero v Celju ali Šempetru ali na Vranskem. Vsaj za 5 mesecev. Ponudbe pod REDNA PLAČNICA.

FANT IN DEKLE iščeta sobo ali stanovanje v Celju ali okolici. Šifra: POŠTENA.

RAZNO

MONTAŽO in popravilo avtoradijev ter vsa avtoelektrična popravila opravim na domu. Tel: 26-144.

V NAJEM vzamem garažo v okolici Zelenice ali Otoka. Inf. vsak dan po tel: 24-331 od 15. do 17. ure.

VKV upokojenec dobro ohranjen veščobrtniških del sprejme mesto hišnika ali oskrbnika. Ponudbe pod VESTEN.

GREM NA KMETIJO k osamljeni ženski v okolici Celja ali Slovenskih Konjic. Imam svojo pokojnino in posestvo. Šifra: MIRNA JESEN

Trgovska delovna organizacija

TEKO Celje

objavlja na osnovi sklepa DS, z dne 30. 9. 1981

JAVNO LICITACIJO

za prodajo naslednjih proizvodov:

	izklicna cena
železna blagajna	500
stroj za rezanje rolet	3000
stroj za čiščenje tapisona	27.000
sesalec za prah in vodo	16.000
kavči	4000
oprema za cvetličarno	40.000

Licitacija bo dne 27. 10. 1981 v kletni etaži v Veleblagovnici, Gubčeva 1, Celje; za družbeni sektor ob 10.00 uri; za občane in privatni sektor ob 11.00 uri. K izklicni ceni se prišteje še prometni davek po predpisanih davčnih stopnjah. Pred pričetkom licitacije je potrebno vplačati varščino v višini 10% od izklicne cene.

HMEZAD GOSTINSTVO-TURIZEM ŽALEC

vabi
k sodelovanju delavce za opravljanje naslednjih del in nalog

1. **STREŽBA JEDIL IN PIJAČ**
2. **POMIVANJE POSODE**
3. **ČIŠČENJE GOSTINSKIH IN OSTALIH PROSTOROV**

Pogoji:
pod 1:
poklicna gostinska šola – smer natakar
2 leti delovnih izkušenj
poskusno delo 2 meseca
pod 2. in 3: NK delavka
poskusno delo 2 meseca

Kandidati naj pošljejo prijave v 15 dneh po objavi na naslov:
pod 1. HMEZAD GOSTINSTVO-TURIZEM ŽALEC, Hmeljarska št. 2.
pod 2. in 3. TOZD Samopostrežna restavracija Celje, 63000 CELJE, Kidričeva 6

Delovno razmerje sklepamo za nedoločen čas.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v zakonitem roku.

Veterinarska postaja Žalec

objavlja
prosta dela in naloge

individualnega poslovodnega organa – direktorja

Pogoji za zasedbo:
1. da je diplomiran veterinar
2. da ima najmanj 5 let delovnih izkušenj
3. da ima organizacijske sposobnosti

Prijave za razpis sprejema kadrovska služba Veterinarske postaje Žalec 15 dni po objavi.

Prometno, gostinsko in turistično podjetje

»IZLETNIK« CELJE,

komisija za delovna razmerja TOZD Potniški promet objavlja
prosta dela in naloge:

vodenje del na Avtobusni postaji v Celju

Pogoji: končana višja ali srednja šola, 2 oz. 3 leta delovnih izkušenj

vodenje poslovne enote Mozirje

Pogoji: končana višja ali srednja šola, 2 oz. 3 leta delovnih izkušenj

čiščenje zunanjih površin Avtobusne postaje v Celju

Pogoja: končana osnovna šola in 3 mesece delovnih izkušenj

K sodelovanju vabimo vse kandidate, ki izpolnjujejo pogoje in želijo združiti delo v OZD »IZLETNIK« Celje za nedoločen čas.

Vloge sprejema splošno-kadrovski sektor OZD »IZLETNIK« Celje, Aškerčeva ul. 20, Celje, v roku 15 dni po objavi.

REK Plastika
n. sol. o., Velenje

Komisija za delovna razmerja
TOZD Kovinski izdelki in galanterija

RAZPISUJE
naslednja prosta dela in naloge:

1. **REZKARSKA DELA (več delavcev)**
   Pogoji:
   – zahtevna rezkarska dela na orodjih in podsklopih
   – najmanj 5 let in več delovnih izkušenj
   Nudimo:
   – stimulativen OD po pravilniku o nagrajevanju po delu v višini 12.000,00 din in več, odvisno od delovnih izkušenj
2. **ORODJARSKA DELA (več delavcev)**
   Pogoji:
   – zahtevna orodjarska dela
   – najmanj 5 let in več delovnih izkušenj
   Nudimo:
   – stimulativen OD po pravilniku o nagrajevanju po delu v višini 12.000,00 din in več, odvisno od delovnih izkušenj

Razpisana dela in naloge so za nedoločen čas s polnim delovnim časom in 2 mesečnim poskusnim delom.

Kandidati naj posredujejo svoje vloge pismeno ali osebno v 15 dneh po objavi oglasa na naslov: REK Plastika, Koroška 61, Kadrovsko splošno področje.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po objavi.

TV SPORED

DELJA, 25. 10.

15 POROČILA (Lj)
20 ŽIV ŽAV, otroška matineja (Lj)
40 D. Savković: LJUBEZEN PO KMEČKO, nadaljevanka TV Beograd (Lj)
10 TV KAŽIPOT (Lj)
30 NARODNA GLASBA (Bgd)
45 LJUDJE IN ZEMLJA (Lj)
00 POROČILA (do 13.05) (Lj)
05 ZDRAVNICA V NEW YORKU, dokumentarna oddaja TV Koper (Lj)
15 POROČILA (Lj)
20 JESEN – GROZDJE – VINO, posnetek prireditve v Luganu (Lj)
35 ŠPORTNA POROČILA (Lj)
40 POTOVANJE, ameriški film (Lj)
05 RISANKA (Lj)
10 REPORTAŽA Z NOGOMETNE TEKME CRVENA ZVEZDA:PARTIZAN (Bgd)
15 CIKCAK (Lj)
22 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
24 ZRNO DO ZRNA (Lj)
30 TV DNEVNIK (Lj)
55 VREME (Lj)
57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
00 R. Cvetičanin: SEDEM SEKRETARJEV SKOJ-a, nadaljevanka TV Beograd (Lj)
30 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
35 DIMITROVGRAD, dokumentarna reportaža TV Beograd (Lj)
35 ŠPORTNI PREGLED (Bgd)
20 V ZNAMENJU (Lj)

NEDELJEK, 26. 10.

45 TV V ŠOLI: TV koledar, Pravljica, Istrske freske, Sodobna afriška književnost (Zgb)
00 TV V ŠOLI: Materinščina, Risanka, Zemljepis, Risanka, Iz arhiva šolske TV, Zadnje minute (do 12.05) (Bgd)
10 KMETIJSKA ODDAJA TV NOVI SAD (Lj)
10 POROČILA (Lj)
15 GLASBA ZA CICIBANE: Naša četica koraka (Lj)
30 NOBELOVCI: Ernest Hemingway (Lj)
00 ZA ZDRAVO ŽIVLJENJE (Lj)
10 OTROK IN IGRA (Lj)
35 OBZORNIK (Lj)
45 GLASBA ZA MLADE (Pr)
15 RISANKA (Lj)
20 CIKCAK (Lj)
24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
30 TV DNEVNIK (Lj)
55 VREME (Lj)
57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
00 Ivan Cankar: HLAPCI, predstava MLG (Lj)
PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
V ZNAMENJU (Lj)

TOREK, 27. 10.

05 TV V ŠOLI: TV koledar, Poštni nabiralnik, Pot v neznano, Dnevnik 10 (Zgb)
00 TV V ŠOLI: Dokumentarni film, Risanka, Književnost in jezik, Risanka, Glasbena vzgoja, Zadnje minute (do 12.05) (Bgd)
50 ŠOLSKA TV: Zasužnjeni, a nepokorjeni; Cepitev jeder, Erozija (Lj)
20 POROČILA (Lj)
25 LOLEK IN BOLEK, poljska risana serija (Lj)
35 NIHČE KAKOR JAZ, mladinska serija TV Novi Sad (Lj)
05 ŠKOTSKI ANSAMBEL OUD, I. oddaja (Lj)
30 OBZORNIK (Lj)
40 MOSTOVI – HIDAK, oddaja za madžarsko narodnostno skupnost (Lj)
55 KNJIGA (Lj)
10 RISANKA (Lj)
15 CIKCAK (Lj)
24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
30 TV DNEVNIK (Lj)
55 VREME (Lj)
57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
00 ŠTUDENT NAJ BO, aktualna oddaja (Lj)
40 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
45 C. Brule: VOLTAIRE – TA VRAŽJI ČLOVEK, nadaljevanje in konec (Lj)
45 V ZNAMENJU (Lj)
00 ZA LAHKO NOČ Z MILOŠEM MLEJNIKOM (Lj)

REDA, 28. 10.

00 TV V ŠOLI: TV koledar, Učenci v samoupravni družbi, Baranja (Zgb)
00 TV V ŠOLI: Biologija, Risanka, Kocka, kocka, Risanka, Telesna vzgoja, Zadnje minute (do 12.05) (Bgd)
00 POROČILA (Lj)
05 CIRKUS (Lj)
30 ROMANTIKA PROTI KLASICIZMU, angleška dok. serija (Lj)
00 OKROGLI SVET (Lj)
15 OBZORNIK (Lj)
30 TEKMOVANJE MLADIH GLASBENIKOV V ŽENEVI, 3. del (Lj)
10 RISANKA (Lj)
15 CIKCAK (Lj)
24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
30 TV DNEVNIK (Lj)
55 VREME (Lj)
57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
00 FILM TEDNA: Fantom svobode, francoski film (Lj)
40 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
45 V ZNAMENJU (Lj)

ČETRTEK, 29. 10

55 TV V ŠOLI: TV koledar, Krog, Matematika in šah, Gozd – kletka brez rešekt (Zgb)
00 TV V ŠOLI: Kemija, Risanka, Združeni narodi, Risanka, Zgodba, Poslednje minute (do 11.55) (Bgd)
55 Skopje: NOGOMET VARDAR:VELEŽ, prenos (Sk, Lj) v odmoru ... (Lj)
50 ŠOLSKA TV: Zasužnjeni, a ne pokorjeni, Cepitev jeder, Erozija (Lj)
25 POROČILA (Lj)
30 JELENČEK, otroška serija TV Zagreb (Lj)
00 MOZAIK KRATKEGA FILMA (Lj)
30 OBZORNIK (Lj)
40 NA SEDMI STEZI (Lj)
10 RISANKA (Lj)
15 CIKCAK (Lj)
24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
30 TV DNEVNIK (Lj)
55 VREME (Lj)
57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
00 GLASBENI ČETRTEK (Lj)
30 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
35 625 (Lj)
15 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

10 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
30 TV DNEVNIK (Bgd I)
45 BABIČIN VNUK, otroška serija (Bgd I)
15 ZNANOST (Bgd I)
45 TV KABARET (Bgd I)
30 TV DNEVNIK (Zgb II, Ti)
00 KINO OKO (Bgd II)
00 POROČILA (do 23.05) (Bgd II)

PETEK, 30. 10.

50 TV V ŠOLI: TV koledar, Nemščina, Slovenščina (Zgb)
00 TV V ŠOLI: Angleščina, Risanka, Zgodovina, Risanka, Izobraževalna reportaža, Zadnje minute (do 12.05) (Bgd)
30 TV V ŠOLI: Nemščina, Slovenščina (do 16.30) (Zgb)
15 POROČILA (Lj)
20 ČEBELKO HLAČEK, japonska risana serija (Lj)
45 DOMAČI ANSAMBLI: Ansambel Vilija Petriča (Lj)
15 OBZORNIK (Lj)
25 IZOBRAŽEVALNA ODDAJA (Lj)
55 NE PREZRITE (Lj)
10 RISANKA (Lj)
15 CIKCAK (Lj)
24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
30 TV DNEVNIK (Lj)
55 VREME (Lj)
57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
00 IZSILJEVANJE NA ATLANTIKU, nadaljevanje in konec (Lj)
40 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
45 V ZNAMENJU (Lj)
00 NOČNI KINO: SIBIRIJADA, 1. del sovjetskega filma (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

10 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
30 TV DNEVNIK (Bgd I)
45 SUNCOKRILI, otroška oddaja (Ti)
15 KORAKI, mladinska oddaja (Zgb)
45 TV KABARET: Klub M (za JRT I razen Zgb I) (Lj)
30 TV DNEVNIK (Bgd I)
00 NAŠ ČAS, dokumentarna serija (Bgd II)
45 ZAGREBŠKA PANORAMA (Zgb II)
10 NARODNA GLASBA: Tanec (Sk II)
40 V PETEK OB 22ᵏ, kulturni mozaik (do 23.40) (Bgd II)

SOBOTA, 31. 10.

00 POROČILA (Lj)
05 GLASBA ZA CICIBANE: Naša četica koraka (Lj)
20 LOLEK IN BOLEK, poljska risana serija (Lj)
30 NIHČE KAKOR JAZ, mladinska serija TV Sarajevo (Lj)
00 JELENČEK, otroška serija TV Zagreb (Lj)
30 DOKUMENTARNA ODDAJA (Lj)
00 VELIKE ŠAHOVSKE OSEBNOSTI (Lj)
20 T. Hardy: ŽUPAN V CASTERBRIDGEU, angleška nadaljevanka (Lj)
15 POROČILA (do 11.20) (Lj)
... NOGOMET – jugoslovansko prvenstvo, prenos v odmoru PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
15 KOŠARKA – JUGOSLOVANSKO PRVENSTVO, prenos v odmoru PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
45 POROČILA (Lj)
50 POTOVANJE CHARLESA DARWINA, angleška dok. serija (Lj)
50 NAŠ KRAJ (Lj)
05 ZLATA PTICA (Lj)
10 RISANKA (Lj)
15 CIKCAK (Lj)
24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
30 TV DNEVNIK (Lj)
55 VREME (Lj)
57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
00 NAŠE SREČANJE (Lj)
40 MODNI UTRINKI (Lj)
45 SIBIRIJADA, 2. del sovjetskega filma (Lj)
15 TV KAŽIPOT (Lj)
35 POROČILA (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

15 NARODNA GLASBA (Zgb II)
45 GLASBENI ALBUM (Zgb II)
00 RESNA GLASBA (Zgb II)
30 TV DNEVNIK (Zgb II, Bgd I)
00 GORE SVETA: Svete gore, dokumentarna serija (Zgb II)
55 POROČILA (Zgb II)
05 VIDIKI, dokumentarna oddaja (Sa II)
35 ŠPORTNA SOBOTA (Bgd II)
55 GLASBENA DEDIŠČINA (do 22.40) (Zgb II)

Plošče in kasete melodij, ki-ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah KOVINOTEHNE – TOZD TEHNIČNA TRGOVINA Celje

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ

1. KOPALNICO IMA – HAZARD
2. FORMULA 1 – NECA FALK
3. MORNARJEVA PJESMA – SEID MEMIĆ VAJTA
4. XANADU – OLIVIA NEWTON JOHN
5. VIENNA – ULTRAVOX

KUPON
za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ

1. TEČEJO, TEČEJO NITKE – MARIJA AHAČIČ POLAK
2. PRELEPA DOBRNA – CELJSKI INSTRUMENTALNI KVINTET
3. ZIDANICA – KMETEC
4. VSE NA SVETU JE LJUBEZEN – STANKA KOVAČIČ
5. NA OTOČK' POD TRIGLAVOM – KREŽE

KUPON
za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Andreja Koprivc, Brdo 16, Planina pri Sevnici
Franc Bibič, Letuš 113, Šmartno ob Paki

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak ponedeljek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.15.
Vsakič nagrada mala plošča.

Poiščite v... LABODU

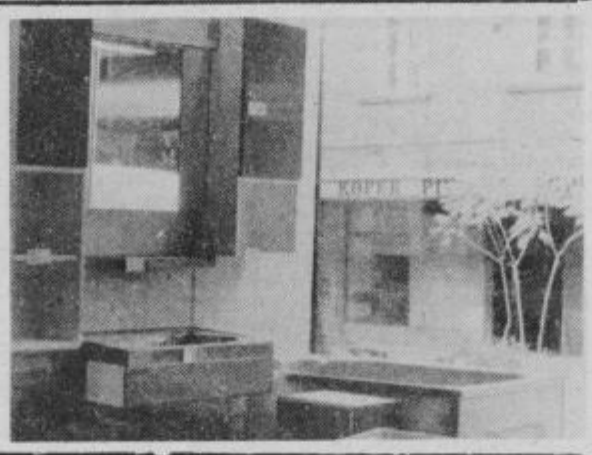

Prodajalna Labod v Gubčevi ulici je ponovno obnovila zalogo kopalnic KOLPASAN in pa plastičnih cevi ter spojnih elementov za odtok in kanalizacijo. Razen tega imajo tudi bogato izbiro ploščic in drugega tovrstnega materiala.

kovinotehna tozd tehnična trgovina

RADIO CELJE

SPORED OD 22. 10. DO 28. 10. 1981

ČETRTEK, 22. 10.: 8.00 Poročila, **8.05** Dopoldne z vami – gost odaje – družbeni pravobranilec samoupravljanja, Rudi Peperko, (vmes ob **9.00** Poročila), **10.00** Zaključek sporeda, **15.30** Obvestila, **15.45** Zabavni globus, **16.00** Kronika, **16.15** Čestitke in pozdravi, **16.30** V živo: Koliko stane novorojenček, **18.00** Zaključek sporeda.

PETEK, 23. 10.: 8.00 Poročila, **8.05** Petkov mozaik, (vmes ob **9.00** Poročila), **9.30** Žveplometer, **10.00** Zaključek sporeda, **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.45** Zabavni globus, **17.00** Kronika, **17.15** Glasbo vam izbira, **17.45** Mladi mladim, **18.00** Zaključeck sporeda.

SOBOTA, 24. 10.: 8.00 Poročila, **8.05** Kuharski kotiček, **8.30** Koledar prireditev, **9.00** Poročila, **9.05** Jugotonov express, **9.30** Filmski sprehodi, **10.** Zaključek sporeda, **15.30** Obvestila, **15.45** Športna sobota, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **17.00** Kronika, **17.15** Lestvica zabavnih melodij, **17.30** Kulturni feljton, **17.45** Zabavni globus, **18.00** Zaključek sporeda.

NEDELJA, 25. 10.: 10.00 Poročila, **10.10** Obvestila, **10.30** Predstavljamo vam, **10.45** Onkraj srebrne črte, **11.00** Vedri zvoki, **11.15** Zabavni globus, **11.30** Kmetijska oddaja, **12.00** Čestike in pozdravi, **13.00** Poročila, **13.05** Žveplometer (Ponovitev), **13.30** Literarna oddaja, **13.45** Iz domačih logov, **14.00** Zaključek sporeda.

PONEDELJEK, 26. 10.: 8.00 Poročila, **8.05** Športno dopoldne (vmes ob **9.00** Poročila), **10.00** Zaključek sporeda, **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestike in pozdravi, **16.30** Reporatža, **16.45** Zabavni globus, **17.00** Kronika, **17.15** Lestvica narodnozabavnih melodij, **17.30** Športni pregled, **17.45** Glasbene novosti, **18.00** Zaključek sporeda.

TOREK, 27. 10.: 8.00 Poročila, **8.05** Dopoldne z vami – Strokovnjak svetuje (vmes ob **9.00** Poročila), **9.30** Govorimo Esperanto, **10.00** Zaključek sporeda, **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.30** Iz krajevnih skupnosti, **17.00** Kronika, **17.15** Iz arhiva resne glasbe, **17.45** Odmevi, **18.00** Zaključek sporeda.

SREDA, 28. 10.: 8.00 Poročila, **8.05** Dopoldne z vami (vmes ob **9.00** Poročila), **9.30** Koledar prireditev, **10.00** Zaključek sporeda, **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.30** Delo in zdravje, **16.45** Zabavni globus, **17.00** Kronika, **17.15** Glasbene vzporednice, **17.30** Aktualno, **17.45** Iz zakladnice zborovske glasbe, **18.00** Zaključek sporeda.

IZ SPOREDA

ČETRTEK, 22. oktobra ob 16.30 V ŽIVO: TOKRAT BOLJ PREUDARNO!

To je delovni naslov oddaje v živo, v kateri bomo govorili o veliki in odgovorni nalogi, ki se je lotevamo: o združevanju vseh vrtcev v občini Celje. Odgovorni zato, ker imamo pri tem opraviti z našim najmlajšim naraščajem, in zato, ker si v sedanjih pogojih dela in gospodarjenja ne moremo in ne smemo privoščiti napak. Združevanja vzgojnovarstvenih organizacij v celjski občini se zato lotevamo z vso odgovornostjo, predvsem pa pri tem ne hitimo.

PETEK, 23. oktobra ob 17.45: MLADI MLADIM

Za oddajo Mladi mladim smo pripravili pogovor z učenci iz prvega letnika usmerjenega izobraževanja s Kmetijske šole v Šentjurju. Seznanili nas bodo s svojimi problemi in težavami s katerimi se srečujejo v šoli in z življenjem v internatu, ki je v isti stavbi kot Kmetijska šola. Nekaj misli bodo povedali tudi o tem, zakaj so se odločili za poklic v kmetijski stroki in kakšni so njihovi načrti za bodočnost.

PONEDELJEK, 26. oktobra ob 16.30: REPORTAŽA

Tema oddaje je 110-letnica organiziranega gasilstva v Celju, ki je med najstarejšimi tovrstnimi organizacijami v Sloveniji. Reportažo pripravlja Tone Vrabl.

DRAGOCENA PRIDOBITEV ZA GASILCE KOZJEGA

Več kot dvestočlansko gasilsko društvo v Kozjem je minulo soboto dobilo izredno dragoceno pridobitev – že obstoječemu kombiniranemu orodnemu vozilu TAM 2000 so pridružili še sodobno kombinirano gasilsko cisterno za 2400 litrov vode, zlasti primerno za težje terene, kjer ni vode. To je v splošnem prizadevanju za kar najboljšo požarno varnostno pripravljenost v krajevni skupnosti Kozje in seveda tudi na širšem območju velikega pomena.

Za vozilo, ki je veljalo 1,28 milijona dinarjev, so krajani zbirali sami, nekaj je dala krajevna skupnost, pa SIS za požarno varnost občine Šmarje pri Jelšah, znaten delež pa je primaknila Zavarovalna skupnost Triglav, območna skupnost v Celju, ki je bila tudi pokrovitelj nedeljske slovesnosti v Kozjem. Vozilo je opremljeno tudi z UKV vezo in lahko hitro posreduje na najbolj oddaljenih krajih, posebna vrednost pa je v tem, ker lahko premaguje zelo zahtevne terene. Tako se je tehnična opremljenost GD Kozje še izboljšala. Ne smemo namreč pozabiti, da imajo gasilci tudi pripravljeno trojko na Zdolah z vso potrebno tehnično opremo za nujne posege.

Lepa sončna sobota pa za gasilce Kozjega ni bila pomembna samo zaradi novega avtomobila-cisterne, ampak tudi zaradi pobratenja z gasilskim društvom iz Ptuja, saj že dalj časa dobro sodelujejo in so v soboto to kronali tudi s pobratenjem. Na posnetkih pa vidimo pionirje in veterane na nedavnem regijskem tekmovanju v Šentjurju, kjer so Kozjani nastopili s štirimi desetinami.

D. M. – Foto: A. KUHAR

HAZARD V VELEBLAGOVNICI T

Ob nedavnem koncertu skupine Hazard v dvorani Golovec so člani tega ansambla obiskali tudi Veleblagovnico T in v oddelku, kjer prodajajo plošče, podpisovali svojo prvo veliko ploščo, ki je izšla te dni. Vsekakor je to zanimiv poskus TDO TEKO, da bi popestril svojo ponudbo.

RIMSKE TOPLICE: NENAVADNI S FRAČAMI

Že tretjič v času kratkotrajnega obstoja je »Društvo nenavadnih športov« iz Rimskih Toplic priredilo na zapuščenem travniku za bazenom – kot struna napeto -ekmovanje.

Pomerili so se v streljanju s fraco in hojo po sodih. Prvič so se s fračami pomerila tudi dekleta. Zmagala je Joška Stopinšek pred Adico Pečnik in Brigito Pavčnik. Pri fantih je slavil Jurij Sluga pred Janezom Grabarjem in Janezom Stepinškom. Slednji je bil tudi najboljši v hoji po sodih.

Za prihodnje tekmovanje pripravljajo tekmo v streljanju s fičifaji, torej z loki, vendar mora biti to bridko orožje lastne izdelave. Tudi za zimo in sneg si bodo kaj izmislili.

A. MARINŠEK

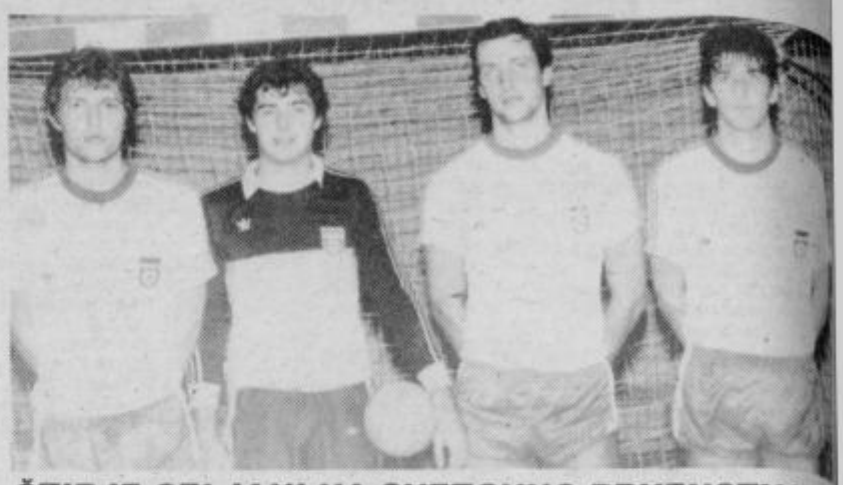

ŠTIRJE CELJANI NA SVETOVNO PRVENSTVO

Mladinska rokometna državna reprezentanca Jugoslavije se že dalj časa pripravlja za nastop na svetovnem prvenstvu, ki bo od 3. do 16. decembra v glavnem mestu Portugalske – Lizboni. Med kandidati so kar štirje člani RK Aero Celje, ki trenirajo pod vodstvom nekdaj najboljšega rokometnega vratarja sveta Abaza Arslanagića, ki je zdaj trener državne mladinske selekcije. To so (na sliki od leve proti desni): Aleš Praznik, Roland Pušnik, Stanko Anderluh in Leopold Kalin. To je vsekakor veliko priznanje celjskemu in slovenskemu rokometu, saj ni ekipe, ki bi se lahko pohvalila s takšnim številom reprezentantov. Upamo, da bodo štirje mladi reprezentanti vseskozi v takšni formi, da bodo drese, v katerih jih vidimo na pripravah, oblekli tudi na svetovnem prvenstvu v Lizboni.

TV – Foto: Z. MIŠKOVIC

Gradovi in graščine na celjskem območju

37

Piše: dr. IVAN STOPAR

PONIKVA (Ponigl), dvor, graščina

V naselju Ponikva. Občina Šentjur.

Ime niti v svoji nemški niti slovenski obliki ne kaže, da gre za grad. Izpričani ponkovski vitezi o obstoju gradu ni mogoče povsem izvzeti. Ponikva je bila v visokem srednjem veku sedež prafare, zato pomembnejše fevdalno središče v teh okoliščinah ne more presenetiti. Kot prvega ponkovskega viteza omenja Janisch 1197 nekega Friderika, v Kosovih regestih pa nastopa 1203 ponkovski uradnik Gundafar – **Gundafarus de Ponichi officialis** kot priča Leopolda VI. Babenberškega v Brežah. Listina dopušča interpretacijo, da je bil ponkovski Gundafar deželnoknežji ministerial, ki je potemtakem posedoval ponkovski dvor. V listini iz 1213 nastopa v Leopoldovem spremstvu kot priča **Hermanus de Ponichil**, Hartman in Majnholm, na katera tudi naletimo v listinah tega časa, pa sta bila ponkovska župnika. Starejša literatura našteva še vrsto vitezov, ki naj bi bili v posesti ponkovskega dvora ali pa z njegovimi lastniki družinsko povezani. Tako naj bi 1287 nastopala komendator nemškega viteškega reda Otokar in njegov sin Richer, 1332 neki drugi Otokar in neki Oton in nato istega leta še Diemut Ponkovska, ovdovela Steinpeiss. Med poznejšimi lastniki Ponikve – na izrečno omembo dvora nismo naleteli – se omenjajo Wildensteini, Kapfensteinerji, Limbuški, Puckli in Fladnitzi. Posest naj bi bila potlej združena z vojniško ter v lasti grofov Schaunburških, pozneje pa Celjanov in dežele.

Pirchegger začenja zgodovino ponkovske posesti šele z letom 1585, ko je bil urad Ponikva del deželnoknežje gospoščine Vojnik in ga je takrat kot svobodno posest kupil Viktor Welzer pl. Eberstein. Njegov sin Moritz, ki je ponkovsko posest ločil od vojniške, ga je 1604 odstopil Danijelu Katzianovitschu, s poroko njegove hčere pa je 1676 prešel v posest Hansa Wokalitscha. Po Wokalitschevi smrti je imetje postalo last Hansa Ritterja Dienersberškega, v letih 1839–1866 pa so ga posedovali grofje Trautmannsdorfski. Sledili so jim Guggenthali. Ti so pričeli zemljo razprodajati, graščini pa so dozidali še eno nadstropje in desno od nje pritlično sodnijo z zapori. 1876 je graščino s posestvom kupila družina Auffahrt, ki jo je posredovala tudi še pred zadnjo vojno, njen dotedanji lastnik Aleksander Guggenthal pa se je preselil v novozgrajeno sodnijo, ki jo je imenoval vila Rosenau. Graščino Auffahrtov so podrli po zadnji vojni, prvotno graščino pa so menda že 1635 razdejali uporni kmetje; bila naj bi obzidana in obdana z jarkom.

RIMSKE TOPLICE (Römerbad Tüffer), dvor

Neprava lokacija, morda na mestu današnje kapele Lurške Matere božje. Občina Laško.

Dr. Rudolf Puff poroča, da so 1842 v Rimskih Toplicah, na griču, na katerem so postavili novo kapelo, našli obsežne ostanke mogočnih zidov. Iz tega sklepa, da je tu nekoč stalo staro plemiško prebivališče, ki so ga, kot toliko drugih, pozneje požgali Turki.

Dvor v Rimskih Toplicah je arhivalno izpričan z listino, s katero je nadvojvoda Ferdinand 1606 podelil kopališče in toplice pod Laškim s hišo, dvorom, travniki, gozdom, ribolovom v Savinji in drugimi pravicami in pritiklinami Juriju Vörtschacherju, medtem ko je bil prejšnji lastnik te posesti v celjski grofiji Karel Weichselberger. Pomirje dvora je bilo svobodno, izvzeto iz oblasti deželnih sodišč in prosto davka. V fevdnem pismu za Toplice iz 1792 dvor ni več omenjen.

PREŽIN (Pröschin, Presing), grad

Na skalni vzpetini v Šentjanžu pri Štorah, na mestu podružnice sv. Janeža, ob poti na Svetino. Občina Celje.

Prežin je eden redkih starih gradov na južnem Štajerskem, ki ima tudi v nemški obliki ohranjeno prvotno slovensko ime. To izvira od glagola prežati – lokacija gradu je res omogočala imeniten razgled po dolini Voglajne in bržčas je bila tu že prej starodavna preža, s katere so oprezali za bližajočim se sovražnikom.

Utrdbo Prežin – **Predsiggin** je kmalu po 1131, vsekakor pa pred 1167 – torej relativno zgodaj – pozidal krški škof Roman I. Že 1158 srečamo prežinskega viteza Hermana – **Hermannus de Pressingen**, Janez – **Johannes de Presingen** – in Herman pa nastopata tudi 1229 kot priči Hartnida iz Orta v Celju in Gleisdorfu. 1264 je podelil krški škof Hartwigu Prežinskemu in njegovi ženi Benedikti 19 posestev, ki so bila nekoč Hermanova jutrnica za Marijo iz Žamerka (von Salenburg), Benediktino mater. 1310 se Prežin izrečno omenja kot **haws Presing.** V letih 1325/26 je zaradi utrdbe prišlo do spora med Eberhardom in Hermanom Prežinskim na eni ter Konradom in Ulrikom Safnerjem in Viljemom iz Alpenbürga (Vrbovškim?) na drugi strani – matere slednjih treh so bile verjetno prežinskega rodu. Prišlo je do delitve posesti in lastništva gradu. 1341 se omenja **vest Presing,** 1343 pa je beseda o **vnd der stain vor der vest, vnd der stain hinder der vest, vnd die chapellen, vnd der alt purchstall.** Grad je torej očitno imel tudi svojo kapelo.

Med leti 1342–1344 je nato utrdba po raznih peripetijah in delitvah po delih prešla v posest celjskih grofov. 1378 se znova omenja kot **vest Presing.** Po 1441 je dal krški škof utrdbo v zajem Celjanu Frideriku, kmalu po 1456 pa je Prežin propadel. Kronika grofov Celjskih pripoveduje, da so ga razdejali Celjani. Prežinski vitezi, ki so pozneje živeli v Avstriji, so 1545 postali baroni in 1716 grofje.

O nekdanjem gradu praktično ni več sledu. Ohranjen je še stari, v skalo vsekani grajski jarek pred utrdbo, nesmiselna pa je trditev nekaterih zgodovinopiscev, da je današnji cerkveni zvonik nekdanji grajski stolp. Pozornost zasluži omemba, da je pred časom pod stolpom obstajala vodnjaku podobna votlina.

OBJAVO JE OMOGOČIL STC – JAVNA SKLADIŠČA CELJE

NOVI tednik 42

NOVI TEDNIK – Glasilo občinskih organizacij SZDL Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec – Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, poštni predal 161. Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 3 a – Direktor TOZD in gl. urednik Boris Rosina, odgovorni urednik Novega tednika Drago Medved, odgovorni urednik Radia Celje Branko Stamejčič. Redakcija: Marjela Agrež, Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milena Poklič-Brečko, Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Mitja Umnik, Janez Vedenik, Tone Vrabl. Tehnični urednik Franjo Bogadi. Izhaja vsak četrtek. Izdaja ga ČGP Delo, Ljubljana. Rokopisov ne vračamo. Cena posamezne številke 8 din, celoletna naročnina 380 din, polletna 190 din. Za tujino je cena dvojna. Štev. žiro računa: 50700-603-31198 – ČGP Delo Ljubljana TOZD Novi tednik Celje. – Telefon, oglasi in naročnina: 22-369, 23-105.